

A.C. Joshi Library
P.U. Chandigarh

MSS No. 116 Subject Literature

Name of MSS Devamāyānātaka देवमायानाटका

Author Dev

Period - Folios 65

Script Gurmukhi Source B. Gulab Singh

Missing Folios -

ਦੇਵ ਮਾਜਾ ਨਾਟਕ
ਦੇਵ ਕਵੀ ਕ੍ਰਿਤ ०
੬੫ ਪੰਨੇ 116-MS.

116

ਸੀ: ੧੮੩੦ ਬਿ: ਲਿਖਤ

116

871
D482

116-MS.

A. no. 116

੧੬ ਸ੍ਰੀਗੁਰਕ੍ਰਮੋਨਮ੍ਹਸਤਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ੧
 ਮਥਦੇਵਮੁਖਾਨਟਕਲਿਖਜਤੋਕਬਿਤੁ
 ॥ ਕ੍ਰਿਚਨਰਚਤਕੇਟਫੁਟਕੋਪਾਟਮੁਖਸੀਤਲ
 ਸਘਨਦੇਵਦ੍ਰੁਮਵਨਕੋਵਿਲਾਸਾ॥ ਅੰਤਰ
 ਸੁਧਾਜਲਵਿੰਮਲਕਮਲਾਕਰਗਹੀਰਫੁ
 ਬੀਹੀਰਨਜਦਿਤੁਤਦਮਾਸਪਾਸਾ॥ ਤਾਂਕੇਮੰ
 ਧਨਵੇਦਕਾਬਿਰਾਜੇਮਨਮੰਡਲੀਕੀਤਾਉਮੇ
 ਰਤਨਗ੍ਰਹਰਾਜਤਮਹਾਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ਭੀਤਰਕੁ
 ਸਮਸੇਜਧੇਰੁਪਰਮਲਮਿਲੇਤੀਨੇਲੇਕਸਿ
 ਪਤਿਕੋਇਪਤਿਕਰੇਵਿਲਾਸਾ॥ ੧॥ ਵੇਹਰਾ॥
 ਤਾਮੰਦਰਕੇਦਾਰਕੀਨਟੀਮੋਹਨੀਨਾਮਾ॥ ਚ
 ਤੁਰਗਾਇਨਾਯਕਹਿਮਿਲੀਨਾਚਤੁਮਾਠਜ
 ਮਾ॥ ੨॥ ਛੇਦਾ॥ ਸਗਲਮੰਗਸਿਗੀਤਸਿਗਰ
 ਸਰਿਗਕ੍ਰਮਰਾਗਿ॥ ਮਿਦਮਿਦਿਗਬੀਨਚਿਪੰਗ
 ਸਾਰਿਗਸਬਦਸਾਚਿ॥ ਮਧੁਰਗਾਨਸੁਰਸਿ

ਧਤਾਨਮੀਤਾਨਮਾਨਮਾਚੀ॥ ਮਦਨਬਲਦੁਰਖ
 ਤਸੁਜਾਨਕੇਵਿਦਕਲਾਨਿਪਾਚੀ॥ ੩॥ ਦਿਹਾ॥
 ਕੈਰਵਿਸੁਕੁਰੇਹਿਹਰੁਕਤਕਰਤਾਨਿਤਮਾਰਿਭੁ
 ॥ ਹੀਰਕਛਿਦਗਹੀਰਕਰਿਸੁਮਰਸੁਮਰਸੁ
 ਤਸਿਭੁ॥ ੪॥ ਰਸਿਸੋਸੁਤਿ॥ ਗਾਵਤਮਿਦਮਦ
 ਤਰੁਵਰਬਾਜਤਾਬਿਬਕਰਨਤਾਲਾ॥ ਨਾਚਤ
 ਸੁਭਸਿੰਧੁਦਿਗਮਿਤਸਿੰਦੂਰਕੁਲਾ॥ ਸੁਮਰਤਿ
 ਪਦਵਿਪਤਹਰਤੁਪੁਜਨਸੁਰਮੁਨਜਨੇਸਾ॥
 ਉਲਹਤੁਸੁਖਸਿੰਧਕਹਤੁਜਯਜਯਜਯ
 ਜਯਰਜੇਸਾ॥ ੫॥ ਏਕਰਦਨਦੁਰਦਬਦਨ
 ਲਿਬੈਦਰਦੁਰਤੁਕਦਨ॥ ਸਿਦਰਦਰਗਵਦਿ
 ਨੀਦਸੋਭਾਸੁਭਸੁੰਧਸਦਨ॥ ਏਰਤੁਸੁਰਸਿਕ
 ਸੁਖਲਹਤੁਸਰਨਸਰਨਸਰਨ॥ ਉਲਹਤ
 ਸੁਖਸਿੰਧਕਹਤੁਜਯਜਯਜਯਬਿਧਨ
 ਹਰਨ॥ ੬॥ ਕ੍ਰਿਨਕਨਕਨਾਗਾਬਿਧਪਰਦੁ
 ਸਰਬੰਤੁਸਿੰਧਾ॥ ਸੁਰਮੁਨਗੁਰਮਸੁਰਰਿੰ

ਧਪਰਵਤੁ ਸਰਵਤੁ ਸਮਿੰਧਾ॥ ਧਪਰਵਤੁ २
 ਭਲਹਤ ਦੇਵਦਿਘ੍ਰਹਰਨਕਰਤੁ ਸੇਵਾ॥ ਓ
 ਲਹਤੁ ਸੁਖਸਿੰਧਕੁ ਹਤੁ ਜਨਜਨਜਨ ਦੇਵ
 ਦੇਵ॥ ੭॥ ਸੋ॥ ਮ੍ਰਿਮ੍ਰਿਦਿਗਧਨਿ ਸਿਗਾਰ
 ਗਰਜਨੇ ਗਰਈ ਗੇਗਾ॥ ਰਿਗਭੂਮਿ ਭੁਰਰੇ
 ਗਰਹੀ ਕਾਮਨੁ ਰਾਗਨਦਾ॥ ੮॥ ਓ॥ ਚਿ
 ਤਚਲਾਇ ਸੁਜਗਾ ਚਿਤੋ ਨਦਨਾਟਕਕੇ
 ਅੰਗ॥ ਚਤੁਰਰਾਜਨਾਟਕ ਚਤੁਰਰਾਜੇ ਦੇ
 ਕਪ੍ਰਸਿਗਾ॥ ੯॥ ਤੋਮਰਛਿਦਾ॥ ਗਾਯੇ ਬਸਿ
 ਤੁਸਰਗਾ॥ ਸੁਰਤਾਲਤਾਨ ਬਿਭਾਗਾ॥ ਸਚੇ
 ਚਤੁਰਨਟਰਾਇ॥ ਰਸਚਯੇ ਮਦੁਤਛਾਯਾ॥
 ੧੦॥ ਓ॥ ਸੁਤਭੂਲੇ ਸੁਤਕਭੂਯੇ ਪਰੇ
 ਪਿਤਸੇਈਚਾ॥ ਅਥ ਮਤੁਰਾਜੀਤ ਜੀਧ
 ਰਧਰਨਾਚੇ ਨੀਚਾ॥ ੧੧॥ ਤੋਮਰਾ॥ ਸਭੁ
 ਰਤੁ ਮਰਥ ਬਿਚਾਰਾ॥ ਚਿਤਵੇਚਕਤ ਚਿਤ
 ਹਾਰਾ॥ ਮੇਹਨੀ ਚਤੁਰਸੁਤਾਰਾ॥ ਹਸਿਨੇ

੮

ਖੇਇਥੈਇਕਾਗ॥ ੧੨॥ ਗੀਤਕਾ॥ ਕ੍ਰਿਤਾਕ੍ਰਿ
 ਤਾਪੂਰਨਨਿਤਕਰਗੁਰਾਕ੍ਰਿਤਮਚਰਜਮਾ
 ਚਕੇ॥ ਅਸਮਰਥਪੂਛਤਮਰਥਗੁਰਤਸਮ
 ਰਥਦੇਹਾਵਾਚਕੇ॥ ਨਦਨਾਥਕਲਚਮਾ
 ਥਕਸਚਿਸਾਚਕੇਰੁਚਿਰਾਚਕੇ॥ ਤਦਗੀ
 ਤਰਸਸਿਗੀਤਵਸਸੀਗੀਤਵਸਾਭੁਲਾਚ
 ਕੇ॥ ੧੩॥ ਵੇ॥ ਚਤੁਰਰਾਯਨਦਰਾਯਕਨਿ
 ਕਟਨਦੀਨਦਜਾਇ॥ ਪੂਛਤਯਹਕਾਕੇਸੁਜ
 ਸਮਹੋਕੇਤੁਮਗਾਯਾ॥ ੧੪॥ ਨਦੀਸੇ॥
 ਨਚੇਨਦਨਲੇਸਾਧੋਮੇਯੇਜੇਸੇਹ
 ਨੀ॥ ਮਾਯਾਤ੍ਰਿਭੁਵਨਨਾਥਥਾਧਨਚਾਯੇ
 ਗਨਨਸੀ॥ ੧੫॥ ਕ॥ ਅਹਾਂਕਾਲਨਿਸਾ
 ਮੋਹਨੀਦਮਈਤਾਂਮੇਦੀਪਜੇਤਿਨਸੇਬਿ
 ਗਨਮਹਾਤਮਤਮਰਹੇ॥ ਭਾਂਤਿਭਾਂਤਿ
 ਜੈਤਨਕੇਬਾਜਤਮਨਿਤਨਾਦਮਾਗਾ
 ਮਨਿਗਾਮਗੀਤਨਵਰਸਰਸਰਹੇ॥ ਅ॥

ਯਾਨਦੀਨਚੇਰਚੈਪੰਬਤੁਸੰਤੁਸੰਗਦੇਵ ੩
ਮਾਪਕਿਉਵਨਭੁਮਕਾਕੁਮਰਹੋ॥ਨਾ
ਯਕਚਤੁਰਚਤੁਰਚਨਕੀਚਾਤੁਰੀਸੇਨਾਦ
ਕਮਨਾਦੀਜਗਕੋਤਕਜਮਰਹੋ॥੧੬

॥ਯਥਾ॥ ਫੇਰਤਪਤਾਲਤੇਅਕਾਸਨਿ
ਸਿਬਾਸਰਹੈਮਾਸਪਾਸਤਿਮਰਪ੍ਰਕਾਸ
ਉਗਲਤੀਹੈ॥ਪ੍ਰਗਟਪੁਰਵਾਛਿਪਤ
ਦੇਵਪੰਛਮਮੇਦੰਛਮਮੈਉਤਰਮਯ
ਨਬਿਹਰਤੀਹੈ॥ਏਕਤੈਅਨੇਕਕੈਅਨੇਕ
ਤੈਕਰਤਏਕਪੰਚਭੂਤਭੂਤਅਦਭੂਤਗੁਨ
ਬਤੀਹੈ॥ਪੁਰਖਪੁਰਾਨਹੀਖਿਲਾਵੇਬ
ਟਾਬਜਬਟਾਸੀਤਭੂਤਭੂਤਦੇਵਮਾਯਾ
ਗੁਨਮਤੀਹੈ॥੧੭॥੬॥ ਮਾਹਚਰਜਸੇ
ਕੁਰਤਸਬਰਹੇਚਤੁਰਚਿਤਚਾਹਕੋਮ
ਯਾਕਪਰਪੁਰਖਕਹਿਯੇਕਥਾਨਿਬਾਹਿ
॥੧੮॥ਨਵਾਦੇਧਕ॥ ਦੇਵਬਿਬਾਨਸੁਨੀ

ਕਹੁਕਲਨਾ ਜੇਬਰਨੀਬਿਧਬੇਦਪੁਰਾਨਨਾਮੁ
 ਰਖਗਮਾਨਕੁਜਾਤਨਦੀਨਦਾ। ਸਟਕਚੇਟਕ
 ਚਦਬਿਬੁਰਾ॥੧੬॥ ਤੇਮਗਾ। ਯਹਕਹੀਚ
 ਤੁਰਗਿਸਾਈ। ਮੁਖਫੇਰਕੇਮੁਸਕਯਾਯਾ।
 ਨੇਪੰਧਮੇਤਿਹਕਾਲਾ। ਬਿਲਖੀਲਖੀਟਿਕ
 ਝਾਲਾ॥੨੦॥ ਬਿਧਮੁਖੀਕੇਸਮਰਾਲਾਗ
 ਤਿਦਿਜਤਿਮੰਤਮਰਾਲਾ। ਨਿਧਿਲਾਜਗਾ
 ਜਕੁਮਾਰੀ। ਸੁਕਨਾਸਕਾਸੁਕੁਮਾਰੀ॥੨੧॥
 ਗੀਤਕਾ। ਸੁਰਸਾਲਰੁਪਦਿਸਾਲਮਦਭੁ
 ਤਦੁਤਜੇਤਉਜਾਗਰੀ। ਉਮੀਲਨੀਲਾਜ
 ਜਲਜਲਚਨਸਲਜਸੇਭਾਸਾਗਰੀ। ਰੂ
 ਲਤਿਸੇਰੁਗਮਗਾਰੁਗਨਉਰੁਗਨਪਤਿਉ
 ਖੰਡਨਗਰੀ। ਮਦਮਗਨਕੀਵਹਮੰਗ
 ਨਮਾਈਮੰਗਗਨਗਨਮਾਗਰੀ॥੨੨॥
 ਮਾਭੀਗਾਸੇਭੁਤਾਂਕੀਤਕਾ। ਚਹੇਸਬੇਸਟ
 ਥਾਕਾ। ਲੁਟੀਮੇਹਨੀਨਾਮਾ। ਪੁਛਤਕਰਗਾਹ

ਬਾਮ॥ ੨੩॥ ਦਿ॥ ਬਡੁਰਗਵਿਗਭਾਰਤਫਰਤਫਿ ੪
 ਰਫਿਰਦੀਹਉਸਾਸਾ॥ ਕਹਕਾਰਨਬਚਨਗ
 ਵਨਿਤੁੰਦੁਖਦਮਨਿਉਦਾਸਾ॥ ੨੪॥ ਕੈਦੇਵੀ
 ਕੈਦਾਨਵੀਕਿਧੀਮਾਨਵੀਬਾਲਾ॥ ਕਿਧਜੈਹੋਕੈ
 ਹੋਮਹੋਕਤਵਿਗਸਜਲਦਿਸਾਲਾ॥ ੨੫॥
 ਤੇਕਾ॥ ਇਤਨੀਯਨਦੀਨਮਲੀਨਭੁਣੀ॥ ਮੁ
 ਖਮੇਹਨੀਹੀਕੈਚਿਤੇਤਠਈ॥ ਤਿਹਕਾਲਮਹਾ
 ਗੁਨਗਮਾਨਮਈ॥ ਦੇਵੀਜਨੰਸ੍ਰਤਿਮਾਇਗ
 ਈ॥ ੨੬॥ ਦਿ॥ ਏਰਕਹਮੇਨੇਪੁੱਥਮੇਸਾਧਮਰੇ
 ਨਰਗਈ॥ ਮਾਯਾਪੁਰਖਪੁਰਾਨਕਦੇਹਪ੍ਰਸਿ
 ਗੁਜਨਾਈ॥ ੨੭॥ ਚੰਕਚਕਤਚਿਤਦੈਚਿਤੇ
 ਰਹਮੇਚਤੁਰਚਹਯਗ॥ ਨਿਕਟਜਾਇਨਿਰ
 ਖੀਨਟਨਜੇਜੇਚੈਦਚਕੋਰ॥ ੨੮॥ ਹੀਸਚਛੀ
 ਸੋਗਗਨਮਗਮਗਨਸਕਲਜਗਜੇਯਾ॥
 ਚਿਕਹੀਉਤਤੇਉਤਰਮਾਈ॥ ਮਦੂਤਕੋਇ॥
 ੨੯॥ ਸ੍ਰੀਯਾ॥ ਬਾਕਰਨੰਸ੍ਰਤਿਬੰਦਪੁਰਾਨ

ਨਜਨਨਜੇਤਖੀਪਗਲੋਕੋ॥ ਮਾਗਮਧਰ
 ਮਉਪਾਇਪਠੇਰਸਕਰਮਸਹਕਵਤਾਰਸਰੇ
 ਕੋਵੀਨਪ੍ਰਵੀਨਜਨਸ੍ਰੁਤਿਦੇਵੀਸੁਦੇਵਮਹਿਦ
 ਨਦੇਖਤਦੋਕੋ॥ ਸਾਰਦਲੀਸਬਹੀਕੋਬਖਾਨ
 ਤਨਾਰਦਲੀਸਭਲੋਕਦਿਲੋਕੋ॥ ੩੦॥ ਦੋ॥
 ਪਰਮਭੁਕਿਮਾਸਕਿਓਤਪੇਠਪ੍ਰਭੂਕੋਪਾਮ
 ॥ ਕਰਪ੍ਰਨਾਮਮਾਈਬਹੁਰਬਮਚਾਰਨੀਬਾਮ
 ॥ ੩੧॥ ਜਾਨੀਸੁਧਸਰਸ੍ਰੁਤੀਬਾਨੀਪਰਮਉਦ
 ਰਾਚਤੁਰਾਨਪਾਯਨਪਰਮੇਕੁਸਮੀਜਲ
 ਉਪਹਾਰ॥ ੩੨॥ ਮਾਸਨਦੋਹਮੀਮੋਹਨੀ
 ਕੁਸਲਪ੍ਰਭੂਪਗਧੇਇ॥ ਪਾਨੀਪਾਨਸੁਗੰਧ
 ਸੁਖਚੰਦੋਰਿਮੁਖਜੇਇ॥ ੩੩॥ ਕਰਗਰ
 ਵੀਨਪ੍ਰਵੀਨਤਿਯਕੁਰਮਧਰਸੁਰਗਾਨ
 ॥ ਰਸਮਾਸੰਨਪ੍ਰਸੰਨਕਰਬੁਧੁਤਬਾਤੁਜਾ
 ਨ॥ ੩੪॥ ਮੁਕੁਦਾਮਛੁਦਾ॥ ਜਨਸ੍ਰੁਤਿਦੇਵਿਤ੍ਰਿ
 ਲੋਕਗੁਸਾਇਨ॥ ਤੁਮਧਨਮਕਰੀਪਰਨੀਪ

ਰਪਾਇਨਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿਯੋ ਹਰਿਯੋ ਦੁਖ ਦਾ ॥ ੫ ॥
 ਰਨਾ ਕਹਿਯੋ ਅਪਨੇ ਇਨ ਅਗਾਮ ਕਾਰਨ
 ॥ ੩੫ ॥ ਸੁਨ ਦੇਵਿ ਜੰਨ ਸੁਤਿ ਯੋਹ ਸਬ ਲੀ
 ॥ ਤੁਢ ਕਿਤ ਮਕਿਤ ਕਬਾ ਯਹ ਖੇਲੀ ॥ ਸੋਇ
 ਬਾਲ ਕਬਾ ਪਿਮੇ ਛੁਛਤ ਪਾਈ ॥ ਯਦ ਰਾਇ
 ਸਬੇ ਇਨ ਕੀ ਗਤਿ ਗਈ ॥ ੩੬ ॥ ਵੇ ਸੋਸ
 ਮਝੀ ਨ ਮਹੇ ਮਜੇ ਸੁਨ ਮਹੇ ਨਿਪਰਬੀਨ ॥
 ਬਿਧ ਬਿਯੋਗ ਨਿਬੰਧਿ ਯਹ ਭੂਲੀ ਫਿਰਤ ਮ
 ਲੀਨ ॥ ੩੭ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਚਿਚਲਾ ਮਚਲਾ ਚਕ
 ਚਕਿ ਬਕਿ ਚੁਪ ਹੋਤ ਚਕਿ ਚਕਿ ਚਿਚਿ ਚਕ ਚਲਾ
 ਯੇ ਚਿਤ ਚਾਉਰੀ ॥ ਉਸ ਸਉਸ ਸਹ ਸਿਹ ਸਿ
 ਰੋਯ ਰੋਯ ਦੇਤ ਸੋਇ ਸੋਇ ਸੁਮਰਤ ਸੁਪਨ ਸੁ
 ਭਉਰੀ ॥ ਗਾਵਤ ਮਕੇਲੀ ਕੇਲੀ ॥ ਕਰਤ
 ਰੁਗਤ ਨੀ ਫੁਲੀ ਫੁਲੀ ਰੂਰਨ ਮੇਰੇ ਲਤ
 ਹੋਰੁ ਵਗੀ ॥ ਭੁੰਨਤੇ ਭੁਲਾਨੀ ਬਨੁ ਦੇਖੇ ਮਕ
 ਲਾਨੀ ਮਾਨਿ ਜਾਨੀ ਨਹੀ ਜਾਨੇ ਹੋਸ਼ ਨਾਨੀ ਕਿ

ਧੋਬਾਉਰੀ॥੩੮॥ **ਭੋਟਕ॥** ਸੁਨਮੋਹਨੀਫੇਰ
 ਪ੍ਰਨਾਮਕੀਯੋ॥ ਇਨਕੇਦੰਖਦੁਖਤਮੇਰਹਿਯੋ
 ॥ ਪਰਸਿਗਸਪੁਛਨਮੇਹੁੰਚਕੀ॥ ਸੋਇਆ
 ਪਨਮਾਗੇਹੁਮਾਨਕਰਕੀ॥ **੩੯॥** ਏ॥੫
 ਹਿਲੇਪਿਯਮੁਖਦੇਹਰਾਸਨਤੁਰਹੀਮੁਖਤ
 ਕਾ॥ ਫਿਰਇਨਕੀਗਤਿਦੇਖਕੇਅਕੁਲਾਨੀ
 ਅਤਥਾਕਾ॥ **੪੦॥ ਭੋਟਕ॥** ਤੁਮੇਦੇਵਗੁਸਾ
 ਇਨਮਦਤਹੀ॥ ਪਦਪੰਕਜਸੀਸਛੁਮਾ
 ਵਤਹੀ॥ ਦੁਹੂਕਾਂਤਿਸਿਦੇਹਹਿਯੋਕੇਹਰਜੇ
 ॥ ਇਨਹੀਕੋਪਸਿਗਸਜਾਂਯਪਰਕੀ॥ **੪੧॥**
ਏ॥ ਅਬਕਹਿਯੋਇਨਕੀਦਸਾਸਕਲ
 ਸੀਲਗੁਨਨਾਮ॥ ਬਿਧਨਤੇਬਿਛਰੀਸੁਕ
 ਤਕਿਹਬਿਧਛੁਟੇਧਆ॥ **੪੨॥** ਤੋਮਰਾ॥
 ਯਹਛੁਛਤੀਕੋਹਏਤਾ॥ ਜੇਜਾਨਤੀਨਮਚੇ
 ਤਾਕਹੰਤੀਨਕਿਸ਼ਨਸੇਤਾ॥ ਦ੍ਰਿਗਨੀਰਤ
 ਰਿਭੁਰਿਲੇਤਾ॥ **੪੩॥** ਜਨੁਸੁਤਿ॥ **ਏ॥** ਕੇਸੀ

ਤੁਮਨਾਗਰਿ ਮਹੇਗੁਨ ਮਾਗਰਨਟਨਾਗਾ ॥ ੬੧ ॥
 ਪਹਿਚਾਨੀ ਮਥਿਲੇਨ ਏਤੁ ਮਸੁਲੇ ਨਿਸੁਕੁ
 ਮਾਗਾ ॥ ੬੨ ॥ ਮਾਯਾ ਪੁਰਖ ਪੁਰਾਨ ਕਤੁ ਦੁਪ
 ਤਿ ਕਹੈ ਪ੍ਰਸਿਗਾ ਸੇਸੁਨ ਤਵਹੀ ਚਿਤੁ ਮੇਰੇ
 ਜਿਸੁ ਭੁੰਗਾ ॥ ੬੩ ॥ ਸਾਦਧਾਨ ਏ ਮਥਿਲੇਨ ਕਹੈ
 ਕਥਾ ਬਿਸਤਾਰਾ ॥ ਦੇਹਾ ਪੁਰਾਣੇ ਚਤੁਰ ਕਰਗਾਯ
 ਮਰਥ ਮਧਾਗਾ ॥ ੬੪ ॥ ਸ੍ਰੇਯਾ ॥ ਦੇਵਾ ਮਦੇਵ
 ਨਕ ਮਧਿ ਦੇਵਸੁ ਮਾਤ ਮਦੇਵ ਕੀ ਦੇਵਗੁਸਾ
 ਈ ॥ ਜੇਜਗਦੀਸ ਸਿਰਿ ਜਨ ਜੇਤਿ ਕਥਾ ਸੁਤਿ
 ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਗਾਈ ॥ ਬਦਰ ਜੇਗਾ ਮਸਿਗਾ ਮ
 ਰਿਗਤ ਰਿਗਨ ਮੇਸੁਲੇ ਕੇਜਹ ਝਾਈ ॥ ਤਾ ਪ੍ਰਭ
 ਪੁਰਖ ਕੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਤੀ ਵਿਯਾਤਾਂਤ ਨਿਯਾਂ ਮਨਯਾ
 ਸਏਜਾਈ ॥ ੬੫ ॥ ਦੇਹਰਾ ॥ ਸਗਾ ਪੁਜੀਤਾਂ ਕੀ ਪ੍ਰ
 ਯਾਦੁ ਜੀ ਮਾਯਾ ਨਾਮਾ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਸੰਤ ਕੇ ਮਾਨਸ
 ਤਪਤਿ ਬਸਿ ਕਰੇ ਏਧਾਮਾ ॥ ੬੬ ॥ ਰਹੇ ਦੇਵ
 ਮਾਯਾ ਵਿਭੁਤੀ ਹੁਲੇ ਕੇ ਮੇਛਾਈ ॥ ਨਰਕਿਨ ਰਸੁ

ਰਮਸੁਰਨਗਪੰਨਗਪੁਜਤਪਾਇ॥੪੮॥
 ਮਾਪਦੇਵਮਾਯਾਪ੍ਰਬੰਧਿਪਤਿਬਾਸਿਕਰੇ
 ਬਨਾਇ॥ਮਤੁਵਾਰੇਸਕੁਜਗਕਿਯੋਮਹਾਮੇ
 ਸਦਪਯਾਯਾ॥੫੦॥ਮਾਯਾਜਾਯੇਮਨਤ
 ਨਜਜਾਕੇਜਗਾਬਿਸੁਗਾ॥ਗੁਚਿਰਰਸਿਕ
 ਮਾਕੁਲਾਦਿਖੇਤਾਕੁਲਰੋਪਨਗਾ॥੫੧॥
 ਮਨਮਾਯਾਕੇਗੁਨਨਪ੍ਰਭੁਫੇਕੇਪਰਪਰ
 ਬਾਧਾ॥ਮਾਪਹਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਕੁੰਨੇਹਮੇਹਜੇ
 ਬਾਂਧਾ॥੫੨॥ਸੁਤਾਸਹਿਤਕੀਨੀਪ੍ਰਕਿਰਮਨ
 ਮਾਯਾਮਾਧੀਨਾ॥ਸੁਤਪ੍ਰਤਬਸਕਰਰਾਜ
 ਧਰਸੁਤਪਤਿਪਰਮਪ੍ਰਬੀਨਾ॥੫੩॥ਮਾਰਿ
 ਮਨਮਾਤਮਸੇਮਿਲੇਜਬਾਮਨਮੀਤਸਮੇ
 ਤਾ॥ਸੇਚਮਰਨਨਿਜਤਬਤਿਯੇਮਾਯਾਮਿਲ
 ਨਨਦੇਤਾ॥੫੪॥ਨਜਨਨਾਸਕਾਰਸਨਸੁ
 ਤਤੁਚਪਾਚੇਮਨਮੀਤਾ॥ਪ੍ਰਭੁਮਿਲਪ੍ਰਭੁਤਾ
 ਦੇਹਹੇਮਨਮਤਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਪ੍ਰਨੀਤਾ॥੫੫॥ਪਰ

ਸਕੁਪਰਸਰੀਧਰਵਏਮਾਨਾਕੋਕ੍ਰਿਤਾਓ १
 ਨਪਾਂਚਨਪਾਂਚੋਗਹੋਕਰਤਰੇਨਦਿਨਸ੍ਰਿਤਾ॥
 ੫੩॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਦਮੋਹਮਾਘਲੋਕੁਦੇਭ
 ਛੁਲਗਰਬਾ॥ ਮਨਚਾਰਮਿਲਾਇਨਛੁਲੇ
 ਮਾਤਮਾਦਿਵਸਸਰਬਾ॥ ੫੪॥ ਤ੍ਰਿਜਗਤ੍ਰਿ
 ਬਿਧਮਾਨਾਕਿਯੋਨਿਜਗਨਰਜਤਮਸੰਭ
 ॥ ਮਹਿਕਾਰਚਿਤਮਨਤਿਨੈਤ੍ਰਿਬਿਧਤ੍ਰਿਗੁਨ
 ਮਨਰੰਤ॥ ੫੫॥ ਪਰਪਰਨਾਚੇਤਾਹਿ
 ਲੇਖਨਮਾਨਾਕੇਸਿਗਾਬਧਤਨੀਤਵਕਰ
 ਰੁਜੀਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਪੁਰਖਹਿਤਭੋਗਾ॥ ੫੬॥ ਤੁਬ
 ਰੂਲੀਸਭਸੋਬਿਛੁਰਬਾਕੁਲਬਾਲਾਬੁੰ
 ਧੀ॥ ਮਾਤਮਗਹਬਿਕੰਹਪਚੇਤਨੀਪ
 ਰਸਪੁਰਸੁਧਾ॥ ੬੦॥ ਪਾਹਿਗੁਛਛੁਛਤਪ੍ਰ
 ਕ੍ਰਿਤਮੋਹਮੁਛਪਿਤਕ੍ਰਾਤਾ॥ ਮਾਨਾਪੂਜੀ
 ਸਬਜਗਤਦੁਜੀਚਲਤਨਬਾਤਾ॥ ੬੧॥
 ਸੋ॥ ਸੁਨਿਮੋਹਨੀਪਰਵੀਨਯਹਿਪ੍ਰਸਿਗ

ਗਾਯਚਤੁਰ॥ ਤਾਂਤੇਬਦਨਮਲੀਨਏਠਾ
 ਫੀਠਕਰਸੁਤੁ॥ ੩੨॥ ਏ॥ ਸਿਰਕਿਪਾਇਸੁ
 ਹਮੇਰਕੈਸੇਹਨਿਹੋਤਉਦਾਸਾ॥ ਕੁਰਮਾਏਮਾ
 ਸਿਵਿਗਲਲੀਨੇਦੀਹਉਸਾਸਾ॥ ੬੩॥ ਏ॥ ਹੋ
 ਰਹਹੈਕੈਨਬਿਧਬਾਧਿਬਾਲਾਬਿਨਬਿਧਾ॥ ਮਾ
 ਤਮਾਯਾਮਯਾਂਤੁਮਪਰਮਹਾਤਮਮੀਧਾ॥
 ੬੪॥ ਬਿਧਨਤੇਛੂਟੇਪਿਤਾਸੁਤਕੈਮਿਟੇਕਲਿ
 ਕਾਕੈਮਹਿਦੁਹਮਾਤੁਮਰੈਬੇਦੀਹੋਹਨਿਸਿਕਾ॥
 ੬੫॥ ਜਨੰਸੁਤਿ॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਮਿਲੇਤੁਤਤ
 ਜਤਾਤੁਸੁਤਾਬੈਮਾਭਮਿਲਮਾਤੁਤਜਾ॥ ਰ
 ਹੇਬਹਨਮਿਲਕੁਤਤਬਹੀਏਸਬਹੋਹਸੁਖੀ
 ॥ ੬੬॥ ਨਦੀ॥ ਕੈਸਾਮਧਾਏਜਾਨਕੈ
 ਬਹਨੀਕੁਤਾਮਿਲੇ॥ ਮਬਕਯੇਸੁਉਪਾਨ
 ਜਤੇਗ੍ਰਹਾਬਿਗ੍ਰਹਮਿਟੇ॥ ੬੭॥ ਜਨੰਸੁਤਾ॥
 ਸ੍ਰੀਜਾ॥ ਮਾਜਾਕੁਜੇਕਾਲਿਪਾਤਜੇਨਦਿ
 ਸੋਹਸਜੇਕਲਿਕੇਕੁਲਪੂਜੇ॥ ਜਮਿਲੇ

ਰੂਪਮਹਾਤਮਕੀਹੋਈਮਹਾਤਮਾਮਾਤਮਾਦੇਵ ੮
 ਮਾਦੁਜੋਨਾ॥ਪਾਪਨਹੀਕੋਬਿਬੇਕਾਬਿਨੀਤਪੁ
 ਨੀਤਕਰੇਪਦਪੀਕਜਛੁਜੋਨਾ॥ਯਾਮਾਤਿਕੋ
 ਸਤਸਿਗਤਦੇਵੀਕੇਪਾਇਨਛੁਰੁਉਪਾਇ
 ਨਦੁਜੋਨਾ॥੬੮॥ਦੋਰੈਕਪਰੇਸਬਸੇਰ
 ਸੁਨਿਰਹੇਚਕਤਚੁਪਚਾਇ॥ਕਲਾਮਾ
 ਯੋਕਾਹੁਕਹੇਕਾਨਨਾਬਿਖੁਜੇਪਾਇ॥
 ੬੯॥ਤੈਲੀਮਾਯੋਨਿਕਟਹੀਕਿਰੁਮੇਹ
 ਦਲਸਾਯਾ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਦਦੇਰੁਲਖਰ
 ਏਨਦੀਨਰੁਤਾ॥ਵੇਵਦਾਰੁਸਿਨਜੇਪਚੇ
 ਚਿਟਕੇਸੁਲੇਕ॥ਗਈਜੰਨਸੁਤਿਬੁਧਿ
 ਲੇਸਤਿਸਿਗਤਕੇਚਿਕਾ॥੭੧॥ਜਵੈਯਾ॥
 ਪੂਜਤਪ੍ਰੇਤਨਦਾਹਨਕਤਨਤੀਰਥਖੇਤ
 ਖੰਦਤਮਾਯੋ॥ਪ੍ਰੀਤਰੁਠਾਇਪ੍ਰਤੀਤਉਠਾ
 ਏਕੇਗਾਯਨਗਾਠੀਗੁਨਗੁੰਦਤਮਾਯੋ॥
 ਸਿਗਤਕੇਮਭਿਜਾਤਸੁਨੀਸਜਨਸੁਤਿਕੇਮ

ਖਮ੍ਹੰਦਨਮਾਯੋ॥ ਕਾਲਕਲੀਬਿਕਰਾਲ
 ਮਹਾਂਤਤਕਾਲਬਲੀਕਾਇਕ੍ਰਿਦਤਮਾਯੋ॥
 ੧੨॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀਦੇਵਮਾਯਾਪ੍ਰਬੰਧਕਲ
 ਪਦੇਸ਼ੋਨਾਮਪ੍ਰਬੰਧਕਾਰ॥ ੧॥ ਜੋ॥ ਕਾਲੀ
 ਯਥਾ॥ ਮਹਾਂਭੂਮਿਕਰਕਾਲਲਲਕੁਮੇਰਿ
 ਜਸੇਕੁਕੁਰਾ॥ ਜਾਮਾਮਰਨਬਿਕਰਾਲਸਿਧ
 ਯਾਪਨਗਰਜਤਮਨੇ॥ ੧॥ ਕਾਲੀਭੂਮਿ
 ਗਪ੍ਰਯਾਤਛਿਦ੍ਰਾ॥ ਅਰੇਗੇਸ਼ਾਦ੍ਰੁਪਾਪਲਪ
 ਪੀ॥ ਬ੍ਰਿਸ਼ਸ਼ੀਤਸਿਰੀਤਾਬਿਨ੍ਯਾਮਲਾਪੀ
 ॥ ਨੰਟਕੂਰੀਮਥਜਾਕਥਾਨਿਤਕਾਰੀ॥ ਕਹਤੇ
 ਕਹਾਂਬਾਤਰਾਈਹਮਾਰੀ॥ ੨॥ ਕਹਾਰੇਕਹ
 ਹੇਕਹਾਬੁਧਿਚੇਰੀ॥ ਕਹਾਂਜਲਪਾਦੇਕੁਲੀ
 ਭਾਤੁਪਯੋਗੀ॥ ਚਿਲੇਚਿਲੇਧਾਇਪਾਪਿਤੁ
 ਬੀਰੀ॥ ਜਹਦੁਹਪਾਦੇਤੁਹਾਜਾਇਪੀਰੀ॥
 ੩॥ ਅਮਬੇਲੇਭੁਸੇਬਾਂਧਲੇਹੋਬਹਾਂਉ॥ ਹਰੇ
 ਬੁਧਿਕੇਤੋਬਲੀਹੋਕਹਾਉ॥ ਕਹਾਂਨੀਚਸੇ

ਲੂਖਰੇਤੋਹਿਮਾਰੇ॥ ਸਬੇਅਸਤੇਵੇਹਰੇਫੇਰੇ ੨੩
 ਰੂਰੇ॥ ੪॥ ਦਯਾਭਕੁਸਰਧਾਛੇਮਛੇਮਛੀ
 ਰੂ॥ ਬਿਥਾਕੇਕਥਾਬੇਦਥਾਦੀਨਪੀਰੀ॥ ਅਰੇ
 ਤੁਛੋਤੋਪੇਕਹਾਬੀਰਕਪੇ॥ ਤੁਤੋਹੋਜੋਤਬੇਦਾ
 ਬਿਦਾ॥ ਬਿਲੇਪੇ॥ ੫॥ ਤਜੇਧਰਮਕੇਬਰ
 ਨਚਾਰੇਹਲਾਉ॥ ਮਹਾਂਚਿਤ੍ਰਪਾਖੀਰੂਪੀਥਾ
 ਚਲਾਉ॥ ਕੋਰੇਮਾਜਤੇਰਾਜਕੇਕਾਜਸੇਈ
 ॥ ਕਹੂਬੁਧਕੀਬਾਤਬਝੇਨਕੇਈ॥ ੬॥ ਦੋ॥
 ਜਹਾਜਸੰਸ੍ਰੁਤਪਾਪੀਗਈਬੁਧਕੇਭੇਦੇ॥
 ਅਬਤੇਮੇਰੀਮਾਜਤੇਸਤਸਿਗਤਪੇਰੇਦੇ॥
 ੭॥ ਸੇਰਲਾ॥ ਕਾਮਕ੍ਰਿਪਾਮਧਰਾਧਯੋਕੁਮੇ
 ਹਮਦੇਭਟੂਲਾਹਿਨਰਹੇਪਲਮਾਧਾਮ
 ਨਾਚਾਰਾਮਰੁਕ੍ਰਬਬਿਨ॥ ੮॥ ਦੋਸੇਹਮਾਰੇ
 ਮੀਤਪਰਮਾਸਨੇਹੀਤੁਮਸਨੇਸਿਮਤਦੇ
 ਹੁਪੁਨੀਤੁਜਿਯੇਮਾਯਾਕੋਹੋਇਹਿਤਾ॥
 ੯॥ ਚੰ॥ ਮਾਯਾਮੇਟਨਕੇਗਈਸਤਸਿਗ

ਭੀਕੇ ਬੁੱਧੀ॥ ਭਾਹਿਮਿ ਟੁਟਾ ਸਥਾਮਿ ਟੁਟਿ ਸੋਕ
 ਤੁਲੀ ਸੁੱਧੀ॥ ੧੦॥ ਭੂਯਿਗਪਯਾਤ ਛੇਦਾ॥ ਕ
 ਰੋਰਾਜਮਾਯਾ ਭੂਰੇ ਸੇਹਮਾਰੇ॥ ਹਮੇ ਹੁੰਨਿ ਸ਼ਿਵੇ
 ਭੂਰੇ ਸੇਤਮਾਰੇ॥ ਫਿਰੇਤੀ ਨਹਿ ਲੋਕੇ ਮੇਧਰਮਧਾਰੀ
 ॥ ਮਧਰਮੀ ਨਮੇ ਯਹੀ ਕਾਜ ਭਾਰੀ॥ ੧੧॥ ਕ
 ਹੁੰਨਿ ਤੇਜੇ ਛੀਨੇ ਦੇ ਕੈ ਪੈ ਕੇ॥ ਬਲੀ ਮਧਯੋਜੇ ਹੋਇ
 ਤੇ ਪੈਰੇ ਦੇ॥ ਤਿਨੇ ਤੁੰਛੁ ਖੇਰੁ ਏਏ ਕਸਾਬੀ॥ ਬ
 ਟੇਰਜੰਤੁ ਸੇਬਧੇ ਮੰਤਰਾਬੀ॥ ੧੨॥ ਹਠੀ ਬੁੱਧੀ
 ਯੇ ਪਾਪਨੀ ਮੰਰਦੁਜੀ॥ ਮਹਾਂਪਧਨੀ ਸਿਰਾ
 ਤੀ ਲੋਕਪੁਜੀ॥ ਕਿਤੀ ਮੰਰਕਿਤ ਜਾਵੇ ਸਿਰਾ
 ਤਾਂ ਕੇ॥ ਮਿਲੀ ਮੰਰਕੇ ਧੋਚਛੇ ਸੀਸ ਕਾਂ ਕੇ॥ ੧੩॥
 ਇਤੈ ਪੈ ਬਲੀ ਹਿੰਦੂ ਰੇਨਾਹਿ ਕਾਹੂ॥ ਮਹਾਂਮਿਤੁ ਮਾ
 ਵੇਧਰੇ ਮਾਰਤਾਹੂ॥ ਜਨਾਈ ਤੁਮੇ ਮੇਧਰੇ ਬਸ
 ਰੇਜੇ॥ ਜਗਤ ਮਾਤ ਮਾਯਾ ਸਮੇਰੇ ਭੂਰੇ ਸੇ॥ ੧
 ੪॥ ਰਾਬਸੇ॥ ਮਭੁਮਾਨੀ ਹਰਾਇ ਹਸਬ
 ਲੋਕ ਰਤਾਇਏ॥ ਮਹੇ ਮਹੇ ਕਲਰਾਯਨ

ਹਕਹਿਯੋਜਬਹਮਨਹੀ॥੧੫॥ਅਹਾਭੁਯਿਗ ੧੦
 ਪ੍ਰਯਾਤਛੇਦਾ॥ਅਹਾਰਾਜਰਾਜੇਸ੍ਵਰੀਆਜ
 ਮਾਯਾ॥ਕਹਾਂਮੇਰਕੋਠੇਰਤਾਂਤੇਕੁਸੇਕੋ॥ਤਿਹੁਲੇ
 ਕਮੇਓਕਕਾਕੋਬਚੇਕੋ॥ਬਚਾਵੇਕਹੋਕਾਲਛਾਸੀ
 ਫਸੇਕੋ॥ਇਤਿਕੋਪਕਬਾਪਹੀਬੁਧਿਕੋਤੀਪਸਾਰੇਕ
 ਹੂੰਗਸੁਹਸੁੀਮਸੇਕੋ॥ਬਿਥਾਸੇਚਿਯੋਮੇਚਿਯੋਚਿ
 ਤਚਿਤਾਸੁਨਮੇਹੋਕਹੂੰਸਿਪਸਿਕੋਸਸੇਕੋ॥੧੬॥
 ਸੋ॥ਕਾਮਾਦਿਕਸੁਨਿਸਬਤਿਠਬਲੇਅਭੁਮਾ
 ਨਸੋ॥ਕੁਲੀਕਾਤਹੋਰਬਕੇਤਕਬਪੁਰੀਬੁਧਿ
 ਹੋ॥੧੭॥ਚਲੇਅਲੇਟਕਲਿਰਾਯਸਤਸਿਗ
 ਤਿਕੋਨਿਦਰਕੋ॥ਧਰਪਸਕਤਪਰਪਾਯਜਾ
 ਤਰਬਪਰਬਤਮਨੋ॥੧੮॥ਦਸੇਮੀਤਲੇਸਿਗ
 ਜਬਲਿਕਲਿਮਾਵਤੁਚਲੇਅਤੇਲੇਸਾਮ
 ਬਿਹਿਗਚਛੇਪਕਾਰੇਪਰਖਇਕ॥੧੯॥
 ਭੁਯਿਗਪ੍ਰਯਾਤਛੇਦਾ॥ਕਹਾਂਹੋਇਹਾਮਾਇਏ
 ਕੀਤਬੇਠੇ॥ਯਦੇਖੇਸੁਨੇਰਾਬਹੀਸਿਮਮੇਠੇ॥ਤੁ

ਮੈਂ ਬੋਲ ਵੇਕੇ ਨ ਕੇਤੇ ਪਠਾਏ। ਚਲੇ ਯੋਗੇ ਦੇ
 ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਨਾ ਬੁਲਾਏ। ੨੦। ਕਾਲਿ ਸੋ ਮਹਿ ਮਹਿ
 ਯਹ ਕੈਨ ਕਾ ਕਚ ਛੇ ਕਾਰ ਪੁਰਖ। ਸੁਨੇ ਸੁਨੇ
 ਧਰਮੀਨ ਕਹਾ ਕਹਤ ਮਾ ਵਤਾਇਤੇ। ੨੧। ਦੋ।
 ਤਾਂ ਪਾਛੇ ਦੇਵੈ ਪੁਰਖ ਮਾ ਵਤਾਏ ਬਿਕਰਾਲ।
 ਦਲਾਜੇ ਰੇ ਦੇਹ ਚਿਰ ਤੇ ਤਿਰੁਪਰ ਜੋ ਕਾਲ। ੨੨
 ॥ ਭੁਯਿਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੇਦਾ। ਮਰੇ ਵੇਗਾ ਦੇਖੇ ਏਨੇ
 ਦੇਰ ਕੋਢੀ। ਕਹਾ ਜਾਤ ਕੇ ਹੋਰ ਦੇ ਕੇ ਨ ਦੇਉ। ਕਿ
 ਧੇ ਮਿਤ੍ਰ ਕੈ ਸਤ੍ਰ ਕੇ ਧੋ ਬਟਾਉ। ਪੁਲੇ ਕਾਲ ਹੁਕੀ
 ਨ ਮੇਸੀ ਪਟਾਉ। ੨੩। ਦੋ। ਕਹੀ ਮਾਇੰਤ
 ਕਾਲ ਵਤਾ ਦੇਰ ਕੇ ਦੁਰਤੇ। ਹੋ ਕੋਢੀ ਬਿਕਰਾਲ
 ਮਹਾ ਕਾਲ ਕੇ ਬਾਲ ਜੋ। ੨੪। ਦੋਹਾ। ਮਹਾ
 ਰਾਜ ਤੁਮਹੀ ਮਿਲਨ ਮਾ ਵਤਾਏ ਤੁੰ ਵੀ ਭਾਂ।
 ਹਿਤ ਹੀ ਜੋ ਮਿਲਿਯੋ ਏਨੇ ਸਦਧਾਨ ਦੇ ਚਿ
 ਤ। ੨੫। ਛੇਦਾ। ਯਹੀ ਸੁਨ ਕੇ ਕਲਗ ਉਸਮੁ
 ਰਜੇ। ਚਲੇ ਚਹੈ ਦੇਰ ਚਮ੍ਰਿਗ ਨ ਰੁਚੇ। ਸ

ਮੀਧਹਿਮਾਇਉਤੇਸਬਦੇਉ॥ ਕੁਲਕਰੂਪਨ
 ਪੈਯਤਕੇਉ॥ ੨੬॥ ਦਿ॥ ਅਪਨੇਅਪਨੇਗਰ
 ਬਸਾਇਤਉਤਉਨੰਤਸੀਸਾ॥ ਅਨੁਮਾਨਤਹੇਪਰ
 ਸਪਰਏਅਨਚਰਹਮਈਸਾ॥ ੨੭॥ ਕਲਹਿ
 ਧਾਨਕਲਿਅੰਕਰੁਰਉਰਲਾਯੇਮੁਖਚੁਮਾ॥
 ਚਰਨਜੂਏਕਲਕਲਹਕੇਅਨਜਾਨੇਤਨਤੂ
 ਮਾ॥ ੨੮॥ ਪੁਨਪੁਨਾਮਦੁਰਵਜਸਕਕਲਿਕੀ
 ਨੇਕਰਜੇਗਧਾਇਨਪੈਕਲਿਕੇਪਰੇਕਦਰ
 ਕਲਿਕਨਹੇਗ॥ ੨੯॥ ਕਲਿ॥ ਸਿਜਤਾਛੁ
 ਦਾਅਭੁਪੀਨਪਹਿਚਾਨੁਨਹੇਥਲਿਜਾਉ
 ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਾਨ॥ ਕਹੀਏਛਾਕਰਦੀਨਸੇਪ੍ਰਭ
 ਅਪਨੇਅਭਿਧਾਨ॥ ਅਚਕੇਨਏਜੇਹੈਕਹ
 ਮਾਏਕਹਾਂਤੇਮਾਧਾ॥ ਧਨਗੁਗਧਨੁਦਿਨ
 ਧਨਪਰੀਪਗਛਾਏਮੇਦੇਰਾਪਾ॥ ੩੦॥ ਕ
 ਲਹਾ॥ ਕਲਿਗਜਹਮਮਸਿਕਲਹਿਚੈਕ
 ਲਗਾਰਤੁਆਰੇਲਾਲਾ॥ ਜੇਠੇਹਮਾਰੇਬੀਧੁਏ

੧੯
 ਦਰਦੁ ਨਸੁ ਬਿਸਨ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਠਗੋਰ ਜ਼ਰੀ
 ਧੁਤਲਿ ਪਟਕ ਪਟਲੀ ਨੇਰੀਗਾ ॥ ਵਿਭਿਚਾਰ
 ਮੁਨ ਕੇ ਸੁਤ ਕਲਿਕ ਸੁਰਚੇ ਮਾਯਾ ਰੀਗਾ ॥ ੩੧ ॥
 ਜੰਦਾ ਪਬਾਹਿ ਕੁ ਮਬਾਲ ਹੋਹਾ ਸੇ ਨਿਦਾਨ ਕੁ
 ਨਿਸ਼ਾ ॥ ਵਿਭੁਚਾਰ ਕੇ ਕਲਈ ਪਤੰਦ ਪਭੇ ਬੁੱ
 ਧ ਬਰਿਸ਼ਾ ॥ ਜਗਾ ਮਾਤ ਕੀ ਪੁਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਾਨੇਸੁ
 ਰਾਸੁ ਰੀਕਾ ॥ ਕਲਸਾ ਚੰਦਾ ਯੇਸ ਕਲ ਕੁਲ
 ਕਹਿਯੇ ਕੁਮਾਰ ਕਲਿਕਾ ॥ ੩੨ ॥ ਕਲਿਕਾ
 ਜਯਹ ਸਨ ਪਗ ਪਰਯੋਨ ਰਾਗ ਰੁਸਗਾ
 ਹਿ ॥ ਤਿਯੇ ਫਿਰ ਕਲਿਕ ਹਿ ਮੰਕਰੁ ਗੁਮ ਪੁਚਿ
 ਮਕੇ ਚਿਤੁ ਚਾਹਿ ॥ ਪਗਧਿਯਾ ਮਾਸਨ ਦੇਕੁ
 ਸਲੈ ਪੁਛੀ ਰੇਜਾ ਨਿਦਾਨਾ ॥ ਕਹਿਛੇ ਮਹੇਕ
 ਲਾਜਾਨ ਕੇ ਕਲਾਨ ਸੇ ਮਨ ਰਾਯਾ ॥ ੩੩ ॥
 ਕਲਹਾ ॥ ਸਿਸਾਰ ਮੇਹਾ ਫਿਰਤ ਹੇ ਸਿਸਾਰ ਕੇ
 ਉਪਕਸਾ ॥ ਬੁਤਹ ਮਜਗਾ ਵਿਕਜਾਤ
 ਹਕਰਤ ਬਿਪਨ ਮਧਾਗਾ ॥ ਬਿਨਦੇਖਾ ਬਿ

ਨਮਾਪਰਾਧ ਬਿਨ ਅਨਾਯਾਸ ਪਾਰਤਬਾਟ ॥ ੧੨
 ਏਹੋ ਯਤਹ ਠੇਕੇ ਤਹੇ ਤਿਹੁ ਲੋਕ ਬਿਕਰਪਾਟ
 ॥ ੩੪ ॥ ਲਪੁ ਸਿਜੁਤਾ ॥ ਹਰਗਾਇ ਹਮਕ
 ਰਤ ਲਏ ॥ ਦਰਦੁ ਸਨਕੇ ਪਗ ਭੁਲਾਏ
 ॥ ਕਹ ਕਲਾਸਿ ਮਨੁ ਰਾਗ ਤੈ ॥ ੩੫ ॥ ਕਲਾਸੀ
 ਮਿਲੇ ਤੁਮ ਰਾਗ ਤੈ ॥ ੩੫ ॥ ਕਲਾਸੀ
 ਤਕਾ ॥ ਮਾਯਾ ਮਹਾਂ ਕਲਾਸ ਦੇ ਤਿਹੁ ਲੋ
 ਕ ਕੀ ਠਕੁਰਾਇ ਨੀ ॥ ਚਿਨਕੀ ਕਹਾਂ ਤੁਮ ਕੁ
 ਸਲ ਪੁਛੁਤੁ ਰਾਗੁ ਮਗਾਸਾਯ ਨੀ ॥ ਚਿਨ
 ਕੇ ਪਰਮ ਚਿਤਸਾਹ ਸਿਤਤੁ ਹੁੰਗਾਨੇ ਇਨ ਭੇ
 ਰੇ ॥ ਨਦੁ ਪੰਡੁ ਸਾਤੇ ਦੀਪ ਦਸ ਦਿਸ ਭੁਵ
 ਨ ਚੰਦ ਹੋਸੇ ਰੇ ॥ ੩੬ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਤਨ ਯ
 ਮਨ ਦਿਗ ਵਿਜਯ ਕਰਿ ਲਿਯੇ ਪਿਛੁ ਕੇ
 ਰਾਜੇ ॥ ਸੁਭਿ ਤਿਲਕ ਮਾਸਨ ਦੇ ਠਿਠੇ ਕੇ
 ਰਚੇ ਕਾਲੁ ਸਮਾਜੇ ॥ ਪਠਾਏ ਬੁਲਾਵ
 ਨੇ ਤੁਮੇ ਹਮ ਬਡੇ ਕੁਲ ਗੁਰਜਾਨ ਕੇ ॥

ਚਾਲਿਯੋਉਲਾਹਤਸਹਿਤਹਿਤਮਿਲਜੇ
 ਤੁਮੇਧਿਤਮਾਨਕੋ॥੩੭॥ ਕਾਲਿਲਖੀਧਰ
 ਛੇਦੁ॥ ਏਕੁਤਬੰਧਸਤਸਿਗਤੀਕੋਗਈਮੰਤ੍ਰ
 ਵਾਕਸੁਮੇਛੇਭੁਜੇਛੀਜਿਏ॥ ਦੂਸਰੇਦੇਵਮਾ
 ਯਾਮਹਾਰਾਤੀਕੋਮਾਨਚਿਤਸਾਹਪੀਪ੍ਰਥਮੇ
 ਪੀਜਿਯੋ॥ ਪੰਜਹੋਭਾਗਸੀਭਾਗਮਾਏ
 ਇਹੰਮਾਨਕੋਇਨਾਕਹੇਮਾਨਸੇਇਈਜਿ
 ਏ॥ ਮਾਮਹੀਕਾਭਕਰਤੰਦ੍ਰਾਦੇਉਹਮੇਲਾ
 ਜਲਾਰੇਨਹੀਰਜਸੇਕੀਜਿਏ॥੩੮॥ ਸੀ
 ਸੁਤਾਛੇਦੁ॥ ਕੀਪੇਕਲਹਕਾਭਿਬਾਤਸਨ
 ਦੁਰਵਜਲਮਾਨਿਤਿਤਾਕਾ॥ ਕਹਿਫੇਰਯੋਕੋਮੀ
 ਕਾਭਿਯਹਕਹਰਹੇਮੁਖਤਾਕਾ॥ ਦੁਰਵਜਲਬ
 ਲੇਸੰਤਮਹੈਹਮਹਿਸੁਨੀਯਹਬੀਗਾ॥ ਸਤਕੇ
 ਮੰਨਸੁਤਲੇਗਈਸਤਸਿਗਤੀਕੋਤੀਰਾ॥੩
 ੯॥ ਚਹੁਪਾਸਲੈਨਪ੍ਰਕਾਸਦੀਹਉਸਾਸਲੇ
 ਵਹੁਖੀਜਾ॥ ਕਰਮੀਜਮਾਂਗਪਸੀਜਮਾ

ਸਨਭੀਜਿਛੇਰੁਨ੍ਹੀਜਾ॥੫੬॥ਤਾਇਕਲਹ ੧੩
 ਰਿਸਾਇਕਲਸੇਕੋਦਈਤੁਮਛੇਗ॥ਮੁਖਿਸੇ
 ਰਨਾਕਸਿਭੈਰਤਜੇਗੀਤੋਰਭੁਯਸਰਗ॥੪੦॥
 ਕਲੁਤੇਮਗ॥ਅਜਦੁਨਹੀਮਾਤਿਦੁਗ॥ਜਿਹ
 ਕਾਜਚਿਤਦੁਤਪੁਗ॥ਕਹਿਯੇਤਹੀਟਿਰਜਾ
 ਉ॥ਦੁਸਕਰੀਤੇਕਲਨਉ॥੪੧॥ਗੀਤਕ
 ॥ਮਨਰਾਜਯਹਸਿਦੇਹਮੇਮਨਦੇਦੇਹਮਿ
 ਦਾਯਕੇ॥ਜੀਧੇਜਨਸੁਤਿਸਿਗਤੀਸਿਦਈਬੁ
 ਧੀਮਿਲਾਇਕੇ॥ਬਲਵਿਤਸਿਤਮਨੀਸਤੁ
 ਮਸੇਕੋਰੁਜੇਰੁਮਭੀਤਹੇ॥ਜਿਨਕੋਬਲੀ
 ਕਲਸੇਵੇਕੇਮੇਗਾਦਿਸੇਦਸਮੀਤਹੇ॥੪੨
 ਜਾਕੇਸਰਾਸੁਰਸਿਧੰਪਨਿਗਨਾਗਨਗਧ
 ਗਰਾਜਹੇ॥ਨਿਜਦੇਸਪੁਜਤਹੀਰਹੈਪਗ
 ਰੂਤਪ੍ਰੇਤਸਮਾਜਹੇ॥ਸੇਇਦੇਵਮਾਯਾਈ
 ਸ੍ਵਰੀਤ੍ਰਿਭੁਵਨਕਰੇਮਨਹਾਰੇ॥ਜਿਹਕੋਪ
 ਲਪਤਲਕਪਲਾਤ੍ਰਿਪਗਰਿਬ੍ਰਹਮਸੁਰਾਹਿ

ਹੋ॥੬੩॥ਕਬਿਤੁ॥ਕ੍ਰਿਕਟੀਬਿਕਟਕੋਪਕੁਟਲਕਟਛ
 ਕਰੋਕੋਟਕਕਟਕੁਟਕੁਟਟੁਲਤਹੋ॥ਫਨਫਨੇਫਨ
 ਸੇਟਨੀਸਫਨਟੇਲਜਾਤਪੀਠਹਠਕਠਨਕਮਾਠ
 ਕਹਲੁਤਹੋ॥ਸੁਖਤਸਮੁੰਦਛੁੰਦਛੁੰਦਨਿਛੁੰਦ
 ਪਤਜਛੁੰਦਤਿਮਹਿੰਦਮੁਖਰੰਦਹਹਲਤਹੋ
 ਦਿਗਜਦਵਤਾਦਿਗਪਾਲਦਰਦਤਦੇਵਦੇ
 ਲੋਕਸਹਤਾਦੇਵੇਕਦਹਲਤਹੋ॥੬੪॥ਤੋਮ
 ਰਛੰਦਾਸੇਇਪ੍ਰਦੁੱਖਾਯਾਨਾਮਾਬਰਧਾਅਹੀ
 ਕੋਧਾ॥ਜਾਕੇਨਵਲਕੀਸਿੰਧਾ॥ਕਹਕਰੇਬ
 ਪੁਰੀਬੁਧਿ॥੬੫॥ਕਲਹਰੀਤਕਾ॥ਕਲਿਰਾ
 ਜਮਾਜਸਮਾਜਸੰਪਤਕਾਜਕਰਿਕ੍ਰਿਤਿਕ੍ਰਿ
 ਤਹੋ॥ਜਗਮਾਤਕੇਨਹਿਬਾਤਦੂਜੀਏਕਤੁਮਹੀ
 ਕ੍ਰਿਤਹੋ॥ਅਧੀਕਾਰਏਤੋਪਾਯਕੇਅੰਸੇਕਹਾਏ
 ਮਹਾਬਲੀ॥ਕਹਕੇਨਜਾਨਤਬਾਤਯੰਪੁਰ
 ਨਾਮਨਾਗਾਕੇਭਲੀ॥੬੬॥ਪਾਦਕਮੇਬਸ
 ਮਾਂਚਲਗੇਨਵਨੁਛਤਖੰਡੇਕੀਧਾਰੇਪੇਧਾਵੇ॥

ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ

ਭੀਤਸੇਭੀਤਮਭੀਤਮਭੀਤਸੇਦੁਖਮਸੁਖੀ
 ਸੁਖਮੇਦੁਖਪਾਵੇ। ਜੇਗੀਹੈਮਾਠਹੈਮੰਗਜ
 ਗੋਮਰੁਜਾਮਨਕਾਮਨਿਸੋਮਨਿਲਾਵੇ॥ ਮਾਰ
 ਲੇਪੀਛੁਲੇਸੇਧਸੁਬੇਛੁਲਕ੍ਰਿਤਮਕਰੇਤਬਭਿ
 ਤਕਹਾਵੇ॥ ੪੭॥ ਜੇਗਲਵਾਹਿਬਚਾਇਰਹੈ
 ਸੁਕਹੇਸਿਰਚਿਪੂਰਮ੍ਰਿਤਮਸਹੀਹੈ॥ ਠੋਰਸਮੇਰ
 ਬਲਾਬਲਮੰਤ੍ਰਕੋਸੇਚਕਰੇਛੁਲਕ੍ਰਿਤਸ
 ਹੀਹੈ॥ ਤਚਨਜੀਤਨਕਾਰਨਲੈਕਰਵਾਜ
 ਨਜੇਤ੍ਰਤਨਿਤਮਸਹੀਹੈ॥ ਨਿਰਮਲਚਿਤ
 ਚਲੇਪ੍ਰਭਚਿਤਮੇਸੇਵਕਮੰਤ੍ਰਸੇਭ੍ਰਿਤਮਸ
 ਹੀਹੈ॥ ੪੮॥ ਕ੍ਰਿਤੁਲਿਮਾਮਾਦਮੰਤ
 ਹਿਤਮਹਿਤਗਤਸੋਚਿਵਲਾਵਲਕ੍ਰਿਤ
 ਮਾਦੇਸਕਾਲਮਾਗਮਨਿਗਮਨਿਰਖੇਤੁਮਸੇ
 ਭ੍ਰਿਤਮਾਨਿਰਖੇਤੁਮਸੇਭ੍ਰਿਤਮ੍ਰਿਤਕੋਸੇ
 ਚਬਚਾਵੇ॥ ਪ੍ਰਕਰਗਪੇਮਰਿਨਮਾਚ
 ਨਕੇਮਾਰਚਲਾਵੇ॥ ਦਲਬਲਪਨਪ੍ਰਨ

ਗਖਪ੍ਰਜਾਪਾਲੇਨਿਰਮਲਾਚਿਤਾ॥ ਸਾਵਧਾਨ
 ਹੋ॥ ਮਲੇਮਿੰਤ੍ਰਸੇਮਾਵਮੰਤ੍ਰਿਤਾ॥ ੪੮॥
 ਕਲਿ॥ ਛੁਪੋ॥ ਗੁਰਕੋਰੀਰਵਯਹੇਸਿਖਮ
 ਕੋਹਿਤਸਮਝਾਵੈ॥ ਸਿਖਮਜਵੀਪਸਰਬੰਗ
 ਯਮਗਮਏਗੁਰਪੁਰਮਾਵੈ॥ ਸੇਸਿਛਾਫ
 ਲਵੇਇਦ੍ਰਿਹੇਟੁਲਪੁਰਸੁਖਪਾਵੈ॥ ਪੁਰੁਕੀ
 ਪੁਰੁਤਾਵਹੇਸੇਦਕਹਚਿਤੁਲਗਾਵੈ॥ ਸੇ
 ਇਸੇਦਕਤਨਮਨਬਚਨਰੰਤਿਅਬਿਰੰਤਨ
 ਏਕਛਿਨ॥ ਪਲਏਕਨਹੀਕਲਿਚਲਿ
 ਸਕੇਸੀਮਾਯਾਹਿਤਕਾਜਬਿਨ॥ ੪੯॥
 ਕਲਹਾਤਿਮਰ॥ ਕਲਰਜਤੁਮਮਰੁਮੰ
 ਤਾ॥ ਮਾਯਾਹਿਤਾਰਥਸਿਤਾ॥ ਮਬਸਨ
 ਹੁਸਿਮਤੁਮੰਗ॥ ਕੁਕਲਹਕੇਨਹੀਰੀਗ॥
 ੫੦॥ ਵੇਹਰਾ॥ ਮਰੇਦੁਰਵਸਨਮਰਕ
 ਲਹਮੇਗਾਇਕਦਸਮੀਤਾ॥ ਮਿਲੀਬੁਧਿ
 ਸਤਿਸੀਗਤਹਿਰਾਜੁਮੇਰੁਜਭੀਤਾ॥ ੫੧॥

ਸੇਰਠਾ॥ ਮਹੇਸ਼ੁ ਦੇ ਕਾਨ ਬਾਂਧੀ ਜਨਮ ॥ ੧੫ ॥
ਤ੍ਰੀਲਿਖੀ॥ ਮਾਯਾ ਮਰੇ ਸਿੰਦਰੁ ਜਬ ਮਰ
ਮਰੁ ਮਾਤੁ ਮਾਮਿ ਲੇ॥ ੫੩ ॥ ਦੋ ਜਬ ਤੇ
ਪਭਿ ਹਿਮ ਪੰਤ੍ਰ ਕੁਰਿ ਦੇ ਜੇ ਮੇਹ ਕੇ ਸੇਗਾ॥ ੫੪ ॥
ਤਰਾਜਰ ਜਸੇ ਰਗ ਜੇ ਪਰ ਮਾਇ ਕੇ ਕੇਰੇ
ਗਾ॥ ੫੫ ॥ ਸੈ ਪ੍ਰੇਰਾ ਮਾਇ ਕਨ ਕੇ ਗਨ
ਨ ਬਾਧਿ ਕੇ ਕੀਤਾ॥ ਧਿੰਨੁ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਤੇ ਭਿੰਨ ਦੇ
ਬੁਧਿ ਗਈ ਏਕੀਤਾ॥ ੫੬ ॥ ਮਬ ਮਨ ਕੀਨੇ
ਦਿਗ ਬਿਜ ਮਰੁ ਦੁਨ ਚੰਦ ਜੇ ਜੀਤਾ॥ ਕਾਲੁ
ਤਿਲ ਕਹੇ ਗਜ ਕੇ ਮੇ॥ ਮਬ ਚਿਪ ਨੀਤੀਤ
॥ ੫੭ ॥ ਕਵਿਨਾ ਸੋ॥ ਮਾਯਾ ਕੇ ਪਦ ਸੇਯ
ਦੇ ਦੁਨ ਪਾਯੇ ਮਰੇ ਬਗ॥ ਭਾਗਿ ਬਿਪਤਿ
ਕੇ ਦੇ ਯਿਨ ਹਸਿ ਸੇ ਮਨ ਮੇ ਬਹੁ॥ ੫੮ ॥
ਕਲਗਿ॥ ਗੀਤ ਕਾ॥ ਤੁਮ ਜਾਨਿ ਬੁਝਿ ਮ
ਜਾਨਿ ਹੇਤਿ ਸਮਾਯ ਸੇ ਕ੍ਰਿਧੇ ਬੇਰਣੀ॥ ਸਰ
ਬਗ ਮਹਾ ਪ੍ਰਿਥੇ ਬਹੁ ਮੇ ਗਾਇ ਕੇ ਕਛੁ ਮੇ

ਰਣੀ॥ ਇਨਹੀਨਹੀਕੋਬੁਝਿਏਸਤਸੰ
 ਗਤਿਹਮਤਿਜੋਮਿਲੇ॥ ਤਬਕਮੋਨਨਿ
 ਰਮਲਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਸੇਮਿਲਗੁਨਨਤੇਨਿਰ
 ਗੁਨਹਿਲੇ॥ ੫੮॥ ਕਲਾ॥ ਜਹਪੰਸ
 ਰੱਖਸਮਮਰਨਰਕਿੰਨਰਨਕੁਲਸੇਵ
 ਕਰੇ॥ ਯਹਭੂਤਪ੍ਰੇਤਪਿਸਾਚਜੁਤਜਮ
 ਰਾਜਦੈਜਾਕੰਡਰੇ॥ ਮੁਨਰਾਜਯਹਮ
 ਨਮੇਨਮਾਵਤਪ੍ਰਵਲਮਾਯਾਜਿਮਰੇ॥
 ਕਿਹਭਾਤਸਤਸੰਗਤਿਹਿਮਿਲਮਤ
 ਸਗੁਨਤੇਨਿਰਗੁਨਕਰੇ॥ ੫੯॥ ਸੋ
 ਮੋਹਾਵਕਦਸਮਤਿਹਮਤੁਮਏਮੁ
 ਦਰਦਾਸਾ॥ ਜਗਮੇਮਗਮਮਜੀਤ
 ਇਨਹੀਤੇਮਾਯਾਜਿਯੇ॥ ੬੦॥ ਕਲਗ
 ਵੇ॥ ਤਿਨਤੇਰਹਕੇਤੇਰਹਰਿਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ
 ਪਰਚੰਡਾ॥ ਸਤਸੰਗਤਕੇਸੰਗਹੀਭਿਰ
 ਸਕੇਬ੍ਰਹਮੰਡਾ॥ ੬੧॥ ਕਲੀ॥ ਤੇਮਰਾ॥

ਹਮਦੁਸਤੀ ਹੀ ਵੀਨਾ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤ ਕੀਜਾ ੧੬
 ਨੀਨਾ ॥ ਜੋ ਬਿਪਰਿਕਰਿ ਦੇਸੋਇ ॥ ਤੇ
 ਏਸਿਯੋ ਪੁਲ ਹੋਇ ॥ ੬੨ ॥ ਯਹ ਕਲਹ
 ਕੀਸੁ ਨਿਥਾਤਾ ॥ ਮੋਹਾ ਵਿਕਪੇ ਗਾਤਾ ॥
 ਨਮੋ ਮਹਾ ਪਛੁਤਾਤਾ ॥ ਸੁਝੈ ਸਬ ਨਉ
 ਤਪਾਤਾ ॥ ੬੩ ॥ ਸੋ ॥ ਕਮੇਦੀ ਨਿਹਿ ਸਜ ०
 ਨਬੰਧ ਨ ਤੇ ਮਤਿ ਪਾਪ ਨੀ ॥ ਵੈਰ ਨ ਭਈ
 ਨਿਦਾਨ ਗਾਹੁ ਨ ਹੀ ਮਾਯਾ ਮਿਟਤਾ ॥
 ੬੪ ॥ ਬਸੀਜਾ ਇਏ ਕੰਤ ਕੰਨ ਕਾ ਅਵੇ
 ਮਾਜਲੈ ਜੋ ਪੈ ਬਲਵੇਤਾ ॥ ਰਾਜ ਕਮੇ ੬
 ਉਨ੍ਹੀ ਕਿਯੋ ॥ ੬੫ ॥ ਕਲਹਿ ॥ ਦੋ ॥
 ਇਛਾ ਤੇ ਮਾਯਾ ਬਛੀ ਪ੍ਰਗਟੁ ਯੇ ਸੀਸਾ
 ਗਾ ॥ ਅਬ ਕਛੁ ਹੋਵਿ ਪਰਿਤਸੇ ਉਨ੍ਹੀ ਕੋ
 ਸਿਰ ਭਾਗਾ ॥ ੬੬ ॥ ਕਲਿ ॥ ਕੋ ਕੋ ਕ੍ਰਿਤ ०
 ਕ੍ਰਿਕਹਿ ਯਕਹਿ ਯੇ ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਮਾ ॥ ਕ੍ਰਿ
 ਨ ਕੇ ਨ ਪਰ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋ ਕਰਹੇ ਮਤਿ ਹਿਤ

ਕਾਮਾ॥੬੭॥ ਕਲਗਾ॥ਛਪੇ॥ ਜੇਗਨੁਕਿ
 ਮੰਸਕਿਤਤੁਚਿਤਾਮਗੁਸਾਤਿ॥ਕਰਨਾ
 ਸਰਧਾਕੁਕਿਸਤਤਤਤੁਸਾਛਾਤਿ॥
 ਬੁੱਧਿਸੁੱਧਿਮੰਸਿਮਿਤਿਤੇਰਹੇਕਹਿਯੇ
 ਰਿਤਜਾ॥ਸਤਸੰਗਤਕੇਸੰਗਬਸੇਸਾਧਿ
 ਤਕੀਕਿਤਜਾ॥ਮਨਬਾਪਨਕੇਪ੍ਰਣਲਿ
 ਯੇਮਾਯਾਮਾਰਨਨਿਤਨਈ॥ਪਰਪੁਰ
 ਖਹਿਪ੍ਰਤਤਾਦੇਨਕੇਮਾਯਹਿਤੇਭੁੰਦਿ
 ਤੁਤੁਈ॥੬੮॥ਦੋ॥ਅਪਨੇਅਪਨੇ
 ਸੰਤੁਸੁਨਿਹਮਤੁਮਅਗੁਮੇਗਾਦਿ॥
 ਜਾਨਜਾਹੁਕੀਪਤਹਿਯੇਕਤਬਕਿਯੇ
 ਬਹੁਬਾਦਾ॥੬੯॥ਸੋਕਾਲੀਕਹਿ
 ਯੇਮੁਨਾਨਿਰਧਾਰਕੇਨਕੇਨਪਰਕੇਪ੍ਰਣ
 ਲਾ॥ਰਹਿਯੇਤਾਹਿਸਭਾਰਲਰਿਯੇ
 ਮੰਰਨਸੇਭੁਲੇ॥੭੦॥ ਕਲਗਾ॥ਛਪੇ॥
 ਮੋਹਬਿਨਾਸੇਬੁੱਧਿਸੁੱਧਿਤਾਵੰਤੁਹਮਾਰੇ

੩੦
ਮਮ

॥ ਤੁਕਿ ਰੋਗੇ ਅਪਰਾਧ ਕੋ ਪਕੋਖਿ ਮਾਨਿ ੧੭
ਵਾਰੇ ॥ ਤੁਸੁ ਲੋਕ ਕੋ ਹਰੇ ਤੁਕੀ ਚਿੰਤਾ
ਕਾ ਮਹਿ ॥ ਮੁਹ ਨਿੰਦਾ ਛਾਵੇ ਸੁਮਿਤਿ ਸੁ
ਧਿ ਛਾਵੇ ਛਲ ਪਾ ਮਹਿ ॥ ਸੁਕਿਯ ਏ
ਦੁਰਦਾਸੁ ਸੁਕਿ ਕਲਿ ਸਾਂਤ ਕਲਹ
ਹੀ ਸੀ ਹਰੇ ॥ ਅਰੁ ਮਨਾ ਚਾਰ ਸਰਪਾ
ਲ ਰੇ ਕਰਨਾ ਗੁਬਿਹਤ ਕਰੇ ੧੮ ॥
ਦੁਹਰਾ ॥ ਯਹ ਸੁਨਿ ਕਲਾ ਅਰੁ ਕਲਾ
ਸੋ ਉਠੇ ਰਿਸਾਇ ਕਲੀਕਾ ॥ ਮੂਢ ਬੂਢਾ
ਯੇ ਹੀ ਨ ਬੂਲ ਉਪਜਤ ਮਤਿ ਮਾਰੀਕਾ ॥
੧੯ ॥ ਜੇ ਲੋਕ ਤੋ ਲੋਕ ਅਗਤ ਤੋ ਹੀ ਤੋ
ਗ ਮਾਤਾ ॥ ਮੇਰੇ ਕੋ ਕਿਤੁ ਜਾਲ ਰੇ ਸੀ ਗਤਿ
ਜੀ ਤੇ ਜਾਤਾ ॥ ੨੦ ॥ ੨੧ ॥ ਸਦੈ ਯਾ ॥
ਮਾਤ ਪੈ ਮਾਪ ਅਨੀ ਅਗ ਮਾਤ ਕਿਯੇ
ਪਤਿਤਾ ਤਸੁ ਤਾ ਸੁਤ ਜਾਯੇ ॥ ਤਾ ਉਰ
ਮਾਹਿਰ ਮਾਪੈ ਰਮੀ ਬਿਧ ਬਾ ਮਨੁਖਾ

ਮਨਰਾਮਰਮਾਯੋ ਲੋਕਤਿਹੰਗਚਾ
 ਰਹੰਮੇਜਸਦੇਖੋਬਿਚਾਰਹਮਾਰਹੀਗਾ
 ਯੋਯੋਹਮਸੀਸਬਸੇਰਜਨੀਸਕੇਤੋ
 ਵਹੁਣੀਸਲੇਸੀਸਚਛਾਯੋ॥੧੪॥
 ਸੋਯਹਿਕਹਿਕੈਕਾਲਿਪਾਰਿਚਲੇ
 ਕਲੰਕਨੀਸੀਕਓਠੀ॥ਤੁਮਮਤਮੀਤਤ
 ਰਾਉਯੋਲੋਹੰਤੋਲੰਨਮਾਤਿ॥੧੫॥ਮਨ
 ਕਹਯਹਸਾਮਾਜਯਸੁਖਮੀਖਿਨਕੈ
 ਦੇਖਿਯੋਕਾਲੁਨਜੋਕਛੁਆਜਾਅ
 ਗੋਪੀਛੇਕੋਗਨੇ॥੧੬॥ਦੋਕਹਿਕ
 ਲੰਕਕਲਕਲਹਿਸੇਲੈਮੋਹਾਦਿਕ
 ਮੀਤਾਮਾਯਾਕੇਉਤਸਵਚਲੇਤਨਮ
 ਨਰੁਯੋਮਮਤੀਤਾ॥੧੭॥ਕਲਗਾਦਿਕ
 ਸਬਉਠਗਯੋਮਾਯਾਜੁਕੇਧਾਮਾ॥
 ਤਾਂਹੀਛਿਨਨੇਪੈਥਮੇਧੂਨਿਸੁਨਿਯਤ
 ਮਾਰਿਗਮਾ॥੧੮॥ਸਦੈਥਾਬੋਲ

ਬਪੁਨਸੇ ਕੇਲ ਕੇ ਪੈਨ ਅਨੁਯਾਸਰੇ ੧੮
 ਜਨ ਕੇ ਗਨ ਭੀ ਭੀ ਨਾ ਯਕਲੋ ਨਿਕਕੋ
 ਤਜਿ ਕੁੰਜਨ ਗੁੰਜਨ ਸੇ ਆਲਿ ਪੁੰਜਨ ਲੀ
 ਨੇ ਪੁਨ ਅਰੰਘ ਨ ਕੀ ਅਵਲੀ ਨੁਪ
 ਨੀ ਨੁਜਨੀ ਪਰਬੀ ਤੇ ਸੰਗਤਿ ਕੇ ਗੁਨ
 ਗਾਵਤੀ ਦੇ ਉਪਜਾਵਤ ਭਾਵਦਸਾਵਤ
 ਵੀਨੇ ॥ ੧੮ ॥ ਬੁੱਧੀ ਸੋ ਅਹੇ ਦੇਸ
 ਯਹਿ ਪੰਥ ਪੰਥ ਪੰਥ ਦੇਸਾ ਭਿਪ
 ਤਿ ਪਰਮ ਉਦਾਰ ਅਰੰਘ ਸੁਖੀ ਬੰ
 ਨਖਗ ਮ੍ਰਿਗ ਜਗਾ ॥ ੧੯ ॥ ਦੋ ਮੇ
 ਹਤ ਸੀਤਲ ਸਧਨ ਬਨ ਨਿਰਮਲ ਸ
 ਰਵਰਨੀ ਗਪਸ ਪੰਛੀ ਨਿਰਦੈਰ ਸੁਖ
 ਰੇਲ ਤਸੁਖ ਦਸ ਮੀਰਾ ॥ ੨੦ ॥ ਦੁਹ
 ਵਨ ਕੇਤ ਕਦੂਰ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਦੇ ਵੀਰ
 ਹਾ ਸੰਜਨ ਜੀਵਨ ਮੂਰਦੂਰ ਹੇਤ
 ਅਪਮੇਧ ਜਗਾ ॥ ੨੧ ॥ ਜਨੰ ਸੁਤਿ ॥

ਸੋ॥ ਵੇਦੇਖੇਸਾਖਿ ਰੂਪਸਾਧਨ ਮੂਲ ਫਲ ਫੂ
 ਲਾਹਲਾ ਦੇਖੇਭਾਜਤ ਰੂਪਸਤ ਸੰਗਤਿ ਕੇਸ
 ਦਨ ਬਨਾ॥ ੮੩॥ ਕਸੈਗੁ॥ ਸਦਨਾ ਬਿਰਾ
 ਜੇ ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਸਾਇ ਨ ਕੇਜਾ ਕੇਸ
 ਮਦੇਦ ਵੂਜੇ ਮਨ ਕੇ ਨਿਕੇਤਨਾ॥ ਪੇਥੇ ਪੁੰ
 ਕਪਾਨਿ ਯਜੁਕ੍ਰਿਤ ਤਰੁ ਮੀਕੁ ਰਸਾਧ
 ਨ ਬਨ ਭੇਸੇ ਭੇਰਤੀ ਰਬਨ ਖੇਤਨਾ॥
 ਆਨੰਦ ਮਹਾਂ ਨਦ ਮਸੇਕ ਸਾਧੁ ਕੇਕ
 ਨਦ ਪੈਰਤ ਪਰਮ ਹੀਸ ਹੀਸੀ ਸੰਗਲੇਤ
 ਨਾ॥ ਸੰਜ ਨ ਕੁਮਰ ਕੇਲ ਫੂਲੀ ਹੀਮ
 ਮਰਦੋਲਿ ਫੈਲਾ ਵਤ ਚਾਰ ਫਲ ਚੋਰੀ
 ਚਾਰੁ ਚੇਤਨਾ॥ ੮੪॥ ਸੋ॥ ਜੋ ਜੋ ਜੋ
 ਵਤ ਜਾਤ ਨਿਯਰੇ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸਦਨਾ॥
 ਤੇਰੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਭਾਤ ਫੂਲਤ ਬੁਧਿ ਬਾਰ
 ਜਬ ਵਨਾ॥ ੮੫॥ ਵੇ॥ ਬੁਧਿ ਜਨੈ ਸੁਤਿ
 ਉਤਰਖ ਗਬੈ ਠੀਗਰਾ ਮਨ ਕੁਲਾਗੀ

ਖਸਪਾਸੇਪਥਕਸੇਸੀਤਲਨ
 ਲਦਨਕੁਲਾ॥ ੨੬॥ ਤਿਤਿਸੀਦੇ
 ਵਾਯਾਪ੍ਰਥੇਸਤਸੀਗਤਿਗਰਪ੍ਰਦੇਸ਼
 ਦਿਦ੍ਰਿਤਿਪ੍ਰਕਾਗਾ॥ ੨॥ ਵੇਗਾ॥
 ਸੇਸੇਸਥਦਚਹੀਦੇਸਾਭੁਜੇਬੇਦਥ
 ਨਥਪਾ॥ ਦੇਖਤਹੀਨੇਪੱਥਕੋਰੋਤਮਹਾ
 ਦੁਖਸੇਖਾ॥ ੧॥ ਜੀ॥ ਤੋਲੇਪ੍ਰਗਟੀਆ
 ਪਸਤਸੀਗਤਿਦੇਵੀਤਗਾ॥ ਮਿਟੋਵਿ
 ਗਨਕੇਤਾਪਾਨਿਰਖਤਪੂਰਨਚੰਦਨੇ
 ॥ ੨॥ ਸਤਸੀਗਤੀਦਰਨਨੀ॥ ਕਬਿਤ
 ॥ ਕੁਲਕੀਸੀਕਰਨੀਕੁਲੀਨਕੈਸੀ
 ਕੇਸਲਤਾਜੀਲਕੈਸੀਸੀਪਤਿਸੁਸੀ
 ਲਕੁਲਕਾਮਨੀ॥ ਵਾਨਕੇਸੇਮਾਦਰ
 ਉਦਾਰਤਾਈਸੁਰਕੈਸੀਗੁਨੀਕੀਲਨ
 ਈਗੁਨਮਤੀਗਯਗਾਮਨੀ॥ ਗੀਖਮ
 ਕੇਸਾਲਿਲਸਿਸਰਕੈਸੀਧਾਮਦੇਵੇ

੧੯

ਮਤਹਸੰਤਜਲਦਾਗਮਰੀਦਾਮਨੀ॥੧॥
 ਨੇਕੋਸੇਚੰਦਮਾ ਪ੍ਰਭਾਤਕੋਸੇਸੁਰਜਸ
 ਰਦਕੋਸੇਬਾਸਰਬਸੰਤਕੀਯੀਜਾਮਨੀ॥
 ੨॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਜੋਗਕੀਜੁਕੁਸੀਜੁਕਿਕਿ
 ਪਾਸਤਸਤੁਤਾਸੁੰਧਿਸੁਪਾਰਸਭੀ
 ਨੋ। ਰੁਕਿਭਗੀਸਰਪਾ ਕਰਨਮਯ ਸਾ
 ਨਤਿ ਤੁਸਿਸੁਤਿ ਸੁਮਿਤਕੀਨੋ। ਤੰਤ੍ਰ
 ਕੀਚਿੰਤਾ ਸੋਤਤ੍ਰਮਚਿੰਤਤਮੇਰੀਅ
 ਤੰਤ੍ਰਨਕੀਗਤਿਪੀਨੋ। ਪੋਮਕੀਪੂਰਤ
 ਨੇਮਕੀਮੁਰਤਛੇਮਕੀਛਾਹਛਿਮਾਸੀ
 ਗਲੀਨੋ। ੪॥ ਸੰਗੀਤ। ਵੋ। ਏਰੀ
 ਚੇਰੀਚੇਤਨਾਤੇਰੀਜੀਵਨਮੂਗਾ। ਪਰਮ
 ਹਿਤਮੇਰੀਸੁਦਹਿਦੇਖਾਨਿਕਰਕੈਦੁਗਾ॥
 ੫॥ ਚੌਕਪਰੀਚਿਤਚੇਤਨਾਚਿਤੇਚੁ
 ਕਤਚਹੁਕੇਦਾ। ਬੁਧਿਹਿਲੀਨੇਜਨੰ
 ਸੁਤਿਪ੍ਰਗਟੀਤਾਹਿਸਮੇਦਾ। ੬॥ ਦੇ

ਖਦੁਹੀਫੇਗਦੁਖਮਿਦੇਬਾਛੇਸਬ ੨੦
 ਨਮਨੀਦਾ। ਕਾਤਕਪੁਰਨਗਤਜੇ
 ਲੀਨੇਪੁਰਨਚੰਦਾ॥੧॥ ਕਾਬਿੰਤਾ॥ ਬਿ
 ਸੁਹਸੁਧਾਸੀ ਨਿਸੁਮਾਨਵਸੁਧਾਸੀ
 ਸੁਖਸਿੰਧਨਵਨਿੰਧਾਗਜਾਨਬਿ
 ਧਾਬਰੁਗਾਨੀ॥ ਜੋਗਕੋਜੁਗਤਕੁਦ
 ਭੋਗਕੋਭੁਕਤਿਅਘਓਘਕੋਮੁਕਤਮੁ
 ਨਲੋਕਕੋਬਿਗਾਗਨੀ॥ ਗਾਕਾਸੀਹੁਚਿ
 ਰਗਤਮੇਸੀਅਨੁਗਤਿਗਜਗਾਨੀਹੁ
 ਕਮਨੀਗਾਧਕਾਸੀਅਨੁਗਾਗਨੀ॥
 ਸੀਲਸਲਲਧਸੁਤਾਸੀਤਾਸੀਸਲ
 ਜਸੀਤਕਰਸੀਸਲੇਨੀਸੇਲਸੁਤਾ
 ਸੀਸੁਗਾਗਨੀ॥ ੨॥ ਜਨੈਸੁਤਾਦੇ॥
 ਧਕ॥ ਮਨਏਸਹਸੀਗਤਿਦੇਵਗੁਸਾ
 ਏਨਾ॥ ਸਾਬਿਸੀਪਵਿਤਕਰੋਪਰ
 ਪਾਇਨਾ॥ ਏਨਹਕਿਪ੍ਰਸਾਦਿਏਖ

ਦਨਰੋਹੀ। ਸੁਭਾਸੀਚਿਤੁਤਾਂਚਿਤਬੰਡਿਤ
 ਪੇਹੀ। ੮। ਸਵੈਯਾ। ਬੁੱਧਿਜਨੰਸੁਤਿਕੇ
 ਸੁਨਿਬੈਨਾਮਚਾਨਕਚੈਨਾਚਿਤੈਭੈਭੈ
 ਚੂਕੇ। ਸੀਸਛੁਵਾਯਮਹਾਸੁਖਪਾਯ
 ਕੇਪਾਯਗਹੇਸਤੁਸੰਗਤਜੁਕੇ। ਦੇਵੀ
 ਉਤਾਇਲਈਉਰਲਾਇਸੰਤਾਪਬੁ
 ਝਾਇਸਭੈਮਤੁਹੀਕੇ। ਨਾਚਨਦੇਵਮ
 ਨੀਸਿਲਗੇਸੁਲਗੇਮਨੋਮਾਯਾਕੇਭੈ
 ਨੁਕੁਕੇ। ੧੦। ਤਬਾ। ਪੁਨਪਯੋਜ
 ਪੁਬੁਪਰਏਜਸਸੁੰਧਤਏਸਤਸੰਗ
 ਤਜੁਕੇ। ਦੇਵਾਦਿਵੇਕਨਿਭਿਕਨਿਮਾ
 ਨਦਸੇਕਗਯੋਮਿਦਲੋਕਤਿਹੀਕੇ।
 ਤੀਰਥਖੇਤਫਲੇਸੁਭਹੇਤਸਬਸੁਖ
 ਦੇਤਨਿਕੇਤਪ੍ਰਕੁਕੇ। ਕਾਲਚਛੋਕ
 ਲਕੇਕੁਲਭੂਪਰਮਾਯਾਕੇਮੀਤਮਨੋਮ
 ਹਚੁਕੇ। ੧੧। ਚੋ। ਸਤਸੰਗਤਮਤਮਿ ੨

ਲਤਯਹਿਕਹੀਜਨੰਸੁਤਿਹਰਘਾ॥ਪੂਰ ੨੧
 ਮਹਾਨਦਪੁਲਕਉਮਾਨੀਦਮਾਸੁ
 ਬਰਖਾ॥੧੨॥ਆਤਿਮਾਨੀਦਸੇਮਾਤਿ
 ਹਿਲੇਸਿੰਘਾਸਨਬੈਠਾਗਾ॥ਕਰਿਪੁ
 ਸੰਨਪੁਛੀਕੁਸਲਨੀਕੇਗਜਕੁਮਾ
 ਗਾ॥੧੩॥ਸੋ॥ਬੁੱਧੀਰਹੀਸਿਰਨਾ॥
 ਸੁੱਧੀਨਹੀਪਿਤਮਾਤਕੀ॥ਲੀਨੀਸਾ
 ਸਮਾਘਾ॥ਇਚਿਤੋਜਨੰਸੁਤਿਕੋਬਦਨ
 ॥੧੪॥ਸੰਜੁਤਾਗੀਤਕਾਤੇਦਾ॥ਸ੍ਰੀ
 ਦੇਵਦੇਵਸਮੂਹਸੰਜਨਜੁਹਜੀਫੁਲ
 ਮੂਰਜਾ॥ਚਲਮਚਲਚੈਦਹਤੁਦ
 ਨਮੇਤੁਮਹੀਰਹੀਭਰਪੂਰਜਾ॥ਤੈਲੋਕ
 ਅੰਤਰਜਾਮਨੀਜਗਦਾਮਨੀਜਸ
 ਭੂਰਜਾ॥ਅਨਭੂਤਸਦਭੂਤਗੁ
 ਵੀਦਰਤਮਾਨਨਦੂਰਜਾ॥੧੫॥ਇ
 ਨਕੀਕੁਸਲਅਕੁਸਲਕਥਾਤੁਮਹੀ

੨

ਸਬ ਕਛੁ ਜਾਨਤੀ ਪਰ ਤਿਛ ਦੇਖੇਗਾ
 ਕੋਸ ਸਭਾ ਦੇ ਕਹਾ ਅਨਾਨਤੀ। ਦੀਪ
 ਕਹਰੇ ਤਮ ਤੇ ਮੇਲੇ ਨਹਿ ਸੋ ਮਾਰਿਗ ਨਾਹ
 ਲਾਤਿ ਨੇ। ਨਹਿ ਸੋ ਮਸੂਰ ਸਮੀਪ ਕੇ
 ਤਹ ਦੀਪ ਕਹ ਕੋਗ ਨੇ। ੧੬॥ ਅਪਨੀ
 ਨਸੁੰਧੀ ਕਛੁ ਹਮੇ ਕਹ ਬੁੰਧੀ ਕੀ ਬਾਤੈ
 ਕਹੇ। ਤਾਂ ਤੇ ਤੁਮਾਰੇ ਮੰਗ ਬਚਨ ਉਦ
 ਗਤਾ ਕੈ ਸੇਲ ਹੇ। ਕਹਿਯੋ ਤਬਾਪੀ
 ਯਥਾ ਤੁਮਾਰਿ ਕਥਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਨਾਇ
 ਕੇ। ਸੋ ਸਮੁਲੇ ਹੁਗ ਸਾਇ ਨੀਜਨ
 ਮੁਛਤਾ ਮਪਨਾਇ ਕੇ। ੧੭॥ ਜੋ ਲੋਕ
 ਵਿਦਾ ਵਿਦਾ ਮਾਨੁ ਅਨੇਕ ਮਾਯਾ
 ਰੂਪ ਹੇ। ਸੁਖ ਦੁਖ ਭੋਗ ਤੁਮਾਪਰੀ
 ਮਨ ਇੰਦ੍ਰਿਯ ਨ ਕੇ ਰੂਪ ਹੇ। ਸੁਭਾ ਮਸੂ
 ਭਕਸਮਨ ਸੋ ਬਧੋ ਨਿਤ ਨ ਚੇਨਾਨ
 ਰੋਗਾ। ਸੁਰਮ ਸੁਰਕੀ ਨਰ ਨਾਗ

ਨਰਪਸੁ ਪੈਂਛਕੀਟਪਤੀਗਜਾ॥੧੮॥ ੨੨
 ਪੈਯੇਨਾਮੀਤਮਾਨੀਤਕੋਟਨੁਜੀਤੁਸੀਤ
 ਮਾਸੀਤਜੇ॥ ਚਲਾਮੁ ਚਲਾਜਲਾ
 ਥਲਥਲਸੁਖਮਬੀਧੋਮਾਯਾਮੀਤਜੇ
 ॥ ਕਰਿਯੋਕਹਾਬਿਸੁਾਰਯਹਿਸੀਸਾ
 ਰਮਦੁਤੁਤਾਰਹੇ॥ ਬ੍ਰਹਮੰਤ੍ਰਮੰਤ੍ਰਲ
 ਹੋਤਬਿਨਸਤਕੋਟਕੋਟਪ੍ਰਕਾਰਹੇ॥੧
 ੮॥ ਪਰਬ੍ਰਹਮਦੇਵਨਿਰਖਮੀਐ
 ਛਾਤਈਕਛੁਨੈਕਹੀ॥ ਤਿਹਖੇਲਮੇ
 ਮਾਯਾਰਚੀਯੇਜੇਨਜੇਕਛੁਮੇਕਹੀ॥
 ਸੋਇਖੇਲਮਬਖੇਲਨਪਕਯੋਪ੍ਰਭ
 ਲੋਟਲਗਯੋਪਾਯਜਾ॥ ਮਾਯਾਤਮ
 ਮਨਭੁਜੇਈਸਰਬੰਧੁਮਪਨੇਬਾਪਜੁ
 ॥੨੦॥ ਕਾਮਾਦਿਮੋਹਾਦਿਕਬਲੀ
 ਤਿਨਕਿਯੋਮਮਤਾਮੁਛਹੇ॥ ਮਹੀਕਾਰ
 ਕੇਅਧਿਕਾਰਮੇਪ੍ਰਭਪਕਯੋਤਮਗੁਨਗੁ

ਦਹਾ॥ ਅਬ ਕੋਛ ਰਾਵੈ ਰਬੰਧਨ ਬਾਧਿ ਨਹੀਨੀ
 ਰੇਹਿਤਾ॥ ਅਹਾ ਬਿਕਟ ਸੰਕਟ ਮੇਟ ਬੈਕੋ ਸਰਨ ਤੇਰੇ
 ਖਤਾ॥ ੨੧॥ ਸਤ ਸੰਗਾ ਤ੍ਰਿਸੁਨ ਸੁਨ ਕੇ ਮਾਂਸਵ
 ਨਵਰਖ ਪੁਨ ਸੁਨ ਸੁਨ ਪੁਨ ਸੀਲਾ ਦੀਹ ਸਾਸ
 ਦੇਵੀ ਲਈ ਸੁਮੰ ਸੁਮਰ ਜਗਦੀਸ਼॥ ੨੨॥ ਅਮੋਹੇ
 ਜਨ ਸੁਤਿ ਦੇਵਿਤੁ ਮਥਾ ਨੀਪਾਰ ਮਉਦਾਗਾ ਸਾਧੁ
 ਸਾਧਨੀ ਕ੍ਰਿਕਯੋ ਮਾਯਾ ਕੋ ਬ੍ਰਹਮਾ॥ ੨੩॥ ਨਿ
 ਤ ਅਚਿਤ੍ਰਾਨੰਦ ਪੈਰ ਯੋ ਜੋਗੁ ਨਾਤੀਹਾ ਸੂਰੇ
 ਸੁਖ ਕੋਲੋ ਭੁਕਰ ਕੋ ਨਬੰਧੋ ਬਿਪਰੀਤਾ॥ ੨੪॥
 ਪੋਅਪਨੇਹੀ ਗੁਨ ਬੰਧੋ ਮਾਯਾ ਕੋ ਉਪਜਾਇਆ
 ਜੋ ਮਕਰੀ ਅਪਨੇ ਗੁਨ ਨਉਰਝੁ ਉਰਝੁ ਮੁਰਝੁ
 ਇਥੇ ਬਾਧੈ ਕੋ ਸੇਬੰਧੋ ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ਬੰ
 ਧੋ ਰੂਪ ਯੋ ਦੇਖਿਯੋ ਜੋ ਬਾਦਰ ਮੈਰੀਦਾ॥ ੨੫॥
 ਤਾਤੇ ਅਬ ਮਕੁਲਾਹੁ ਜਿਨ ਦੇਖੋ ਕਛਕਕਾ
 ਲਾਤੋ ਲੋਸਾਂ ਤਤੇ ਦੇਵ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਰੈ ਉਤਿ
 ਲਾ॥ ੨੬॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਅਬ ਨਹ ਕਛੁ ਬਿਲੀਤੁ

ਯਾਮਾਯਾਕੇਮਰਨਕੇ। ਬਜੇਬਜੇਕੇਕੰਬਸੁਨਿਯ ੨੨
 ਰਸਾਤਤਦੇਵਕੇ। ੧੮। ਤਾਹੀਛਿਨਨੇਪੰਥਮੇਪ੍ਰਗਟ
 ਈਜਨਭੀਗਾ। ਧਾਈਆਈਥੇਤਨਾਸਤਸੰਗਾਤਿਕੇਤੀਰ
 ੨੦। ਕਿਰਪਨਾਮਕਰਜੇਰਉਹਕਹੀਦੇਵਿਸੇਦੇਰਾ।
 ਦੁਦਸਦੇਵੀਦਰਸਕੋਰਾਢੀਹਿੰਗਹਪੋਗ। ੨੦। ਸਤ
 ਸੰਗਾਤਿ। ਏਰੀਉਨ੍ਹੇਣੀਆਉਆਇਮਿਲੇਮਾਤਿ
 ਕੋਸਬੋ। ਬਜੇਬਜੇਕੇਦਾਵਦੇਵੀਸਭਏਕਤਭਈ।
 ੨੧। ਆਇਸਪਾਇਸੁਚੇਤਨਾਮਾਥੇਧਰਪ੍ਰਭਉਕ੍ਰਿ
 ॥ ਕਹੀਆਪੁਆਈਨਿਕਟਪ੍ਰੇਸਜੇਗਕੀਜਾਕ੍ਰਿ
 ॥ ੨੨। ਜੇਗਾਨੁਕ੍ਰਿਸਨਮੁਖਭਈਸੰਜੁਤਮਾਥੇਅੰ
 ਗਾਪਰਮਜੇਗਨੀਆਪਮੇਆਪਮਿਲੀਨੀਲੀਗਾ।
 ਜੇਗਾਨੁਕ੍ਰਿਪਾਥੇਯੋ। ਸੀਯਮਨੇਮਸੁਸਾਸਨਸਾਧ
 ਕੇਅਸਨਬਪਕੇਥਾਪੈਛੇਟਨਾ। ਧਾਨਕੇਧਾਰਨਾ
 ਕਾਰਨਸੇਇਕੁਟੀਕ੍ਰਿਕੁਨਛੁਟੀਨੁਯੇਟਨਾ। ਮਾਰਮ
 ਗਤਮਾਤਮਦੇਵਸਮਾਏਸੁਧਾਨਿਧਮੇਨਬਥੇਟ
 ਨਾ। ਕਲਾਗੀਲੇਬਲਿਸੇਬਲਸੇਨਟਿਰੇਚਲਸੇਕ

ਮ

੨

ਆਈ

ਲਸੇਜੁਗਕੋਟਨ॥੩੮॥ਦੇਹਗਾ॥ਜੇਗਜੁਕਿਕ
ਰਜੇਰਕੇਜੇਜੇਕਰੇਪੁਣਾਮ॥ਸਤਸੰਗਤਿਉਣ
ਮਤਹਲੇਮਿਲਣੀਕਹਿਕੇਨਾਮ॥੩੯॥ਮਿਲੀ
ਪਰਮਹਿਤਸੇਹਿਤੁਬੈਠੀਅਤਅਸੀਨਾ॥ਤੋਲੋਨੂੰ
ਕ੍ਰਿਪਾਸੰਗਤਿਨਿਕਟਪ੍ਰਸੰਨ॥੪੦॥ਦਾਨਹੋਮਥ
ਤਨੇਮਾਥਿਪਜਜਾਬਿਧਾਮਪਾਗਾਦੁਜਪੁਜਤੀ
ਰਬਜਨਨਸੋਜਨਸਹਤਉਦਾਗ॥੪੧॥ਸਤਕ੍ਰਿ
ਪਾਅਥਾਸੇਪਾ॥ਦੇਵਅਨੰਤਕੀਰਤਿਸੰਗਤਿ
ਸੰਤਤਸੰਤਨੁਪੁਜਬਦੁਖੇਹੈ॥ਹੰਸਨਕੇਦੁਜਬੰਸ
ਨਕੈਮਿਲਮਾਨਸੀਪੈਰਕੇਪਾਰਕਛੁਖੇਹੈ॥ਤੀ
ਰਬਪਾਥਨਤੀਰਬਪਯੋਪਥਪੋਥਨਕੇਪਥਪ
ਥਪਦੁਖੇਹੈ॥ਚਾਰੇਦਿਸਾਨਕੇਹਾਥਨਪੈਇਨ
ਹਾਥਨਕੇਜਸਜਾਇਰਦੁਖੇਹੈ॥੪੨॥ਦੇਹ
ਯੇਸਤਕ੍ਰਿਪਾਸਗਾਹਿਕੈਦੀਨੀਮਤਹਿਮਿਲ
ਇ॥ਬੈਠਾਰੀਨਿਪਟੈਨਿਕਟਕਛੁਨਾਪੁਹਰੀ
ਮਾਇ॥੪੩॥ਕਰਨਾਅਥਾਸੇਪਾ॥

ਪੀਰਪਰਾਈਸੇਪੀਰੇਭਯੋਮੁਖਦੀਨਨਕੇਦੁਖ
 ਦੇਖੇਬੀਲਾਤੀ। ਭੀਜਰਹੀਕਰਨਾਰਸਕਾਦਲ
 ਕੀਵਿਲਾਨਮੇਕੁਮਲਾਤੀ। ਲੈਲੈਓਸਾਸਨਸੰਭਿ
 ਮਗੋਸਰਤਫਰਕੇਦੁਰਜਾਤੀ। ਨਾਉਲੈਨੈਨਭ
 ਰੇਉਛਲੇਜਲਉਪਰਹੀਪਤਰੀਉਤਰਾਤੀ। ਓਥੇ
 ਕਰਨਾਮਾਫੁਤਦੇਖਕੇਸੰਗਤਿਅਤਿਸੁਖਪਾਇ।
 ਲੀਨੀਅੰਗਲਗਾਇਕੋਦੀਨੀਮੁਤਹਿਮਿਲਾਇ
 ਦੇਉਨਕੇਗੁਨਸੀਲਕੈਹਦੇਤਦੁਹੁਕੇਨਾਮਾ। ਤੋਲੈ
 ਚਿੰਤਾਤੰਤ੍ਰਕੀਜਨਮੁਖਯੋਪ੍ਰਦਾਮਾ। ੪੨॥
 ਤੰਤ੍ਰਚਿੰਤਾਮਥਾ। ਸੇਯਾ। ਗਯਾਨਦੀਯਾਉਗ
 ਚਿਉਰਾਮੀਤਰਸੇਤਨਿਰੀਤਰਕੇਤਮਭਾਨੇ। ਚੰਦਰ
 ਲੋਕਬੀਲੇਕਤਓਕਮੇਏਕਾਮਨੇਕਾਬੀਬੇਕਖਾਨੇ
 ਧੀਮਾਫੁਤਤੰਤ੍ਰਅਤੰਤ੍ਰਜੇਸਭਸੰਤਮਈਪ
 ਰਬ੍ਰਹਮਸਮਾਨੇ। ਅਮਾਪਰਹੀਸਿਗਰੇਜਗਮੇ
 ਸੀਲਾਮਾਪਹਿਮੇਸਗਰੇਜਗਸਾਨੇ। ੪੩॥ ਅਮਾ
 ਦਰਸੇਸੰਗਤਿਲਾਈਬੁੰਧਹਦਈਮਿਲਾਇ।

੨੪

ਕਰਨ

ਆਸਨ

੪

ਸਧਾਭਾਕਿਰਸੈਤਾਤਾਤੀਨਿਪ੍ਰਗਟੀਆਇ॥ ੪੪॥

ਸਧਾਅਥਾਸੈਯਾਕਾਨਭੁਰਕੋਕਨੈਅਸਤੁ

ਅਨਾਮਾਨਨਮਾਨਕਥਾਨਕਫੀਹੋਏਕ

ਹੀਰਿਗਰੰਗੀਨਖਤੇਸਿਖਏਕਸੰਗਾਬਿਬੇਕਬ

ਫੀਹੋਏਖੀਏਦੇਵਜਵੇਤਬਜੇਹੀਤੁਜੇਦੁਸਰੀ

ਪੰਧਤਪੈਨਪਫੀਹੋਕੋਬਿਰਚੇਕੁਲਕਾਨਮ

ਚੇਮਨਕੋਨਿਹੈਇਨਚੇਨੁਚਫੀਹੋ॥ ੪੫॥

ਗੁਕ੍ਰਿਪਥਾਸੈਯਾਪਨਾਸਨਭੂਖਨ

ਭੂਖਨਕੀਸ੍ਰਿਧਿਭਾਵਸੁਭੂਖਨਸੇਓਪਜਾਵੇ॥

ਦੇਵਾਇਕੰਤਹਕੰਤਹਕੇਗੁਨਗਾਵਤਨਾਚਤਨੇ

ਹਸਜਾਵੇ॥ ਪ੍ਰੇਮਭਰੀਪੁਲਕੇਓਲਕੇਓਰਬਾ

ਕੁਲਕੇਕੁਲਕੇਕੁਲਜਾਵੇ॥ ਲੇਪੁਰਵੀਨਗਨੇ

ਕਰਵੀਨਲੀਯੇਪਰਵੀਨਬਜਾਵੇ॥ ੪੬॥

ਸੰਤਅਥਾਸੈਯਾਦੀਨੀਓਰਾਪਮਾਨਿ

ਤਕੀਨ੍ਰਿਤਮਕ੍ਰਿਤਮਕ੍ਰਿਤਕਲਾਉਮਰੀਯੋ

ਸੁਠੀਕਥਾਸੁਗਰੇਸਗਰੇਫਿਗਰੇਖੀਨਦਾਗ

ਕੁਚਾਲਕਰੀਐ ॥ ਦੇਵਾਬੀਨੀਤਮਲਾਪਤਗੀ २੫
 ਤਪੁਗਨਨਤਾਨੰਗਾਰਚੀਐ ॥ ਸੋਚਮਸਾਚ
 ਮਸੇਚਤੁਸੇਚਤਸੇਚਤਸਾਚਨਚੀਐ ॥ ੪੭ ॥ ਕੋਲ
 ਸੋ ॥ ਤੀਨੇਕੀਐ ਪੁਣਾਮਮਾਦਰਸੇਸੰਗਤਿ
 ਲਈ ॥ ਜੇਨਮਾਸੁਮਾਬਿਸੁਮਦੀਨੇਮਤਹਿ
 ਮਿਲਾਇਕੇ ॥ ੪੮ ॥ ਤੁਲੀਹੀਤਿਹਠੈਰਤੁਸੁਮਾ
 ਤਲੀਐ ਛਿਮਾਗਤਿਨਕੇਪੀਛੇਮੈਰਸੁਮਤਿ
 ਸੁਪਪਹਚੀਤੁਗਾ ॥ ੪੯ ॥ ਤੁਲੀਐਥਾ ॥ ਸੋਧਾ
 ਲੋਕਮਹਾਂਤਮਸੇਮਾਤਿਕੇਸਮਸੇਮਨਕੇਇਨਸੀ
 ਗਇਨਸੀਹੈ ॥ ਚਾਰਮਹਾਸੁਖਸੇਖਨਹੁਜਿਨਸੇ
 ਖੇਨਹੁੰਖਿਨਸੀ ॥ ਖਿਨਸੀਹੈ ॥ ਜਾਗਤਜੇਨ
 ਗਜੇਤਸਨਾਵਤਸੇਤਸਨਾਵਨਿਸੀਵਨਸੀਹੈ ॥
 ਦੇਵਤਜੀਪੁਰਿਤੀਨਹੁੰਕੀਸੁਕਤੀਨਹੁੰਕੀਤਿ
 ਨਸੀਤਿਨਸੀਹੈ ॥ ੫੦ ॥ ਸਾਂਤਿਐਥਾ ॥ ਸੋਧਾ
 ਸੇਨਤਚੇਖਨਚੇਖਨਕੇਮਾਖਿਮਾਨਲਿਐ
 ਸੁਖਸੇਕਲਹੇਜਾਸੇਤਿਨਕੇਦੁਖਦੁਖੀਨਦੇ

ਵਸੁਸੋਤਿਨਕੇਸੁਖਸੇਕਲਹੇਜੁਸਿਮੁ
 ਖਸੀਮੁਖਸੇਮਿਲਈਮੁਖਸੇਰਸਨਾਮੁਖ
 ਸੇਕਲਹੇਜੁਚਾਤੁਕੋਲੋਰਹਸਾਂਤਰਹੀ
 ਭਰਿਸਾਤਰਹੀਸੁਖਸੇਕਲਹੇਜੁ॥੫੧॥
 ਛਿਮਾਯਥਾਧੈਯਾ॥ ॥ਸਾਸਨਕੇ
 ਸੁਨਕੇਕਟੁਥੈਨਸੁਬੇਲੀਨਏਕਕਹਾਂ
 ਦਸਤੈਸੀ॥ਜਾਨਕੀਨਾਥਕੇਸਾਬਰ
 ਲੀਯੋਮਮਦਰਸੁੰਦਰਕੋਲਸੇ
 ਤੈਸੀ॥ਸ਼ਾਰਪਹਾਰਨਿਹਾਰਨਿਹਾਰ
 ਨਿਹਾਰਹੀਉਤਹੀਥਾਸਿਤੈਸੀ॥
 ਬੇਨੀਗਹੀਬਨਕੇਬਰਹੀਬਲਹੀਲ
 ਪਟੀਬਰਹੀਹਸਤੈਸੀ॥੫੨॥ਸੁਮੁ
 ਤੀਧੈਯਾ॥ ॥ਅੰਤਰਕੇਨਹਿਅੰ
 ਤਰਕੇਮਿਲਾਅੰਤਰਕੇਸੁਨੀਰੰਤਰ
 ਧਾਰੇਗਭਿਖਰਵਾਹਨਭਿਖਰਵਾਹ
 ਤਤਿਪਰੰਦਾਹਰਕੀਰਤਿਚਾਰੇ॥੫੩॥

ਤਨਹਾਰਨਬਾਤਨਹਾਰਤੁਹਾਰਤਜੀ ੨੬
 ਭਨਬਾਤਨਹਾਰੇ॥ ਦੇਵਰੰਗੀ ਸੁਰਤੋ
 ਸੁਰਤੋ ਮਨ ਦੇਵਰੰਗੀ ਸੁਰਤੋ ਨਾਇ
 ਸਾਰੇ॥ ੫੩॥ ਸੁਧਿਯਾਬਾਸੇਯਾ॥
 ਕੇਸੀਏਕਹਿਤੁਬਨਆਈਸੁਕੇਸੀ
 ਏਕਹਿਤੁਬਨਆਈ॥ ਜੇਬਨਜੇ
 ਤਨਕੀਮਧੁਗਈਸੁਜੇਬਨਜੇਤਨਕੀ
 ਮਧੁਗਈ॥ ਨਿਰਮਲਮਾਨਸਹੀਸਾਨੀ
 ਕਾਈਸਾਨਿਰਮਲਮਾਨਸਹੀਸਾਨੀਕ
 ਈ॥ ਸੇਧਨਸੇਧਨਕੇਨਸੁਧਾਈਸੁ
 ਸੇਧਨਸੇਧਨਕੇਨਸੁਧਾਈ॥ ੫੪
 ਦੇ॥ ਅਦਰਸੇਪਾਂਚੇਲਈਉਹ
 ਬਿਧਸੰਗਤਿਆਪਾ॥ ਬਰਨਬਰਨ
 ਸਬਕੇਸੁਜਸਹਕਮੇਬੁਧਿਕੇਤਪ
 ੫੫॥ ਸੰਜਤਾਛੰਦਾ॥ ॥ ਏਹਭਾਂ
 ਤਿਸੰਗਤਿਮਭਿਹਮਾਤਿਹਿਤਸੇ

ਮਿਲੇਵੇਦੀਨਾਬੇਠੀਪਰਸਪਰਪਰਸਰ
 ਸਪਰਪਰਸਪਿਸਪਈਨਾਪੁਛੇਕੁਸਲਸਥਾਭਿ
 ਪਾਕਰਕਰਭੁਜਨਭਰਭਰਭੇਟਾਧਨਭਾਗ
 ਧਨਦਿਨਧਨਧਾਰੀਮਿਲਸਥੀਸਥਦੁ
 ਥਮੇਟਾ॥੫੬॥ਜਨੰਸੁਤਿਦੋਗਮੇਤਰੁਰੇਮਾ
 ਯਾਮਰੇਮਨਕੀਜੇਮਤਸਾਥਾਕਲਕਲ
 ਗਦਿਕਮਾਰਕੇਹੋਈਨਿਰਜਨਨਾਥਾ॥੫੭॥
 ਤੁਮਸਥਸਤਸੰਗਤਸਹਤਮਨਕੋਹੋਹੁ
 ਪ੍ਰਧਾਨਾਸਤਅਨਿਤਅਚੈਤਨਸੁਖਦਿ
 ਪਜੈਜਬਧਿਗਮਾਨ॥੫੮॥ਤੁੰਗਦਿਨ
 ਫਿਨਕੇਦੁਖਮਿਟੇਗਜੇਦੈਵਾਧਿਗਜਾ
 ਕਾਲੁਕਾਲਕੇਹਾਥਹੋਜੇਕੀਜੇਸੁਨਿ
 ਮਾਜਨ॥੫੯॥ਜੇਜੁਕ੍ਰਿਅਮਹੇਜ
 ਨੰਸੁਤਿਬਰਨਿਯੇਮਨਕੀਕੇਤਕਥਾਤ
 ਕੈਤਭੁਤਮਾਯਾਮਿਲਮੇਕੇਸੇਦਿਵਸ
 ਯੀਗਾ॥੬੦॥ਜਨੰਸੁਤਿਕਥਿੰਤਾ

ਰੁਪਕੋਰਸਕਰਸਲੀਪਟਪਰਸਲੇਭੀ
 ਗੰਗੰਗੀਰੰਗੰਜੇਬਸੇਬਾਸਲੇਅਤੁੰ
 ਤੇਅਮਾਭੇਨਹੀਜਤਾਬਿਨਮਾਰੇਨਤ੍ਰਿ
 ਚਤੁਪਰਕਾਮਕਰੇਖੇਟੇਛੇਟੇਬੇਡੇਸੇਬ
 ਤਾਇਤੋਗੋਹੀਜੇਹਮਾਰੇਵੀਹਿਤੁਰਿ
 ਤਕਾਰੀਮੇਸੇਕੋਹਸਮਨਾਇਦੇਦਕੁ
 ਮਤਿਛਤ੍ਰਾਇਤੇਅਮਾਨੇਨਮਨੇਰੇਮ
 ਨਮੋਰੇਬਹੁਤੋਰੇਕਿਯੇਪ੍ਰਤਜਯੇਕਪ੍ਰਤ
 ਲਤਕਾਈਕੇਲਤਤਾਇਤੇ)੬੧)ਜੇਗ
 ਜੁਭਿਅਸਦੇਯਾ) ਅਮੀਗਤਜੇਰਜ
 ਰੰਗਸਮਾਧਕੇਸਾਧਕੇਅਠਹੁੰਮੀਰ
 ਨਿਕਾਯਾ)ਇੰਦ੍ਰਯਗਰਬਨਸਰਗ
 ਕੇਰੇਬਸਜਾਈਬਸੇਅਪਦ੍ਰਗਕੀਛਾ
 ਏਯਾ)ਅਪਜੰਯੇਅਪਮੇਅਪਮਿਲੇ
 ਤਬਧਾਪਕੇਅਤਕੇਪ੍ਰਤਕੇਜਾਯਾ)
 ਦੇਦਮਨਾਹਦਨਾਦਸੁਰੇਕਹੁਕਬਿਲ

ਕਾਲ ਕੇ ਮੇਹ ਕੇ ਮਾਯਾ ॥ ੬੩ ॥ ਸਤ ਕੀਯਾ ॥
 ਸੋ ॥ ॥ ਅਹੇ ਗੁਸਾਇ ਨ ਜੁ ਕੁਜ ਕੁਬਾਰ
 ਆਪ ਨ ਕਹੀ ॥ ਹੋਇ ਪੁਰਖ ਕੀ ਮੁਕਤ ਜੇਮ
 ਨ ਤੁਮ ਸੇ ਪਨ ਕਰੇ ॥ ੬੩ ॥ ਅਰਜੇ ਯਤੁ
 ਨ ਹੋਇ ਤੇ ਸੁਧੇ ਕਰ ਨੀਕਰੇ ॥ ਜਸ ਸੇ ਜਕ
 ਤਿਸ ਮੇਯ ਭੁਕੁ ਮੁਕੁ ਦੇ ਭੁਲਹੇ ॥ ੬੪ ॥ ਤ
 ਥਾਹੀ ਸਿਵੇ ਯਾ ॥ ॥ ਸਦ ਹੁ ਸੁਧਾ ਦਿਸੇ ਦੇ
 ਵਪਿ ਤੀਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰੇ ਸਰਪਾ ਕੇ ਸੰਜੁ ਤਹਿ
 ਗੋਦਿ ਜਤੀ ਰਬ ਅਤੀ ਥਹਿ ਪਾਲ ਕੇ ਨਿੰਦੁ
 ਬਿਭੂਖਿਤ ਬਿਸੁ ਬਿਭੂਤ ਹਿ ॥ ਅੰਤ ਅਨੰ
 ਤ ਮਿਲੇ ਸਜੇ ਜਗਾਇਹਾ ਸੁਖ ਭਾਰੇ ॥ ਬਿ
 ਲਾਸ ਪ੍ਰਸੁਤ ਹਿ ॥ ਜੇ ਜਗਾ ਮੇਜ ਨ ਮੇਧਰ
 ਤੂੰ ਅਪਨ ਕਰ ਤੇ ਕਰ ਭੁੰਕਰ ਤੁਤ ਹਿ ॥ ੬੫ ॥
 ਸਤ ਅਤਾਯ ਥਾ ॥ ਸੈਧ ਯਾ ॥ ॥ ਜੇ ਕਛੁ
 ਪੁਨਾ ਅਰੰਭ ਨ ਜਲਾ ਸਥਲ ਤੀਰ ਬਖੇਤ
 ਸਿਰੇ ਰਕਹਾ ਦੇ ॥ ਪੁਜਨ ਜਾ ਜਨ ਮੇਜ ਪ

ਦਾਨ ਅਨਾਯਾ ਪਰਿਕ੍ਰਮ ਗਾਨ ਗਾਨਾਵੇ ॥
 ਅੰਗਿ ਤੇ ਬ੍ਰਤ ਨੇ ਮਥਿ ਪਾਸ ਅੰਗਿ ਕੇ ਦੇਵ
 ਹਿੰਦੁ ਦਿਧਾਵੇ ॥ ਹੋ ਸਗਰੇ ਪਰਪੰਚ ਕੇ
 ਨਾਚ ਜੇ ਪੈ ਮਨ ਮੈ ਸੁਧਿ ਸਾਚ ਨ ਆਵੇ ॥ ੬
 ੬ ॥ ਸੁਧਾ ਸਵੈ ਯਾ ॥ ॥ ਕੀਨੇ ਅੰਗਿ ਤੁਧੇ
 ਨਿਰੰਦ੍ਰੇ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਅੰਗਿ ਤੇ ਬੁਧ ਬਚਾਈ ॥
 ਤੇਰ ਕਹਾ ਜਿਯ ਜੇਰ ਨਿਰਾਰ ਸੁਧਾ ਸਰੀ
 ਰ ਸਨਾਨ ਰਚਾਈ ॥ ਆਠ ਉੱਤਮ ਨਚੇ
 ਨਿਹਚੇ ਪਰਮੇਟ ਮਨੋਰਥ ਚਕਾਯ ਕਰਾ
 ਈ ॥ ਦੇਵ ਜਿ ਤੇ ਮੁਨ ਕਾ ਮਕਰੇ ਸੁਨ ਕਾਮ
 ਬਿਨਾ ਸਰਧਾ ਕੀ ਸਚਾਈ ॥ ੬੭ ॥ ਭੁਕੁ
 ਸੇਵਾ ॥ ॥ ਸਾਧਨ ਸੇਕਰਨੀ ਬਰਨੀਓ
 ਤਹਿ ਜਿਤ ਸੰਤ ਮਹੰਤ ਮਹਾਰੋਸੰਤ
 ਤਸੇਈ ਜਗ ਸਰਧਾ ਸਰਧਾਰਨ ਉਰ
 ਨ ਤੁਮੈ ਨਿਬਾਓ ॥ ਸੇ ਸਰਧਾ ਬਰਧਾਮ
 ਰਚੋ ਨਿਹਚੇ ਮਨੁ ਜੀਤ ਪ੍ਰਤੀਤਾ ਬਿਗਾਓ ॥ ਪ੍ਰੀ

38
 ਤੁਥਿ ਨਾਸੁ ਪਤੀਤ ਬਿਧਾ ਹਰਿ ਭਾਕੁ ਬਿਨਾਸੁ
 ਬਿਰਕੁ ਬਿਧਾਯੋ ॥ ੬੮ ॥ ਚੋ ॥ ਆਇਹ ਬਿਧ
 ਪਾਂਚੇਹ ਸੁਭਿ ਭੀ ਆਪਸ ਰੇ ਸੰਬਾਰੁ ॥ ਸੁਧ ਸੁਮੁ
 ਤੀ ਬੋਲੀ ਤਬੇ ਮੇਰੇ ਬਾਧਿ ਬਿਖਾਰੁ ॥ ੬੯ ॥ ਸੁਧਿ
 ਫੈਯਾ ॥ ਅਲੀਲ ਤਜੇ ਮੇਰੀ ਨਿਜ ਤੇਰ
 ਤੇ ਮੇਰਿ ਬੁਨ ਸੇਰੁ ਨ ਤੀਨਿ ਮਿਲਾਉਂ ॥ ਕੀਚ
 ਕਹਾਣ ਤੇ ਕਾਚੁ ਮਗਲ ਹਿਨਿ ਰਮਣ ਕੇ ਮਨਿ
 ਮੇਰੀ ਚੁਗਾਉ ॥ ਸੁਧਿ ਤੇ ਤੇਰੇ ਬਾਧਿ ਪਲੇਕ
 ਅਤਿ ਕੇ ਕੁਲ ਕੇ ਛਲ ਛਿੜੁ ਛੜਾਉਂ ॥ ਆਯਾ
 ਕੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਕੇ ਮੇਰੇ ਬਿਧ ਪੰਨੇ ਤੇਰੇ ਬੰਧੁ
 ਮਿਲਾਉਂ ॥ ੭੦ ॥ ਸੁਮਿਤੀ ਸੇਯਾ ॥ ਬਾਧ
 ਬਿਖੇ ਨਦਿ ਫੈਯਾ ਮੇਰੇ ਪਾਨ ਕੇ ਪਾਣ ਕੀ
 ਬਾਟ ਸੰਚਾਰੰ ॥ ਆਯਾ ਜਲੇ ਹੇ ਬਿਗਾਰੀ
 ਭਲੇ ਕਰ ਬਾਹੁ ਭਲੇ ਉਥਲੇ ਕਰ ਭਾਰੰ ॥
 ਰਾਮ ਸੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੇ ਕੰਛ ਮਕੰਛ ਸੇ ਲੇ ਕੁਸੇ
 ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਸੁਨ ਵੇਰੰ ॥ ਆਨੀਦ ਕੇ ਪਦ

ਬੁਭਗਸੇਸੋਮਹਾਸਦਕੇਨਦਮੈਤੋਨਿਕ
 ਰੋ॥੧੦॥ਤਤਤਿਤਾ॥ਦੇ॥ਯਾਸਯਾ
 ਜੋਰਸੋਹਨੀਪ੍ਰਬਲਰੋਹਕੇਸੁਲਾਹਤੋਕੇ
 ਮਦਨਮਹਾਂਬਲੀਸਦਨਦਾਸਅਨੁਕੁ
 ਲਾ॥੧੩॥ਯਥਾਸ੍ਵੈਯਾਕੇਕਹਬਾਤ
 ਅਨੀਪਿਨਕੀਨਖਤੋਸਿਖਲੋਜੁਪ੍ਰਪੰਚ
 ਪਚੀਐਉਦੁਅਗੁਦੁਦੇਸੁਦੁਕਰੇਜੁ
 ਨਿਰੰਤਰਅੰਤਨਗੁਦੁਨਚੀਐ॥ਨਾਹਿ
 ਨਿਹਾਰਤੋਹਾਰਤੋਹਾਰਤੋਆਰਤਸੰਪਨਿ
 ਬੰਧਬਚੀਐਆਯਾਕੇਚਿਕੜਿਯਾਹੇ
 ਬੈਲੋਕਮੈਬੰਧਬੇਹੀਕੋਬਿਰੰਚਰਚੀਐ
 ੧੩॥ਦੇ॥ਤਤਤਿਤਾਕੇਬਚਨਸੁ
 ਨਸਾਂਤਜੁਬੇਲੀਥੋਨਾਸੇਨੇਨਗਮਾਨ
 ਕਰਦੇਖਿਯੇਪ੍ਰਭੁਕਛੁਰਹੋਨਾ॥੧੪॥
 ਸਾਂਤਿਸ੍ਵੈਯਾ॥ਹਾਯਦਈਯਹਕਾਲ
 ਕੇਖਮਾਲਮੈਫੂਲਸੇਫੂਲਸਬੇਕੁਮਲਾ

ਬਿਨੁ

ਨੇ ਗਦੇ ਦੁਆਰੇ ਵਧ ਲੀ ਬਲ ਹੀ ਨਚ
 ਲੇ ਗਏ ਮੇਰੀ ਹੀ ਸਹਿਲਾ ਨੇ ਗਯਾ
 ਜਗ ਬੀਚ ਬਚੇ ਨਹੀ ਮੀਚ ਪੈ ਜੇ ਉ
 ਪਜੇ ਰੇ ਮਹੀ ਮੇ ਮਿਲਾ ਨੇ ਗਰੂਪ ਕਰੂ
 ਪਗ ਨੀ ਨਿਗੁਨੀ ਜੇ ਜਹਾਂ ਨਨ ਮੇ ਤੇ
 ਤਹਾਂ ਹੀ ਬਿਲਾ ਨੇ ॥ ੧੫ ॥ ਗਦੇ ਕਰਨ
 ਸਾਂਤੀ ਕਿ ਬਚਨ ਸੁਨਤ ਹੀ ਸਿਰ ਨਾਇ
 ਬੇਲੀ ਦੀ ਹਉ ਸਾਸ ਲੇ ਸਬ ਜਗ ਕੇ
 ਸਮਝਾਇ ॥ ੧੬ ॥ ਕਰਨਾ ਯਬ ਯਾਬੀ
 ਤੁ ॥ ਗੁਰੇ ਨਿਤ ਅਨੁਬਧੇ ਰੇ ਭਏ ਬੁ
 ਰਤ ਸਦੇ ਰੇ ਬਾਧ ਬੈਰੇ ਕੈ ਬੈਰੇ ਤੇ ਤੁਸਾਰ
 ਰੇ ਗਪੇ ਰੇ ਇਨ ਪਾਂਚ ਨ ਅੰਸੇ ਰੇ ਮਨ ਮੰਤ੍ਰੀ
 ਸੀ ਗਏ ਰੇ ਅਧਾਰਨ ਅਧੇ ਰੇ ਰੂਪਾ
 ਕੈ ਅਧੇ ਰੇ ਅਧਿਧਨ ਅਧੇ ਰੇ ਰੂਪ
 ਪੈ ਹੋ ਦੇਵ ਮੇਰੇ ਕਰ ਅਮਾਨ ਰੇ ਰੇ ਰੇ
 ਮੁਗਰਿ ਕੈ ਗੇ ਕੇ ਯੇ ਰੇ ਰੇ ਰੇ ਬਸਾਯੇ

ਚਾਹੇ ਖੋਰੇ ਨੇਰੇ ਤੋਰੇ ਯਹ ਪੁਰ ਮੈ ਧਮੈ ਗੋਰੇ
 ਨ ਚਾਰ ਕੋ ॥ ੭੭ ॥ ਦੋ ਕਰਨ ਕੇ ਬਿਖ
 ਦੇਸ ਸੁਨ ਬੋਲੀ ਤਿਸ ਰਸ ਮੇਰਾ ਨਿਰਬ
 ਮੋਲੇ ਬੁਧ ਦਿਕਨ ਬੁਧਿ ਬਿਗਰੀ ਗੋਰ
 ੭੮ ॥ ਤੁਸਿ ਯਥਾ ਸਹੈ ਯਾਗ ਕੇਟ ਕਰ
 ਮਦੁ ਪਾਕਲ ਪੰਦੁ ਮਕੇ ਗਨੇ ਕਾ ਮਦ
 ਕਾ ਮਦ ਤਾਈ ॥ ੭੯ ॥ ਚਿਨਿ ਪਿਸੇ ਕੇ ਨਿ
 ਧੀ ਸੀਧਨ ਨਿਦਨ ਧਾਰਨੁ ਪਾਰਸੁ ਪ
 ਈ ॥ ਮੇਰ ਸੁ ਮੇਰ ਲਗੇ ਮੇਰੇ ਸਮਰ
 ਈ ਸਮਾਨ ਸੁਰੇ ਸਕੀ ਰਾਈ ॥ ਬਾਹਿਸ
 ਤੇ ਖੋਰ ਬਾਰੇ ਸੇ ਤੇ ਖੋਰੇ ਜੇ ਤਿਸ ਨਾਲ
 ਜੇ ਤਿਸਿ ^{ਬਾਹਿ} ਬਾਈ ॥ ੮੦ ॥ ਦੋ ਤੁਸਿ ਬ
 ਰਨ ਸੁਨ ਤੁਸਿ ਕੇ ਛਿਮਾਛੇ ਮੈ ਕੇ ਧਾਮ
 ਸਮਾਧਾਨ ਕਰ ਬੁਧਿ ਕੇ ਮਿਦੁ ਸਰ
 ਯੋ ਬਿਗਮ ॥ ੮੧ ॥ ਛਿਮਾਧ ਬਾਸ
 ਵੇਯਾ ॥ ੮੨ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਹੁ ਤੇ ਪ੍ਰਾਨ ਪਾਏ ਛਿਮਾਪ

ਨਮਾਧਨਕੀਯਹਥਾਤੁਸਹਾਤੀਗਦੇਵ
 ਜੂਦੇਖਾਬਿਚਾਗਬਿਪਤਮੈਜਾਨਕੀਦੇਵੀ
 ਜਨੈਕਰਿਸਾਤੀਗਰਾਕਸਰੀਕਨਮੀਕ
 ਲਿਯੇਲਗਲੀਕਪਯੇਧਕੀਪੀਕਥਿਤੁ
 ਤੀਗਰਾਵਨਕੇਕੁਲਕਪਲਮੇਪਰਲੇ
 ਕਰਤੀਪਰਲੇਕਬਸਾਤੀ॥੮੦॥ ਦੇ
 ॥ ਦੇਵੀਸਤਮੰਗਤਿਸਹਤਯੇਸਤਯੁ
 ਕ੍ਰਿਤਿਅਾਦਿਯਚਨਾਛਿਮਕੇਸਨਤ
 ਤੀਸਬੇਚਿਠੀਸਿਥਾਦਾ॥੮੧॥ ਧੀਨਜਧੀ
 ਨਮਪ੍ਰਦੁਪਰਮਨਿਪਿਛਿਮਾਛੇਮਕੇਸੁ
 ਲਾਯਾਪਿਬਿਜੇਕੀਸਿਧਕੋਬਚਨਕ
 ਤੇਜਮਨੁਕੂਲਾ॥੮੨॥ ਜਨਨਸੁਤਿ॥
 ਦੇ॥ ਮਾਯਾਦਲਦਲਮਲਨਕੇਏ
 ਕਏਕਬਲਦੇਤਾਕੀਜੇਅਬਸਾਬਿ
 ਲਿਥਸਬਤਮਹੀਮਿਲੀਅਨੀਤਾ॥੮
 ੩॥ ਸਿਹਤਿ॥ ॥ ਅਹਿਜਨਨਸੁਤਿਤੁ

3

ਮਚਤੁ ਹੋਹ ਆਨ ਕੁਲਾਇ ਤਾ ਮਿਲਤਿ
 ਛਿਮਹਿ ਸੇਏ ਕੁਛਿ ਨ ਮਨ ਕੀ ਛਿਮਹਿ ਸਿਮਿਤਿ
 ੮੪) ਤੋਲੈ ਅਪਨੇ ਦਲ ਸਜਤ ਸੁਨਿਯਤ
 ਸਾਤੁ ਦੇਵਾ ਲੀਨੇ ਪਰਮ ਬਿਬੇਕ ਜਪ
 ਸੰਤ ਅਕਰਤੁ ਹੈ ਸੇਵਾ ੮੫) ਆਯਾ ਕਟ
 ਕਪਤਿ ਗਲੈ ਆਪਹਿ ਤੇ ਅਕਲਾਈ ੮੬) ਆ
 ਨਦੀ ਪਕੀਜੇ ਤੇ ਮੇਜ ਰੋਏ ਪਰੋਏ ਆਇ ੮੭)
 ੮੮) ਸੀਕ ਦੇਸ ਅਧਿਕਾਰਤੁ ਜੁਭੁ ਜਜੇ
 ਏਧਾ ਖੰਡਾ ਜੁਬਤੁ ਮਿਲੈ ਹੋ ਆਇ ਕੇ
 ਮਤੁ ਮਤਿ ਮਾਨ ਅਖੰਡਾ ੮੯) ਨਿਰਮਲ
 ਦੋਹੈ ਸਕਟ ਕੁਲ ਮਨ ਮਾਤਿ ਪਾਕੂ ਤ ਬੀਤ
 ਮੁਰਖ ਆਪ ਆਪਾ ਮਈ ਦੋਹੈ ਸਬੁ ਜਗ
 ਜੀਤਾ ੯੦) ਦਹ ਮਾਯਾ ਤੁਝ ਜਾਇ ਗੀ
 ਤੁਝ ਤਿਲੇ ਕੇ ਰਿਗ ਜਾ ਕੇ ਦਲ ਆਪਾ ਬਿ
 ਗਾਯੇ ਤੇ ਰਿਖ ਗਾਯਾ ੯੧) ਤੁਝੇ ਸਾਂਤੁ
 ਤੇ ਦੇਵ ਰਾਹ ਮਸਬ ਕਰੇ ਬਿਗ ਮਾਯੇ

ਲੋਆਵੇਜਨਸੁਤਿਦੇਖਦੇਦਕੇਧਾਮ॥੮੦॥ਸੁ
 ਨਿਸਤੁਆਜਸਮਾਜਐਮਨਕਹਿਯੇਸਾਮਾਜ॥
 ਤਿਹਮਾਨੇਦੇਐਤਿਲਕਹਿਦੁਕਰਬਾਂਧਅਧਿਰਾਜ
 ੮੧॥ਤਾਤੇਕਹਿਯੇਤਿਨਹਿਮਿਲਾਤਿਨਹੀਕੀਸੀਬਾ
 ਤਾਤਮਸੇਕੈਸੀਭਾਂਤਸੇਕੈਕੈਲੇਕਹਿਸਾਤ॥੮੨॥
 ਸਚਿਤਸਦਸਬਦੇਖਕੇਜੇਯੋਭੀਤਰਬੰਨਾਮਾਯ
 ਜੁਕੇਦੇਖਿਯੇਖੰਡੀਗਰਜਨਕੰਨ॥੮੩॥ਤਬ
 ਸਬਸੋਛਿਪਛਲਨਸੇਤਿਤਜੇਯੋਜਿਤਦੇਦ॥
 ਸੁਖਦੇਕਹਿਯੇਕਨਮੇਇਨਕੋਸਬਕੇਭੇਦ॥੮
 ੪॥ਸਮਾਧਾਨਕੀਜੇਸਾਚਿਤਾਇਨਕੀਕਿਥਾਸੁ
 ਨਾਇ॥ਅਰੁਮਾਯਾਕੇਭੇਦਲੈਕਹੇਜਨਸੁਤਿ
 ਆਗਏ॥੮੫॥ਯਹਸੀਮਤਬਰਜਨਸੁਤਿਪਠ
 ਈਮਾਯਾਪਾਨਾਕਰਨਚਲੀਤਖੋਲੈਸਬੈਸ
 ਤਤੁਗਿਹਥਿਸਾਮ॥੮੬॥ਕਹਿਯੇਰੇਹਨੇਪ
 ਥਮੇਚਤੁਹਚੇਤਨਾਚੇਤਾਸਬੈਸੇਲਨਾਮਾਏ
 ਤਤੁਮੈਸਾਧਮਹੰਤਸਮੇਤ॥੮੭॥ਜਨਮੁਖਸੇ

ਨਾਕੇਸਜੇਮੰਤੀਪਰਮਾਧਿਬੇਕਾਅਦਤ
 ਸਾਤਤਦੇਵਕੇਸੇਵਕਮੰਰਾਨੇਕਾ॥੮੮॥
 ਮਿਲੇਪਰਸਪਰਪਰਸਪਰਪਰਮਪੁਨ
 ਪਨਪੀਨਾਨਜੇਜਲਦਗਮਆਗਮਨ
 ਮਾਨਤਮਾਨੀਦਮੀਨ॥੮੯॥ ਹੇਮਧਾਮਧਿ
 ਸਾਮਭੁਦਰਲਪਹੁਚੀਸਬਤੇਵ॥ਜਗਾਧਿ
 ਗਤਤਜੇਤਮਯੁਨਿਰਮਲਸਾਤਤਦੇਵ॥
 ੯੦॥ ਅਧਾਸੇਦੇਵ॥ ਚਿੰਤਲਸੰਤੁਸ
 ਮੰਤੁਮਹੰਤੁਸੇਵਕਥਿਬੇਕਥਿਖੇਚਿਤਚੁਕੇ
 ਪਰਮਸਨੇਹਸੇਪਜਾਨਦਸਾਪਰਗਮਨ
 ਕਿਰੀਪਕਜੇਤਸਮੁਕੇ॥ਮੇਦਥਿਮੇਹ
 ਮਹਾਤਮਦੇਵਸੁਆਤਮਦੇਵਮਹਾਤਮ
 ਕੁੰਭੇ॥ਨਿਰਗੁਨਬ੍ਰਹਮਧਿਸੇਧਸਨਾਤ
 ਨਬਾਹਰਭੀਤਰਹੁਪਰਪੁਕੇ॥੯੧॥
 ਦੇ॥ ਚਾਰਪਾਰਖਦੇਵਕੇਮਿਲੇਗਮਨ
 ਬੈਰਾਗਾ॥ਬੇਰਬ੍ਰਹਮਨਿਰਵੇਦਦੇਖੇਦਹ

ਨਹਰਨਥਰੁਗਾਗਾ॥੧੦੩॥ਲਈ
 ਬਾਧਿਓਠਾਪਹੀਸਾਤਤਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਨ
 ਕੀਨੋਸਥਾਦੇਵੀਨਿਕੇਨਾਹਿਜਨਨਬਿਧਾਨ
 ੧੦੩॥ਨਿਤਸਤਨਚੇਤਨਸੋਬੈਠੀਸਬ
 ਸੁਖਪਾਯਾ॥ਮਾਯਾਪੁਰਚਿਤਜਨੈਸੁਤਿ
 ਤੇਲੋਪਹੁਚੀਆਇ॥੧੦੪॥ਇਤਿਸ੍ਰੀ
 ਦੇਵਮਾਯਾਪੁਪਚੇਜਨੈਸੁਤਿਪਾਨੇਬਿਤਿ
 ਯਾਪੁਕਾਰः॥੩॥ਸੋਰਠਾ॥
 ਪਰਮੇਸਰਿਸਾਸੋਰਨਗਰਗਾਮਪੁਰ
 ਘੋਖਧ੍ਰੁਜਾਧਾਦਤਨਨਚਹੰਓਕਸਰਨ
 ਗੀਨੇਪੰਥਮੇ॥੧੦੫॥ਜਨੈਸੁਤਿਗਚੇਤੋਚਿ
 ਤੇਚਤੁਓਰਕਯੋਜਨੈਸੁਤਿਸਾਪਚਿਤਾ
 ਮੈਜਾਨੈਯਹਸੋਰਮਾਯਾਗੁਰੁਉਛਾਕੇ
 ਨਾਧਾਦਤੇਹਚਤ੍ਰਿਕੇਦਮਾਯਾਕੇਅਨੁ
 ਕੂਲਜਨਾਗਾਦਤਨਾਚਤਮੇਦਸੁਖਪਾ
 ਦਸੁਨਿਸੁਨੈਸੁਪਾਨਿ॥੩॥ਤਾਂਤੇਇਨ

ਹਸਸਾਨਸੀਲਭੇਖਭਾਖਰਚੇ। ਲਖੇ
 ਨਕਈਆਨਨਾਪਾਛੇਕੀਦੁਤਕਾ॥੬॥
 ਯਹਬਿਚਾਰਕਿਜਨਸੁਤਿਕੀਯਜੇਗ
 ਕਿਥੇਭੇਖਾਸਿੰਗੀਪੂਰਤੁਲਗਇਸੁਤਿ
 ਕੀਤੁਲਕਹਮੇਅਲੇਖਾ॥੫॥ ਸੋਆਮ
 ਵਤਰੇਖਮੇਦੁਰਧਵਲਧਾਮਧਾਵਤ
 ਪੂਰਭਾਗਹੋਇਰਬਭਰਪੂਰਪੂਰਤ
 ਲੇਖਨਭੁਰਮਦਾ॥੬॥ ਦੇਖਜੇਗਨੀ
 ਭੇਸਅਰਭੁਤਸੰਦਰਬਰਨਤਿਯਾਆ
 ਏਕਹਮੇਅਦੇਸਤਿਹਿਆਪਹਿਅ
 ਭਿਮਾਨਭਜਾ॥੭॥ ਜੇਗਨੀਅਮਰਮ
 ਹੋਧਰਭਾਗਯਾਤਕਹਕੋਹਕੋਹਾਮੁਰ
 ਤਵੰਤਬਿਗਾਪਹਮਹਿਸਕਿਹਵੰਸਕੇ
 ੮॥ ਪੂਰਖਹਮੇਹਰਗਯਸੀਪੁਰਾਯ
 ਕੇਬਚਨਸੁਨਾਫਿਰਏਲਮੇਠਹਰਾਯ
 ਕੇਪੁਛੇਤੁਮਸੀਲਕੁਟਲਾ॥੯॥ ਬਾਲਾ

ਪਨਤੇ ਸਿੰਧੁ ਲੇਖਿ ਧੁੰਧਿ ਜਾਨਤ ਨ ਕਰੁ ॥
 ਸੇਹੀ ਭੁਯੇ ਪ੍ਰਸਿੰਧ ਕੇ ਜਾਨੇ ਜਨੁ ਮੇਥਹੁ ॥
 ੧੦ ॥ ਜੇਗਨੀ ॥ ਯੰਨ ਯੰਨ ਜਹੈ
 ਨ ਮੁਰਧੀਨੁ ਸੁਰਮੁ ਨ ਕਰੇ ਭੁਮਸੇ
 ਤਪੀਨ ਮੰਨ ਮਸਕਲ ਜੰਨੁ ਮੈਂ ਜੰਨੁ
 ਨਿਧਿ ॥ ੧੧ ॥ ਕਹਿਯੋ ਅਪਨੇ ਨਾਮ ਜਹੈ
 ਸੁਨਤ ਪਾਤਕ ਮਿਟੇ ॥ ਕਹੈ ਕਰੁ ਤੁਥਿ
 ਸਾਮਧਨੁ ਭਾਗੁ ਦੁਖਾ ਮਕੇ ॥ ੧੨ ॥
 ਪੁਰਖਾ ॥ ਆਯਾਗੁ ਰੇ ਮਤਿ ਥਹੈ
 ਬ੍ਰਿਥਾ ਪੁਰੈ ਨਾਮ ॥ ਜਾਂ ਪਰਥਿ ਬਚ
 ਕਨ ਬਧੁ ਤਹਾ ਲੇਤੁ ਬਿਸੁਮ ॥ ੧੩ ॥
 ਤੇ ਮਰੁ ॥ ਹਮਿ ਚਲੀ ਜੇਗਨੀ ਬਾਲ
 ਮਨ ਸਿੰਧ ਗੁਹ ਗੁਨ ਜਾਲ ॥ ਸੇ ਪੰਥ ਮੈ
 ਤਿਹ ਕਾਲਾ ਕੋਇ ਪੁਰਖ ਚਲੈ ਤਿਤੁ
 ਲਾ ॥ ੧੪ ॥ ਸਿਰਚੁੰਦਿ ਹਰ ਮਗਲ
 ਤਿਹ ਬੀਚੈ ਪੀਲਾ ਲਾ ॥ ਮਧਾ ਬਿਦੁਸਿ

ਸੁਰਭਾਟਕਾ ਕੇਸਰਤ੍ਰਿਪੁਤ੍ਰਬਿਸਾਟਕਾ
 ੧੫੦੦ ਨ੍ਰਤਕੁੰਤਲ ਨਿਚਲ ਚਾਲਕਾ
 ਚਮਕੇਕਪੇਲਰ ਸਾਟਕਾ ਪਹਰੇਗਰੇਮਿ
 ਦਮਾਟਕਾ ਨਵਬਕਲਰੀਧਪ੍ਰਵਾਲ
 ੧੬੦੦ ਬਰਬਸਨਬਰਨਗੁਲਾਲਾ
 ਬੁਡੇਮਨੇਮਦਤਾਲਾ ਕਹਿਲਿਯੇਕਮਲ
 ਸੰਨਾਟਕਾ ਗਤਿਬਿਜਤਮੰਤਮਰਾਲਾ
 ੧੭੦੦ ਅਤਿਸਰਸਬਚਨਕ੍ਰਿਪਾਲਾ
 ਬਖਿਚਾਰਨੀਨ੍ਰਦਿਆਟਕਾ ਗ੍ਰਿਗਤ
 ਰਲਤ੍ਰਿਸਾਰਿਸਾਟਕਾ ੧੮੦੦ ਸੋਧਿ
 ਬਾਪਸ੍ਰਬਰਦ੍ਰਿਸਿਅਵਤਦੇਖਮੇਦਰ
 ਤੇਅਨੇਰੁਧਕੀਸਿਸ੍ਰਿਤਿਨਮਹਿਯਹ
 ਪ੍ਰਬਮਹਿਰਚਮੇ ੧੯੦੦ ਤ੍ਰਿਭਵਨਭਿ
 ਦਤ੍ਰਿਦਾਰਹਨੇਅਸੁਰਆਚਾਰਜਿ
 ਨਾਅਚਾਰਨਾਬਿਭਚਾਰਵੇਆਵਤ
 ਧਨਧਨਸੁਦਿਨ ੨੦੦੦ ਦੇ ੦੦੦

ਹਿਕਹਦੋਰੋਜੇਦੂਰਤੈਪਕੋਪਗਨਪੈਜਾਣੀ॥
 ਬਿਥਾਪੁਸੁਬਿਥਚਾਰਪੁਨਭੇਟੇਜੇਭੁਭਨਭਿਠ
 ਈ॥੨੧॥ਬਖੁਚਾਰਦੋਨਾਕਮੋਗਲੇਫ
 ਰਾਰੀਸਰਕੇਕਹਿਸੁਭਦਿਭਾ॥ਸੀਤਵਾਤ
 ਕਹੂੰਦੂਰਤੈਮੁਖਆਵਤਦੁਹਰੀਧਾ॥੨੨॥ਸੰ
 ਜੁਤਾ॥॥ਪੁਛੀਕੁਸਲਮਨਰਾਜਹੂੰ॥ਬਿਹਿ
 ਕਹੀਸਹਤਸਮਾਜਹੂੰ॥ਇਨਦੇਖਅਦਭੁਤ
 ਜੇਗਨੀ॥ਮੁਨਿਕਰੀਹਿਗਨਸੰਜੋਗਨੀ॥੨੩॥
 ਬਖੁਚਾਰਾ॥ਬਰਬਿਥਾਪੁਸੁਪੁਸਿੰਧੂ॥ਸਿ
 ਲਮੋਹਪਾਵਨਰਿੰਧੂ॥ਯਹਕੇਨੇਪੋਤਮਸੰ
 ਗਨੀ॥ਅੰਗਅੰਗਭੂਪਤਹੰਗਨੀ॥੨੪॥
 ਬਿਥਾਪੁਸੁਗੀਤਕਾ॥ਮੁਨੀਗਜਯਹਿ
 ਆਜਹਿਮਿਲੀਅਭੂਨਜਾਨੇਕੋਨਪੈ॥
 ਅਸੁਰੀਸੁਰੀਕੋਕਿਨੀਕੋਨੀਭੂਪਸੁਲੇਨੀ
 ਪੈ॥ਯਹਿਸੁਨਜਨਸੁਤਿਕਹਿਪੁਛਤਮਾ
 ਤੋਹੰਜੋਗਨੀ॥ਸ੍ਰਿਪੁਰਬਖੀਭਰਤਾ॥

ਮਾਰੇ ਫਿਰ ਤਤਾ ਸਥਿਯੋਗ ਨੀ॥ ੨੫॥ ਸੇ ੩੫
 ॥ ਦੇਸ ਦੇਸ ਕੇ ਸੀਤ ਮਾਯਾ ਗੁਣਾ ਏਸੁ ਨੇ॥
 ਤਹਾਂ ਹਮਾਰੇ ਕੀਤੁ ਹੋਤਿ ਤੁਛੁ ਧੁੰਧੁ ਪਾਇਯੋ॥ ੩
 ੬॥ ੨੦॥ ਹਮ ਬੇਟੀ ਨਿਪਰਾਯ ਕੀ ਨੀਨੇ ਬੇ
 ਦਾ ਬਿਚਾਰਾ ਪਤਿਗਤ ਸੰਗਤ ਬਿਪਤੁ ਹੁੰਕੁਲ
 ਭਿਯਾ ਕੇ ਆਚਾਰਾ॥ ੨੦॥ ਬਖਸ਼ਿਯਾ ਭੁਚਾਰਾ॥ ਸੋ
 ਤੁਮ ਜੋਗ ਨਿਪਰਬੀਨ ਬਾਤ ਕਹੀ ਸੋ ਪਾਛਲੀ
 ਅਬ ਕਾਲਿ ਕੇ ਆਪੀਨ ਜਗਤ ਦੇ ਦੁਆਯਾ
 ਕੀਯੋ॥ ੨੮॥ ੨੯॥ ਗਤਿ ਨ ਕਾਲਿ ਕੇ ਕੁਲ ਸਕਲ
 ਮੈ ਕੁਲ ਪੁਜਤ ਬਖਸ਼ਿਯਾ ਭੁਚਾਰਾ ਤੇ ਹਮਾਰੀ ਹਮਾਰੀ
 ਹੋ ਜੋ ਬਾਤੁ ਬਿਚਾਰਾ ਆਚਾਰਾ॥ ੨੯॥ ਸੋ ਦੁਆ
 ਲੇ ਕਾਤਿ ਉਂਜਗ ਚਾਰੁ ਮੈ ਹਮਾਰੀ ਕੇ ਸੁਗਸੁਰ
 ਮਨ ਤੇ ਹੋ ਸਬਾ॥ ਆਜ ਤੇ ਰਾਜ ਤੇ ਰਾਜ ਹਮਾਰੇ ਈ
 ਮੀਤੁ ਮਹਾਂ ਮਨ ਰਾਜ ਭਏ ਜਬਾ॥ ਬੇਦ ਬਛਾਵੁਤੁ
 ਕਾਨਨ ਕੋਇ ਨ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਨ ਪੁਰਾਤ ਕੇ ਅਬਾ॥
 ਬਾਤ ਬਿਚਾਰ ਨ ਜਾਨਤੁ ਤੁਝ ਜਥੇ ਭੁਚਾਰੇ ਕੇ ਆ

ਗੋਮੁਚਾਰਕਗਮਬਾ॥੩॥ਦੋ॥ਤੁਪ
 ਹਰੁੰਨਦਜੇਬਨਾਨਖਸਿਖਰੁਪਸੁਗਤਾ॥ਬਿ
 ਨਾਮਸੋਨਾਨਕਚਤੁਠਜਨਮਅਕਾਰਸ
 ਜਤੁ॥੩॥ਛਪੈ॥ਬਿਨਪਰਮਲਅਲ
 ਗਾਤੁਗਾਮਸੰਨਾਬਿਨਤੰਤ੍ਰਯਾਤਿਤੀਬਿ
 ਨਦਿਗਮਾਤੁਗਾਜਜੇਸੋਬਿਨਮੰਤ੍ਰਯਾ॥ਬਿ
 ਨਸੁਰੀਧਸਿਗਾਰਦੇਦਸਿਗਾਰਵੰਤਾਬਿ
 ਨਾ॥ਜੇਧਸੰਤਾਬਿਨਨੂਤਨੇਤਨੂਤਨਧਸੰ
 ਤਾਬਿਨਾ॥ਰੁਪਨਾਨੁਪਜੇਜਰੁਪਾਬਿਨਰੁ
 ਪਸੰਜੇਧਨਸੀਲਧਿਨ॥ਬਿਨਚਤੁਰਜੇ
 ਗੰਜੇਧਨਬਿਥਾਏਨਹਿਛਾਜਤਏਕੰਡਿਨ
 ੩੨॥ਜਨਸ੍ਰੁਤੀ॥ਦੋ॥ਸਤਅਬਚਨਗਾਰ
 ਜਨਸੰਜਨਸੀਲਸਰਲਸੁਖਦੇਤਾ॥ਐ
 ਸੰਤੁਮਹੀਕਰਤੁਮਿਥਾਕਰੁਕਿਹੇਤਾ॥
 ੩੩॥ਧਮਰੁਚਰ॥ਸੇਨਕਉਜੇਗਨਮਹੇ
 ਕਯੋਕਤਾਕਦੁਬੈਲਾ॥ਬਿਰਹਲੇਕਪਲੇ

ਦਯੋਦਿਯੋਸੋਕਪਟਖੇਲਾ ॥ ੩੪ ॥ ਜੇਗ ੩੬
 ਗਨੀਥੈਯਾ ॥ ਦ੍ਰਿਤਪਸੋਚਮਚਰਾਵਿਚਾਰ
 ਜੇਚਾਰ ॥ ਜੇਗਚਰੁੰਜਗਪਯੋ ॥ ਦ੍ਰਿਤ
 ਹਾਂਜਛਮੁਦ ॥ ਨਸੁੰ ॥ ਰਿਯਛਛਤਹੀਬ੍ਰਿ
 ਚਾਰਨਪਯੋ ॥ ਬ੍ਰਿਪਿਮਿਲੀਜਤਸੰਗਤਿਕੇ
 ਸੇਈਜੁੰਪਵੀਬਾਤੁਜਤਾਦਨਯੋ ॥ ਮਾਯ
 ਮਾਨਤਰੀਬੇਕੇਸਾਨਤਸਤਅਕੇਪੁਤਕੇਦੁਤ
 ਪਠਾਯੋ ॥ ੩੫ ॥ ਪ੍ਰਥਮਭਚਾਰਾਛੰਦਾ ॥ ਜੇਗ
 ਨੀਕੇਮੁਖਬਾਤਯਹੀਸੁਨਾ ॥ ਚੋਕਪਯੋਚਰੁੰ
 ਓਹਰ ॥ ਜੇਹੁਨਾਤਿਲੈ ॥ ਮਰਾਸਮੇਥਲਉ
 ਰੀਪੁਨਿ ॥ ਮਰਾਸਮੇਥਲਉ ॥ ਸੁਆਏਮਾਮੁ
 ਨਿ ॥ ੩੬ ॥ ਦੋ ॥ ਕਪਟਜੇਗਨੀਜਨਸੁਤੀਜਨ
 ਜੇਜੇਕਰੇਅਸੰਤਾਬੇਲਉਠੀਬਾਰੀਕਾਰਾ
 ਨਗਰਸੇਈਜਤਾ ॥ ੩੭ ॥ ਬ੍ਰਿਥਾਪੁਸੁਕੇਕਾਨ
 ਮੇਦੋਰਕਪਯੋ ॥ ਭਚਾਰਾ ॥ ਮੀਤਬਾਤਯਤ
 ਸੰਤਅਰੋਠਿਹਮਿਪਕੇਪਾਰਾ ॥ ੩੮ ॥ ਜੇਨਾ

ਸੇਚਤਈ ਚਿਤੋਸੇ ਚਿਤਈ ਸੁਨ ਸੇਚਰਹੀ ਸੁ
 ਖੰਸੇਚਰਹੀ ਹੋ ॥ ਫੇਰਸੁ ਤੁਸੁ ਰੁਹੇਰੇ ਦੇਰ
 ਕੋ ਮੇਹਸ ਸਾਹਸ ਸਿਧ ਸਹੀ ਹੋ ॥ ਕੋਨ ਕ
 ਹੇ ਮਹਾਂਗਜਨ ਕੀ ਗਭਿ ਪੋਇ ਤਨੀ ਅਨਮਾ
 ਨਲਹੀ ਹੋ ॥ ਲੋਕਲਹੇ ਕਾਲਿ ਮਾਨਿ ਕੇ
 ਕੋਨ ਮੇਕਾਲ ਕਛੁ ਕਾਲਿ ਮਾਨ ਕਹੀ ਹੋ ॥
 ੨੮ ॥ ਦੋਸੈ ਨਿਹਚੇ ਯਾਗ ਨਿਯਤੋ ਦੇਹੇ
 ਇਹੀ ਚਵਢੀ ਕਲ ਕਲ ਕੇਲ ਕੇ ਸਕਲ
 ਕਲਾਇ ਕਲ ਕਲ ਹੀ ਬਿਨ ਚਾਉ ॥ ੬੦ ॥
 ਸੋ ॥ ਬਿਥਾਪੁ ਸੁਤਨ ਕੰਪ ਬਾਤੋ ਸੁਨ ਬਮੁ
 ਚਾਰੀ ॥ ਚਲੁ ਮੁਹਮੀ ਪਗ ਚਾਪ ਮਚਾ
 ਰਜ ਮੁਖ ਪਾਪ ਕੇ ॥ ੬੧ ॥ ਸੇਵੇ ਯਾਗੁ ਨ
 ਕੇਈ ਚਗਯੋ ਭੁਜ ਨੀਚ ਸੁਮਾਯਾ ਕੀ ਮੀ
 ਚ ਦੁਹੀ ਚਿਤ ਸੁਚੀ ॥ ਬੁਧਿ ਬਿਜੋ ਜਿਯ
 ਜਾਨ ਜਨ ਸੁਰਿ ਮਾਨ ਸੁਕਾਜ ਕੀ ਸਿਧ ਸ
 ਸੁਚੀ ॥ ੬੨ ॥ ਦੁਰਤੋ ਦੇਖ ਪਰੀ ਰਹ ਪਾਂਤ

ਸੁਕਾਂਤਿਬਿਲਾਸ ਅਕਾਸਤੇਭੂਚੀਅੰ
 ਚੰਦਕੋਟਕੀਚਿਦਪਰੀਲਖਦੋਰਤਹਾਂਪੂਰ
 ਪੈਰਪਹੁਚੀ॥੪੨॥ ਤੇਮਰਛੰਦਾਮਾਯਾ
 ਨਗਰਚਹੁਪਾਯਾਉਪਧਨੰਧਨਨਾਭਿ
 ਕਾਸਾ॥ ਤਰਲਲਤਲਲਤਸਮੁਲਾ॥
 ਫੂਲੇਫਲੇਫਲਫੂਲ॥੪੩॥ ਅਲਿਕੋਕ
 ਲਾਰੁਲਸੇਰਾਬੇਲੇਕਪੋਤੀਮੇਰਾਘ
 ਨਕੁੰਜਸੀਤਲਛਾਹਿ॥ ਖਗਧੁਜਭਰੇ
 ਉਛਾਹਾ॥੪੪॥ ਸਰਸੀਸਰਵਰਭੂਪਾ॥
 ਬਾਭਿਰੀਕੁੰਡਅਨੂਪਾਕੁੰਡਾਮਹਲਕ
 ਲਭੂਪਾ॥ ਜਹਾਂਤਹਾਂਉਤਰੇਭੂਪਾ॥੪੫॥
 ਕਪੂਫਿਕਤਤਰਲਤੁਰੰਗਾਕੁੰਬਪੈਮੰਤ
 ਮਤੰਗਾ॥ ਕਰੁੰਕਰਤਮੰਟਾਬਿਨੈਦਾ॥ ਮਾਯਾ
 ਨਗਰਚਹੁਕੇਦਾ॥੪੬॥ ਦੋਤਹਅਨਿਧੁ
 ਚਿਤਾਨਦੀਬਿਖੇਤੰਗਗੀਗਾਜਹਅ
 ਨੁਤਮੇਹਾਦਿਨਿਪਕਲਧਾਦਿਕਮੁਨਿਭੀਰਾ॥

੪੭੭ ਸੁਖਾਧਾਰਾ ਬਹੁ ਬਾਗੀ ਨੀਸੀ ਨੀ
 ਕਰਾ ਪੈਰ ਨਿਕਰ ਜੇਗਾਨੀ ਲਏ ਕੇਤਿ ਕਮਾਨੀ
 ਤਿਓ ਮਾਨੀ ॥ ੪੮੭ ਮਾਠੇ ਰਸ ਮਾਠੇ ਰਸ ਮਾਠੇ
 ਠੇਜਾ ਮਜੁਗਾਦੀ ॥ ਮਾਠੇ ਮਾਸੁ ਮਖਰਨ
 ਜਹ ਮਿਲੇ ਮਾਠ ਕਾ ਮਾਸੁ ॥ ੪੮੮ ਮੁਖ
 ਸਿੰਗਾਰ ਰਸ ਕਾ ਮਦਰਸ ਭੁਝੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ
 ਛੰਦ ॥ ੪੮੯ ਗੋਰੇ ਗੋਰੇ ਮੀਰਾ ਸਿੰਗਾਰ ਭੁ
 ਝੰਗਾਰੇ ਫੂਲ ਮਾਠਾਧਰੇ ਜੇਨ ਸੁਖੇ ਗਰੇ
 ਕਾਮ ਸੇ ਕਾਮ ਨੀ ਸਿੰਗਾਰ ਮੀਰਾ ਕਰੇ ਭੁਝਕ
 ਤਭਏ ਮੁਕੁ ਗਾਮੀ ॥ ੪੯੦ ॥ ਰਾਸੁ ਰਸ ਮੁਦਰ
 ਰਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਏਹਾ ਸਗਾ ਸੀ ॥ ਸੇ ਮੇ
 ਹਸਾਹੇ ਸੁਖੇ ਲੋਕ ਮੈ ਸੇ ਕਮੇ ਕੇ ਬਿਗਏ
 ਮਸੰਬੰਧ ਭੀ ਭੇਖ ਭਾਖਾ ਬਨਾਹੇ ॥ ਸਗਾ
 ਸੰਤ ਭੋਗੀ ਸੁਜੇਗੀ ਕਹਾਵੇ ॥ ੪੯੧ ॥ ਕਰ
 ਨਾਰਨ ਲਭੁ ਰਸ ਬੈਸਾ ॥ ਪਰ ਫੁਲ
 ਭੀ ਪੈਰ ਸੇ ਕਰੇ ॥ ਪਿਯੇ ਕਾਹੁ ਭੋਲੇ ਨ ਪੈ

ਫੇਰ ਸੇਵੇ ਭਿਰ ਸੀ ਰਹੇ ਲੋਕੁ ਕੀਤਗਾ
 ਦੇਗ ਰਹੇ ਧਨਾਨ ਵਾਂਗੇ ਸੁਖੇ ਮੀ ਕਰਾਵੇ॥
 ੫੨੭ ਰੋੜ੍ਹ ਰਸ ਕ੍ਰੇਪ ਦਰਸ ਬਾਨ ਪੰਥੀ
 ਜੋ ਰੋੜ੍ਹੇ ਸੇਖੁ ਰੋੜ੍ਹੇ ਪੀ ਕੁੰਬੇ ਪੀ ਗਚ ਛੀ
 ਭੋਗ ਮਾਯੇ ਕਾ ਮਾਯੇ ਬਿਰੋ ਪੀ ਗਮ ਰਿ
 ਕਾਰ ਕੇ ਪੁੰਜ ਦੁਜ ਨ ਭਾਵੇ॥ ਅਕੇਲੇ
 ਧਮੇ ਬਾਨ ਪੰਥੀ ਕਰਾਵੇ॥ ੫੩੭ ਬੀਰ
 ਰਮਦੀ ਭਯ ਬਦਰ ਸਾਧੀ ਛੀ ਗਾਭਿਰੁ
 ਪਰੀਆ ਪਰੀ ਪੁੰਜ ਪਾਲੇ॥ ਮੁਖੀ ਬਿਪ੍ਰ
 ਸੇਦ ਨ ਕੀ ਬਾਤ ਚਾਲੇ॥ ਪ੍ਰਯਾ ਲੁਟ ਬੇ
 ਕੇ ਬਿਥਾਸਾ ਮੁਧਾ ਪੇ॥ ਇਤੇ ਕਰਨ ਸੇ
 ਸੰਠ ਮੇ ਸੰਠ ਮੇ ਸਾਧੇ॥ ੫੪੭ ਭਯ
 ਨ ਕਰ ਸਾਧ ਪਰਾ ਪਰ ਸਾਧ ਬ੍ਰਹਮ ਚਰ
 ਭਾਗ ਮੀ ਪਾਗੀ ਗਠਾ ਪੈਰ ਕੇ ਦੇਸ ਸੇਵੇ
 ਬਰੇ ਚੇਰ ਚਰੀ ਕੇਰੇ ਨੇਖ ਦੇ॥ ਨ ਕਾਉ
 ਮੇਲੇ ਮੇਰੇ ਨੇ ਨ ਭਾਵੇ॥ ਛੀ ਪੇਰੀ ਰੇ
 ੧ ਬ੍ਰਹਮ ੨ ਛੀ

ਮੰਤ੍ਰ ਪਾਚੀ ਕਹਾਵੇ ॥ ੫੫ ॥ ਖੁਰਤੁ
 ਰਸ ਮਨਾ ਚਾਰ ਦਰਸਾ ਸੁਦਾਸ ਬੀ
 ਨਸਨਾਨ ਮੈ ਚੰਡੀ ਧਾਰੀ ਨ ਮੈ ਲੋ ॥ ੫੬ ॥
 ਸੀਨਾ ਬੁਰੇ ਮਦਮ ਮਾਤੇ ਗੰਧੇ ਲੋ ॥ ਬਰੇ
 ਪੇਟ ਮੇਟੇ ਬੁਰੇ ਰੁਸ ਮੇਹੇ ॥ ਤਪਸ਼ੀ ਕਹਾ
 ਵੇ ਤਪਸ ਜਾਧਿ ਗੇਵੇ ॥ ੫੭ ॥ ਮਦ ਬੁਰ
 ਰਸ ਮੇਹੇ ਲੁਲ ਦਰਸ ਮੀਨਾ ਸਾਧੇ
 ਗਾਧਾ ਜਥਾ ਜੀ ਕਰੇ ਬੀਠ ਧੋਧੇ ॥ ਗਰਿ
 ਆਵੇ ਕਲਾ ਚੇਰ ਕੀ ਫਿਸ ਸਾਂਧੇ ॥ ਬਨੇ
 ਰੁਸ ਰੁਕਾ ਮਰੁ ਮੰਤ੍ਰ ਗਾਵੇ ॥ ਨਚਾਵੇ ਫ
 ਨੀ ਸਿੰਧ ਜੇਗੀ ਕਹਾਵੇ ॥ ੫੮ ॥ ਫਿਰਿ
 ਦਰਸ ਨਗਰਿ ਦੇਹਾ ਜਾਤਾ ਨਿਕਟੁ
 ਨਦੀ ਦੇ ਮਪਨੇ ਮਪਨੇ ਰੰਗਾ ॥ ਧਾਚੁਤ
 ਮਾਯਾ ਮਹਾਤਮ ਮੇਹ ਮਧਾਤਮ ਸੀ
 ੫੯ ॥ ਮੇਹ ਕੇ ਲਾਹਲ ਚੰਦਰਿ ਮਾਯਾ
 ਗਰੁਇ ਤੁਸਾਰੇ ਕੀਰਟ ਕੋਰਟ ਕਨ

मेव नदी निवटयुं यो यथा मदी ॥
घने घने उद्युते विचिरी वनत्रा ज
गमगात्रुं वनमे मथमलमुदय
नात्रा ॥ ६० ॥ सुलना घड़ी घं गं मे ल
गुल गली गील मे विही गडु गुल
ढनल रोथा गील ल रे ग्या ट प र मे
पटे पट ग ट व ज रे ट ट व ट व र टे
ले गल ल रे ग गील मि ली नाल र
न सु म व सु म रे च डुं च व च गु घ न ते
हं वि टु ल रे घे न घ गु घ न रे वे य न
म न व न व रे म ल म र हि ह दि व रे
व ल म न ल रे ॥ ६१ ॥ टि उ र र घ व
न नी ॥ ग ज व र न नी ॥ मे व मं व र न
न हि गि न तु भा व र न रे म न नु मे
न व ज ल नि मि रि ले रे ॥ हं व म
ट ट व उ हं व म ट ट व ल मं व र

ਨਗੁਛਾਛਿਗਦੁਛਛੇਰੇਮੇਹਲੇਗਰਜ
 ਮਦਧਾਰਬਰਖੇਪ੍ਰੀਤੀਗਤਿਬਹੁਭਾਂਤਿਬ
 ਗਪਾਂਤਿਦਾਤੇਮੀਜਮੀਜੀਨਿਕੇਗੀਜ
 ਗਿਰਗਜਜਮੇਹੀਜਰਤਗਜੀਗਜਪ੍ਰੀ
 ਮਾਤੇ॥੬੩॥ ਤੁਰੰਗਬਰਨਨੀਯਵਨ
 ਕੇਭਵਨਅਰਨਵਨਉਪਬਨਗਨੇਪਵਨ
 ਏਨਸੇਮੇਨਗਵਨਸੀਖੇ॥ਸੁਰੰਗਗੰਗ
 ਕੂਦਨੇਪੁਰਗਗਨਪ੍ਰਦੇਨੇਫਵਤਉਰ
 ਫੰਦਨੇਤੁਰੰਗਤੀਖੇ॥ਚੰਦਕਲਗੀਪ
 ਰੇਦੰਦਬਾਰਧਤਰੇਜੋਰਚਰਨਰੇਕੋਈ
 ਤਾਹਭਾਵੇ॥ਮਾਰਅਰਿਵਰਗਾਮਪਵ
 ਰਗਉਰਨਾਤਦੇਸਰਗਮੁਖਅਰਗ
 ਲਾਖੇਲਮਾਵੇ॥੬੩॥ਜੇਧਾਬਰਨ
 ਨੀਯੁਪਪਟਜੁਟਤਨਹਿਛਟਤਚੰਦ੍ਰਕ
 ਲਭਸੇਚਾਇਸੇਲਰਤਨਹਿਟਰਤਨਾਰੇ
 ਬਿਛੈਰਨਬੀਭਸੇਸੰਭਹਰਿਬੀਭਸੇਉਭ

੮੦
 ਟਸਘੰਟੇ ਸੁਭਾ ਮਾਘੇ ੨ ਮੇਰਿ ਗਪਾਲ
 ਅਨਗਨਤੁ ਭੁਧਾਲ ਸੁਰ ਅਸੁਰ ਨਰਪਾ
 ਲਪੁਰਖੀ ਕਛਾਏ ॥ ਚਮੁੰਚਤੁ ਰੰਗਲੇ ਕੋਟ
 ਭਟਸੰਗਲੇ ਬਿਕਟਰਨ ਰੰਗਲੇ ਪੈਜਾ
 ਏ ॥ ੬੪ ॥ ਏ ॥ ਨਤੁ ਹਾਰਗਾ ਜਾਨ ਕੇ ਕੇ
 ਟਕਟਕ ਅਵਲੋਕ ॥ ਦੇਖ ਜੋ ਬੀਤ ਰਖੈ ਰਕੇ
 ਰਹਿ ਜੋ ਦੀਹਦ ਲੋਕ ॥ ੬੫ ॥ ਕਬਿੰਤਾ ॥
 ਬੂਚੀ ਪੁਰਖੀ ਰਚੀ ਹਰ ਕੇ ਸੇਬਾ ਹਨ ਆਹ
 ਨਨਖੀ ਦੇਖੀ ਭੁਧਾ ਹਨ ਪਟਕ ਕੇ ॥ ਕੇਤੇ ਹਯ
 ਹਾਥੀ ਕਰਦੇ ਦਨ ਲਟਕ ਲੇਤ ਚਲੇ ਝਾਤ
 ਕਟਕਨ ਕਾਹੁੰ ਕੇ ਅਟਕੇ ॥ ਚੁਨੀ ਕੀ ਚਟਕ
 ਚੰਦ੍ਰਾਨ ਕੇ ਚਰਨ ਲਾਗੇ ਚਹੂੰ ਚਮਕਤ ਚੰਦ
 ਟੇਚਰ ਕੇ ॥ ਗਾਜ ਬਾਟ ਪਟਿਤ ਸੁਪਰਪੈ
 ਟ ਹਾਰ ਹਾਰ ਹਾਰ ਕਜਟ ਤ ਠਾਟ ਫਟਕ ਫ
 ਟਕ ਕੇ ॥ ੬੬ ॥ ਏ ॥ ਤਿਸੀ ਦੇਵ ਮਾਯਾ ਪ੍ਰਧ
 ਚੇ ਮਾਯਾ ਪੁਰਖ ਦੇ ਸੇਨਾ ਮਚਤੁ ਰਥ ਪ੍ਰਕਾ

ਗਾ॥੬॥ ਸੋਭਾਤਲੀਦੇਖਸਜਾਰਘਰਾਨਤਸੁ
ਦਰਸਮੁਕਤਮਾਨੀਆਦਤਜਾਤਹਜਾਰਪੁਰ
ਬਾਸੀਛਿਲਲੇਬਮਯਾ॥੭॥ ਤਹਾਂਕ੍ਰੇਪਤੁਲ
ਬਾਤਬਜਤਦਮਾਮੇਦੰਬਕੇ ਅੰਮਾਹ
ਪੁਰਪਾਲਪਾਪਕਟਕਜੇਹੇਫਿਕੇ॥੮॥ ਦੇ
ਅਤਹਾਂਰਸਕਸੰਦਰਬੰਦੇਲਤਹੇਮਦਕਮ
ਚੇਚੇਰਕਰਮਗਰਿਯਤਸਾਪਲੇਕਨਿਸਕਾ
ਮਾ॥੯॥ ਸਿੰਘਪੈਰਸੀਧਾਮਵੀਦੇਖੀਜੇਤਬਿਕ
ਸਾਸੁਚੀਸਿਖਰਸੁਮੇਰਕੀਉਚੀਉਰਿਤਅਕ
ਮਾ॥੧੦॥ ਤਹਾਂਕਪਟਲੰਪਟਜੁਟ੍ਹੇਰੰਮਿਖਮ
ਧਾਮਾਅਨਾਚਾਰਮਦਚਰਬਛਲਕਲਿਕੁਲ
ਕੇਬਿਸਾਮਾ॥੧੧॥ ਬਖੁਬਚਾਗਦਿਕਦੁਬਖ
ਸਨਕਟਤਹਾਦਿਕਮੁਨਿਗਜਾਘਸਤਮਿਖ
ਸਾਖਾਲਿਯੇਮਾਯਾਜੁਕੇਕਾਜਾ॥੧੨॥ ਤਹਾਂਜ
ਨਸੁਤਿਜੇਗਰੀਪੁਰੇਸਿੰਘੀਨਾਰਾਅਲਖ
ਸੇਗਯੇਬਿਸਤਰੇਆਦਿਪੁਰਖਸੰਧਾਦਾ॥

੨੦॥ ਦੇਸ ਦੇਸ ਮਾਧਿਕਾਜਗੁਰਪ੍ਰਚਰਤਤਤੰ
 ਪਥੰਤਾਮਾਦਿਪੁਰਖਸੰਬਾਦਸੁਨਿਸੁਨਿਸੁ
 ਨਿਭਏਪ੍ਰਚੰਡਾ॥੮॥ ਛੰਦਾ॥ ਅਰੇਜੋਗਨੀਕੋਰੁ
 ਰੂਤੋਰੋ॥ ਬਿਥਾਤੋਕਿਯੋਸੁਠੇਬਖੇਰੋ॥ ਮਾਦਿ
 ਜੇਪੁਰਖਹਮਕਿਯੋਚੋਰੋ॥ ਬਾਂਧਕੇਗੁਨਨਘਰ
 ਘਰਨਫੋਰੋ॥ ੯॥ ਪ੍ਰਬਲਮਾਯਾਮਹਾਗੁਨ
 ਨਜੋਰੋ॥ ਤੀਨਿਯੋਲੋਕਘਰਘਰਨਿਫੋਰੋ॥
 ਏਢਰਦੁਦੁਮਬੁਝਗਤੋਰੋ॥ ਕੋਧੇਸੁ
 ਖੁਦੀਨਕੋਵੀਨਮੇਰੋ॥ ੧੦॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਤੁ
 ਤੇਤੁਇਨਅੰਭਿਸੀਚਰਨਨਕੇਸਰਨਤਕਾ॥
 ਜਿਨਹੀਜਨਮਗਵਾਭਿਬਿਥਾਬਹੁਤਬਾਤੇਨ
 ਬਕਾ॥ ੧੧॥ ਜੋਗਨੀਦੇਹਗਾ॥ ਪਰਮਚਤੁਰ
 ਅਤਿਜੋਗਨੀਬੋਲਭਿਠੀਤਜਦੰਭਾਦੇਖਮ
 ਚਾਹੰਕਪਟਪਟਮਾਯਾਕੋਆਰੰਭਾ॥ ੧੨॥ ਸ੍ਰੀ
 ਚਰਨਨਕੇਸਰਨਤਕਾ॥ ਈਹੋਤੁਮਤੀਕਾ॥
 ਸਿਖਮਹੇਤਿਗੀਗਮਨਸੁਨਗੁਰੁਕੋਰੋਗੀਬੀ

॥१३॥ बुली बुली सिद्ध करुते भरन मुद
 पाथि ॥ १४॥ गति को मुख मे लखे जे बुधे ॥
 ॥१५॥ साते सास न के पटोति न मे सा
 ते सिंघ ॥ १६॥ अथ सपत्न सासु सपत्नि सिंघ
 ॥१७॥ अथ सपत्न सासु सपत्नि सिंघ
 ॥१८॥ अथ सपत्न सासु सपत्नि सिंघ
 ॥१९॥ अथ सपत्न सासु सपत्नि सिंघ
 ॥२०॥ अथ सपत्न सासु सपत्नि सिंघ
 ॥२१॥ अथ सपत्न सासु सपत्नि सिंघ
 ॥२२॥ अथ सपत्न सासु सपत्नि सिंघ
 ॥२३॥ अथ सपत्न सासु सपत्नि सिंघ
 ॥२४॥ अथ सपत्न सासु सपत्नि सिंघ
 ॥२५॥ अथ सपत्न सासु सपत्नि सिंघ
 ॥२६॥ अथ सपत्न सासु सपत्नि सिंघ
 ॥२७॥ अथ सपत्न सासु सपत्नि सिंघ
 ॥२८॥ अथ सपत्न सासु सपत्नि सिंघ
 ॥२९॥ अथ सपत्न सासु सपत्नि सिंघ
 ॥३०॥ अथ सपत्न सासु सपत्नि सिंघ

੧੮੦੦ ਦੇ ਗਉਪ ਛਤਾ ਬਿਨ ਸਤ ਸਾਖ ਨਹਿ ॥ ੧੮੨ ॥
 ਕੇਈ ਸਿਰ ਛਤਨ ਹਾਗਾ ਬਨੁ ਜੇ ਅਨਾਦਿ
 ਅਨੰਤ ਜਗਾ ਬਿਥਾਰਹਤ ਕਰਤਾਰੀ ॥ ੧੮੩ ॥
 ਜਲ ਬਰਸੇ ਤਿਪ ਜੇ ਸਕਲ ਸੁਖੇ ਸਬ ਜਗ
 ਏਹ ਬਰਸਤ ਹੂੰ ਸੁਖੇ ਕਛੁ ਸੁਖ ਤੁਹਿ ਹਰਅ
 ਏਹ ॥ ੨੦੦ ॥ ਸਿਧਾਂਤ ॥ ਸਾ ਦੇਖ ਬਹੁ ਯੇ ਦੁਖ
 ਦੇਹ ਪਾਲੀ ਯੇ ਸੁਖ ਦੇ ॥ ਸੁਖ ਜਗਾ ਜੀਵਨ
 ਮੂਰ ਦੁਖ ਦੁਖਿ ਆ ਕੇ ਦੇਖਿਯੋ ॥ ੨੧ ॥ ਸ
 ਵੇਯਾ ॥ ਪੂਨ੍ਯ ਜਗਾ ਹੀ ਕੀ ਜੋਤ ਜਗਾ ਹੀ ਸੰ
 ਸਾਰ ਬਿਛਾਈ ਸਨੇਹ ਕੇ ਨਾਤੇ ॥ ਦੇਵ ਸੁਬਾਤ
 ਨਹੀ ਬਹੁ ਕੇਉ ਕੇ ਸਹੇ ਕੇ ਸਰਗਮ ਦੁਆਤੇ ॥
 ਭੁਭੇ ਹੀ ਭੁਭ ਰਹੇ ਛਤਿ ਯਾ ਛਿਏ ਚਿਠ ਨਏ ਛੁ
 ਵਾਦ ਤਿ ਦਾਂਤੇ ॥ ਕੇਲਾਇ ਕੰਤ ਨ ਦੇਣੀ ਕੇ ਕੰਤ
 ਦੇ ਸਤਿ ਬੰਤੰਤ ਬੰਤੰਤ ਕੀ ਗਤੇ ॥ ੨੨ ॥ ਭਿ
 ਤਿਅ ਨੀ ਸਦੁ ਬਾਰੀ ॥ ਦੇਹ ਗਾ ਅਤ ਸੁਨੀ
 ਸਹ ਜਾਨੀ ਦੇ ਕੇ ਧੋਲੇ ਏ ਛਾਨੀ ਦਾ ਏ ਛਾ

ਹੀਤੇ ਸਿੰਧ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਤਜ ਦੁਖ ਦੁੰਦਾ ॥ ੨੩ ॥
 ੧ ॥ ਅਥ ਭਿੰਨੇ ਸੁਰ ਬਾਦੀ ਇਛਾ ਨੀਦਾ ॥
 ਯੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦਾ ॥ ਨਿਯਾਰਿ ਰਹੇ ਤ ॥ ਹੋਯੋ
 ਕੋਨ ਪਾਵੇ ॥ ਰਚੇ ਖਾਨ ਲਹੀ ਸੇ ਜੇ ਈ ਮੰਨ
 ਭਾਵੇ ॥ ਤਮਾਸੇ ਲਖੇ ॥ ਮਾਪ ਤੇ ਦੁਰ ਥੋਰੇ ॥
 ਖਿਲੇ ਈ ਮਾਸੁ ਮੇਰੇ ॥ ਖਿਲੇ ਨਾਨਿ ਪੈਰੇ ॥
 ੨੪ ॥ ਹੋਸੇ ਪਾਹੁ ਖੇਲੇ ਮਰ ਪਾਸੁ ਭੂਖੇ ॥
 ਹੋਸਾ ਮਛਾਹੀ ॥ ਵਿਧੇ ਪਾਸੁ ਭੂਖੇ ॥ ਨ ਪਾਏ
 ਨ ਪੁੰਨੇ ॥ ਹੀ ਸੁਰਗ ਨ ਰਕੇ ॥ ਭੁਲਾਏ ਸਥੇ
 ਏਕ ਕੇ ਸੁਠਤ ਰਕੇ ॥ ੨੫ ॥ ਦੋ ॥ ਕੋਤ ਕਦੇ
 ਖੇ ਕੋਤ ਕੀ ਸੇਕਨ ਕਹੇ ॥ ਕਿਛ ਭਾਉ ਰਹੇ ਖਿ
 ਲੇ ਨਾਖੇ ॥ ਲਿਯੇ ਛੂਟੇ ਕੇ ਨ ਸਿਯਾਉ ॥ ੨੬ ॥
 ਸਿਧਾਂਤ ਦੇਗ ॥ ਦੋ ਕੀ ਗਤਿ ਜਾਨ ਤਦ
 ਹੀ ਜੇ ਕਹਿਯ ਤੇ ਹੋ ਦੇਹਾ ॥ ਖਈ ਏ ਪੀਜੇ
 ਖੋਲਿਯੇ ਬ੍ਰਿਥਾਲੀ ॥ ਜੀਯੇ ਭੇਦਾ ॥ ੨੭ ॥
 ਸਦੇਯਾ ॥ ਤਿਧ ਜੇ ਰਜ ਥੀ ॥ ਰਜ ਹੀ ਤੇ ਸਥੇ

ਬਿਨਸੇਉਸਥੋਛਿਤਛਾਰਕੈਛਾਤੇ॥੧੯॥
 ਕਸੇਦੇਖਕਛੁਨਥਿਸੇਖਜੇਏਕਮਨ
 ਰਕੁਮਾਰਕੇਕੁਛੁ॥ਤੁੰਧਰਮਾਪਨਤਿਚੇਏ
 ਰਿਰਨਨੀਛਿਕੈਪਾਯਪੁਜਾਵਤਚਾਤੇ॥੨੦॥
 ਦਨਿਮੂਦਕਿਏਇਨਤੂੰਦਸਮੂੰਦਅਪਾਵ
 ਨਪਾਵਨਪਾਤੇ॥੨੧॥ਇਤਿਭਿੰਨੇਸੁਹ
 ਦਾਦੀ॥ਦੇ॥ਮਤਸੁਨਇਛਾਨੀਰਕੇਕਯੇ
 ਮਾਤਮਾਰੀਦਾ॥ਸਿੰਧਜੀਵਤੇਪਾਯਕੇਸੁ
 ਖੀਛੰਤਦੁਖਦੰਦਾ॥੨੨॥ਮਥਜੀਵੇ
 ਸਰਬਾਦੀ॥ਮਾਤਮਾਰੀਦਾ॥ਕੁਯੰਗੀ
 ਛੰਦਾ॥ਘਨਾਵੇਨਕੇਈਹਮੇਰੇਦਰਜਾਰੇ
 ਸੁਮਿਥਮਾਮਤੇਸੰਤਅੰਧੇਜੀਵਪਜਾਰੇ॥
 ਯਹੀਦੇਹਮੈਸੁਜਿਯੇਜੀਤਿਜੇਏਗਥਿ
 ਥਾਮੈ॥ਥਿਸਤਾਰਮੀਸਾਰਤੇਏ॥੨੩॥
 ਥਿਖੈਘਰਗਾਥਿਕੇਸੁਖੇਸੁਹਗਸਾਚੇਗਥਿ
 ਸਾਹੀਕਥਾਨਚਕੇਕੇਨਨਾਚੇ॥੨੪॥

ਧਾਤੁ॥ ੨॥ ॥ ਦੇਵਤਾ ਮਾਤਮਨੀ ਰਿਪੇ ਬਿ
 ਖੇ ਭੋਗ ਹੋ ਮੁਕੁ॥ ਕਿਤ ਬ੍ਰਤ ਤਪਤੀ ਰਥਾ ਸਿ
 ਮਨ ਰਕਸਤ ਮੋਢੇ ਚਿਕੁ॥ ੩੨॥ ਸੈਯਾ ਗਾ
 ਧਿਕ ਮੁਢ ਮਾਜ ਦੁਜੇ ਗੀਏ ਯਾਜਿ ਯਕੇ
 ਦੁਖ ਦੇ ਸੁਖ ਭਾਖੇ॥ ਤੇ ਪਨ ਮੇਜ ਨ ਜੀਵਨ ਕੇ
 ਖਨ ਦੇ ਵਸੁ ਭੋਗ ਸੇ॥ ਭਰ ਰਾਖੇ॥ ਲੇਖ ਰਯੰ
 ਕ ਮਯਿ ਕਮੁਖੀ ਨਵਾਨੀ ਕ ਭਰੇ ਮਪ ਰਾਮਿ
 ਤਚਾਖੇ॥ ਮੁਮਤ ਮੁਮਤ ਚੁਮਤ ਜੇ ਮੁਦਰਾ
 ਰੰਗ ਕੀਖ ਦਰਾ ਰੁਨ ਆਖੇ॥ ੩੩॥ ਸੰਤਿ ਤਿਜੀ
 ਦੇ ਸੁਰ ਵਾਦੀ॥ ੨॥ ॥ ਮਤੇ ਆਤਮਾ ਨੀ ਦਰੇ
 ਸੁਨ ਕੇ ਬਿਖਿ ਯਾਨੀਦਾ॥ ਮਨ ਤੇ ਪਾਈ ਸਿੱਧ ਜਿ
 ਨ ਬਿਲੇ ਦੁਖ॥ ਸਿਰੀਦਾ॥ ੩੪॥ ਅਧ ਮਨੀ
 ਸਰਬਾਦੀ ਬਿਖ ਜਾਨੀਦਾ॥ ਭਯੰਗੀ ਛਿਰ
 ॥ ਕਹਿਏ ਪਰਮੇ ਸਰਸੇ ਮਨ ਹੋ॥ ਮਨਾ
 ਸੇ ਬਪੇ ਜਗ ਕੇ ਤਨ ਹੋ॥ ਮਨ ਜੀਵਤ॥
 ਜੀਵਨ ਕੇ ਪਨ ਹੋ॥ ਮਨਾ ਕੇ ਮਰੇ ਤੇ

ਕੇਜਸਰੇ ॥ ੨੫ ॥ ਮਨ ਕੀ ਸੁਖ ਮੁਕੁਸੁ
 ਮੁਕੁਸੀ ॥ ਮਨ ਕੇ ਰੁਖ ਪਾਵਤ ਨ ਰਕਸੀ
 ਮਨ ਦੇ ਸਿਖੀ ਸੁਮਰਾ ਕਰਿਯੋ ॥ ਕਵਿ
 ਰਧਿ ਧਾਰਧਿ ਧਾਲ ਰਿਯੋ ॥ ੨੬ ॥ ਸਿ
 ਧਾਂਤ ॥ ਰੋ ॥ ਜੇ ਲੋ ਮਨ ਤੋ ਲੋ ਜਗਤ ਮਨ
 ਬਿਨ ਜਗਤ ਬਿਨੁ ॥ ਮਨ ਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ
 ਸੀ ਮਨ ਹੀ ਕੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ॥ ੨੭ ॥ ਮੇਧਨਾ
 ਈਰੁ ਮੁਖੀ ਨਹ ਲਾਨ ਸੀ ਜੇਗ ਸੁਭੇਗ ਸੀਭੇ
 ਗਭਰੇ ਸੁਖ ਭਾਰੇ ॥ ਦੇਵ ਸੁਭਾਵਤੀ ਮੁਕੁ
 ਲੀ ॥ ਤਿਨ ਮੁਕੁ ਕੇ ਗੋਰੀ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ਯੇਨ
 ਯਾਯੇ ਜੇਨ ਤੇ ਸੁਨਿਤਿ ਤਰਥਾ ਹਰ ਭੀਤਰੁ
 ਬਿਖਦਾਰੇ ॥ ਰੂਸ ਤੇ ਭਗੀਲੇ ਬੇਠੇ ਬਿਲੇ
 ਮੈ ਬਿਧਾਨਗ ਜੀਵਤ ਜੇਗੀ ਬਿਚਾਰੇ ॥
 ੨੮ ॥ ਮਹਿਤਿ ਮਨੀ ਯਦੁ ਧਾਰੀ ॥ ਰੋ ॥ ਬਿ
 ਧਾਨੀ ਦਾ ਬਿਲਾਸ ਸੁਨਿਕਰੇ ॥ ਸੁਪਰ
 ਸਾਨੀ ਦਾ ॥ ਸਿੰਧ ਦੇ ਹਤੇ ਪਾਯ ਕੇ ਉਲਹੇ ॥

੨੬

ਸਿ

ਨਿਰਕੀਦਾ ॥ ੩੮ ॥ ਅਖ ਦੇ ਹੇ ਸੁਰਦਾ ਦੀ ਸਪ
 ਰਸਾਨੀਦਾ ॥ ਬੁਧੀ ਗਾਪ੍ਰਯਾਤੁ ਛੰਦਾ ॥ ੪੦ ॥ ਯ
 ਹ ਦੇ ਹ ਸੇ ਈ ਪਰ ਮੇ ਸੁਰ ਹੇ ॥ ਨ ਹ ਦੇ ਹ ਤੇ ਮੇ ਰ
 ਕ ਛੁਰੁ ਰ ਹੇ ॥ ਯ ਹ ਪੁ ਜਿ ਯੇ ਦੇ ਹ ਸੁ ਰੇ ਸੁ ਖੀ ॥
 ਯ ਹ ਕੀ ਜੇ ਦੁ ਖੀ ਸ ਖ ਪੀ ਦੁ ਖ ਪੈ ॥ ੪੦ ॥ ਸੁ
 ਖ ਦੁ ਖ ਸੇ ਮੇ ਰ ਕੇ ਕਾ ਮ ਨ ਹੀ ॥ ਈ ਹ ਦੇ ਹ ਕੇ
 ਹੇ ਈ ਸੁ ਹੇ ਈ ਸ ਹੀ ॥ ਈ ਹ ਦੇ ਹ ਤੇ ਸੇ ਸੁ ਰ
 ਲੰ ਹ ਜਾ ॥ ਯ ਹ ਦੇ ਹ ਛੁ ਰੇ ਜ ਗ ਅੰ ਤ ਕ ਯ ॥
 ੪੧ ॥ ਸਿੰ ਪਾ ਤੁ ਹੇ ਦਾ ॥ ਤੁ ਤੇ ਯਾ ਸੁ ਰ ਸਾ ਰ
 ਮੇ ਭੁ ਕ੍ਰਿ ਮੁ ਕ੍ਰਿ ਪੈ ਦੇ ਹਾ ਦੇ ਹ ਦੁ ਖ ਸੇ ਈ ਰ
 ਕੇ ਹੇ ਦੇ ਹੇ ਦੁ ਖ ਰ ਦੇ ਹਾ ॥ ੪੨ ॥ ਸੇ ਯਾ ਮੁ ਰੁ
 ਕੇ ਮ ਰ ਕੇ ਫਿ ਰ ਪਾ ਈ ਯੇ ਯਾ ਜੁ ਲ ਰਾ ਈ ਯੇ
 ਭੁੰਨ ਭੁੰਨ ਕੇ ॥ ਸੇ ਖ ਲੁ ਖ ਈ ਖਿ ਸੁ ਯ ਤੁ ਖ ਰੇ
 ਅ ਦ ਤਾਰ ਸੁ ਰ ਜੇ ਕ ਪੁੰ ਛਾ ਰ ਪ ਰੇ ਕੇ ॥ ਜੀ ਵ
 ਤੁ ਤੇ ਯੁ ਤੁ ਭੁ ਖ ਸ ਖ ਭਿ ਸ ਰੀ ਰ ਮ ਹਾ ਸੁ ਰ ਭੁ ਖ
 ਹੇ ਰੇ ॥ ਈ ਸੀ ਅ ਮ ਸੰ ਸਿ ਅ ਮ ਯਾ ਪ ਨ ਕੀ ਚੁ
 ਧਿ ਸਾ ਪ ਕੇ ਦੇ ਤ ਸ ਰਾ ਪ ਮ ਰੇ ਕੇ ॥ =
 ਪੇਟੀ ਚਾ ਰਿ

੬੩) ॥ ਏਤ੍ਰਿ ਦੇਹੀ ਸ੍ਰਵਣਾਦੀ ॥ ੨ ॥ ਸੁ ੬੪
 ਨਤੁ ਸੁਪਰਸਾਨੰਦ ਕੇ ਸਾਸੁ ਚਿਤਿ ਤਾਮੰਦ
 ਸਿੰਧ ਸਗਹੀ ਲਿਖੁ ਤੇਧੇ ਲੇਕੁ ਕਾਨੰਦ ॥ ੬
 ੬੪) ॥ ਅਥਾ ਲਿਖੇ ਸ੍ਰਵਣਾਦੀ ਕੇ ਗਾਨੰਦ ॥ ੭
 ਯੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤੁ ਛੰਦ ॥ ੧ ॥ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਤੇਯ
 ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਸਹੀ ॥ ਸਭੁ ਤੀਰਥੀ ਭਗਸਾਧਿ
 ਕਹੀ ॥ ਭਗਲਿ ਗਹਿ ਕੇ ਸੁਖ ਸੁਰਗ ਗੋ
 ਭਗਲਿ ਤ੍ਵਿ ਬਿਯੋਗ ਤੇ ਨਰਕ ਲੋਯੋ ॥ ੬੫
 ਭਗਲਿ ਤ੍ਵਿ ਸਬੇ ਜਗ ਕਾ ਨਯੋ ॥ ਭਗਲਿ
 ਗਾਧਿ ਨਾਸੀ ਸਾਥ ਨਯੋ ॥ ਭਗਲਿ ਤ੍ਵਿ ਸਯੋਗ
 ਸਮਾਰ ਨਯੋ ॥ ਮਦਨਾਦਿ ਕੋ ਰੇਖਾ ਨਿਦਾਨ
 ਤੇ ॥ ੬੬ ॥ ਸਿੰਧਾਂਤ ॥ ੨ ॥ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਭਗਮ
 ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਕੇ ਜੋ ਕਹਿਯੋ ਸੰਜੋਗ ॥ ਭੁਕੁ ਮਾਧਿ
 ਸੇਈ ਪਰਮ ਪਦ ਲਿਖਿ ਸੇਖ ਸੁਖ ਭੁਗ ॥ ੬
 ੭ ॥ ॥ ਏਯਾ ॥ ਛੁਡ ਬਧੁ ਅਵਤੁਤ ਭਏ ਤਜ
 ਕੇ ਭਠਾ ਕੇ ਸੁਖ ਕੇ ਮੁਖ ਮਾਗੇ ॥ ਤਿਨੇ ਬਿਲੇ

ਹਬ ਸੇਤ ਪਮੇ ਹਮੇ ਦੇ ਹਸੇ ਖੇ ਹਭੁ ਰੇ ਨਿਤ
 ਨਾਂਗੇ ਗਈ ਸ੍ਰੀ ਕੇ ਅਪੁ ਗਾਧਾ ਅਪੋ ਮੁਖ
 ਉਰਧ ਬਾਹੁ ਅਪਾਤ ਜੁ ਅਗੇ ਗਲੇ ਭੁਜੇ
 ਨਖ ਪਾਗੀ ਛੁਪਾ ਗਤਿ ਮੇ ਨੀ ਕੈ ਪਾਂਚ ਹੁੰ ਅੰ
 ਚਮੇ ਟਾਂਗੇ ॥ ੪੮ ॥ ੭੬ ਤਿਲਿ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਦਾ
 ਦੀ ॥ ੭੭ ॥ ੭੮ ਸੀ ਮਤੁ ਭੁਗਨੀ ਦੇ ਕੇ ਸੁਨ
 ਸੀ ਭੁਗਨੀ ਦਾ ਭੁਗਤੇ ਭੁਗਮਿੰ ਪੀਲੀ
 ਬੇਲੇ ਸੁਖ ਕੁਲਚੰਦਾ ॥ ੪੯ ॥ ੭੯ ਅਥ ਸੰਭੇ
 ਗਾਨੀ ਦੇ ਭੁਗੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਦੀ ॥ ੮੦ ॥ ੮੦
 ਨਿਤ ਨਮਨ ਜੇ ਨਹੀ ਭਿਨ ਨਹਿ ਨ
 ਨੀ ॥ ੮੧ ॥ ੮੨ ਭੁਕੁ ਮੁਕੁ ਪ੍ਰਤਾਪ ਭੁਕੁ ਭੁਗਾ ਗੁਰੁ
 ਮਾਹਿ ॥ ੮੩ ॥ ੮੪ ਸ੍ਰੀ ਭੁਗਾ
 ਪਰਮੇ ਸ੍ਰੀ ਰੈ ਭੁਗਾ ਯਾਤੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸ੍ਰੁਗ
 ਸ੍ਰੁਗਯੇ ॥ ੮੫ ॥ ੮੬ ਭੁਗਾ ਭੁਗਾ ਸ੍ਰੁਗਾ ਸ੍ਰੁਗੇ
 ਬਿਨਹੀ ਭੁਗਾ ਭੁਗਾ ਅਭੁਗਾ ਗਨਾਯੇ ॥
 ੮੭ ॥ ੮੮ ਭੁਗਾ ਰੀ ਭੁਗਾਤ ਮੇ ਭੁਟੀ ਅਗਿਨਿ

ਭਗਵੇਤਗਤਮੇਸਥਜਾਯੋਯਾਭਗ
 ਜੀਤੇਭਗਤੀਭੀਸੁਭਗਤੀਚਿਲੇਭਗਵੰ
 ਤਕਯਾਯੋ॥੫੧॥ ਸਿੱਧਯਾ॥ ਦੇ॥ ਧਰੇਜੁ
 ਤਾਂਧਰਮੰਗਕੇਧਪੁਬਰਿਸੀਨਾਉ॥ ੫
 ਰਮੇਸ੍ਵਰਧਰਮੇਸ੍ਵਰੰਤਾਰੇਪਰਿਯੋਪਾਉ॥
 ੫੨॥ ਸੇਜੋਗਨਿਪਰਸਿੱਧਤੁਨੀਪਿਸਿੰ
 ਪਰੀਦਾਠਾ॥ ਰਮਸਥਤੇਰੇਸਿੱਖਏਤੁਗੁਰ
 ਜਗਦਾਤਾ॥ ੫੩॥ ਕਹੇਸੰਭੋਗਾਨੰਦ
 ਜੁਗਯੋਗਨਿਕੇਪਾਉ॥ ਛੁਦੇਸਿੱਧਪਰ
 ਸਿੱਧਸਥਸਿੱਖਕਰੇਸਿਰਨਾਉ॥ ੫੪॥
 ਇਤਿਸਪੁਸਿੱਧਸਾਸੁਾਣਿ॥ ਅਥਪ
 ਚਾਂਗਪ੍ਰਪੰਚਨਿਰੂਪਣਿ॥ ਦੇ॥ ਯਥ
 ਕੇਲਾਯਲਸੁਨਤਰੰਗਾਏਪੁਰਤਰਾਜਾ॥
 ਗਰਭੁਦੰਭਰੀਭੀਰਗਤਲੀਨੇਸਿੱਖਸ
 ਮਾਜਾ॥ ੫੫॥ ਸ੍ਰੇਯਾ॥ ਕਾਨਪਰੇਪੁਰਲੇ
 ਕਨਕੇਮੁਖੇਜੋਗਨਕੇਗੁਰਭੁਪਸੁਯਾਏ॥

ਤੇ ਸਿਏ ਸੋਗ ਕੇ ਏਸ ਬਸਿੰਧ ਨਾ ਆਪਨੇ ਆ
 ਪਨੇ ਸੀਮਤ ਗਾਏ ॥ ਆਗਮ ਪੰਚ ਪ੍ਰਪੰਚ
 ਅਚਾਰਜ ਆਚਾਰਜ ਸਿੰਘ ਮਨ ਲੇ ਸੰਗਧਾ
 ਏ ॥ ਬਾਰਧ ਪੂਰਤ ਪੂਰਤ ਰਾਜ ਮਧੂਰਤ
 ਲੇ ਇਨ ਪੂਰਤ ਆਏ ॥ ੫੬ ॥ ਏ ॥ ਕਰਮੇ
 ਆਪ ਜੇਗਾਨਿ ਸੋ ਅਚੇਤੁ ਰਤ ਮੁਖ ਚੰਦਾ ॥
 ੫੭ ॥ ਮਤ ਮਚਰ ਚਾਕੀ ਜਿਯੇ ਬਾਢੇ ਜਿਮ ਆ
 ਨੰਦਾ ॥ ੫੮ ॥ ਜੇਗਾਨੀ ॥ ਏ ॥ ਆਪ ਮਹਾਂ
 ਪੰਡਿਤ ਚਤੁਰ ਗੁਨ ਮੰਡਿਤ ਮੁਨਿ ਗਜਾ ॥
 ਸੇ ਕੀਜੇ ਚਿਪ ਦੇਸ ਕਛੁ ਜਾਤੇ ਹੋਇ ਸੁਕਾ
 ਜਾ ॥ ੫੯ ॥ ਸਾਤੇ ਸਿਧਨ ਸਾਤੁ ਮਤਿ ਕਹੇ
 ਸੁਹਿਤ ਸਮੁਝਾਏ ॥ ਅਬ ਆਪਨ ਚਿਪ
 ਦੇਸ ਕਛੁ ਕੀਜੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਨਿ ਗਾਏ ॥ ੬੦ ॥
 ਪੂਰਤ ਗਜਾ ॥ ਸਾਤ ਪਾਂਚ ਜਾਨਤ ਨਹੀ
 ਸਾਤ ਪਾਂਚ ਕੇ ਚਾਹ ॥ ਸਾਤ ਪਾਂਚ ਮੇਧੂਰ
 ਹੋ ਸਾਤ ਪਾਂਚ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ੬੦ ॥ ਸਾਤ

ਦੀਪਅਧਿਕਾਰਗੁਰ ਵੇਹੈਸੋਤੇਮੁਦਾ॥

੪੭

ਤੀਰਥਖੇਤਨਿਕੇਤਸਬਗੁਨਨਾਮਾਰੇ

ਰੁਦਾ॥੬੧॥ਤਾਂਤੇਸਾਸ੍ਰਜਸਰਲਰੋਪ

ਚੋਕਠਨਪ੍ਰਧੰਗ॥ਸਾਤੋਸਿਧਜਾਨੇਨਹੀ

ਆਗਮਕੇਮਤਰੀਚ॥੬੨॥ਤਿਹਜਾਨ

ਕੇਪਰਮਹਿਤਮਾਯਾਗੁਨਾਜਿਗਮਾਸ॥

ਚਲਹੁਮਾਰੇਆਸ੍ਰਮੈਸੁਨਹੁਪ੍ਰਧੰਗਾਬਿ

ਲਾਜ॥੬੩॥ਸੋਤੇਸਿੰਧਨਮੋਹਿਕੋਚਲੀ

ਜੇਗਨੀਸੰਗਾਗਿਰਦੇਪੁਰਤਗਜਕੇਏ

ਮਠੇਮਦਨਤਰੀਗ॥੬੪॥ਸੋ॥ਅਪਨੇ

ਆਸ੍ਰਮਅਣਿਲਈਨਿਕਟਥੈਠਾਇਕੇ॥

ਆਗਮਚਲੇਸੁਨਾਯਕ੍ਰਮਤੇਪੁਰਤਗ

ਜਮੁਨੀ॥੬੫॥ਪ੍ਰਧੰਗਬੇਰ॥ਕੇ॥ਤ੍ਰਿ

ਮੰਤ੍ਰਕਹੁਜੀਤਪੁਨਇੰਦ੍ਰਵਾਕਕਹਿਵਾਲ

ਪਾਂਚਜਾਲਮਾਯਾਰਚੇਕਹਿਯਤਮਾਯਾ

ਜਾਲ॥੬੬॥ਏਪਾਂਚਜਗਮਾਲਨਿਜ

ਬਿਰਚੇ ਜਗਾਹਿ ਤਮਾਪੁਰਹੈ ਜਗ
 ਤਪਤੁ ਜੀਤ ਜਗ ਕਰੇ ਜੁਇ ਨ ਕੇ ਜਾਪੁ
 ੬੩ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਾਯਾਗੁਨਗਨ ਨ ਕੇ ਬੁਧਾ
 ਵਿਕਸਤ ਰੰਚਾ ਕਛੁ ਕਰਾ ਮਾਹਿਤੁ ਜ
 ਗਤ ਕੇ ਮਾਗਮ ਪਾਂਚ ਪ੍ਰਪੰਚਾ ॥ ੬੮ ॥
 ਕੰਗਲਿਯਾ ਛੰਦਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਭਾਖਤੁ ਪਾਂ
 ਚੇ ਏ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਚੰਦ ਪਯੁਖਾ ਬਡ ਭਾਗੀ
 ਸੁਨ ਸੁਖ ਅਚੈ ਸੀਚੈ ਮਨ ਸੁਰ ਰੂਪਾ ਸ੍ਰੀ
 ਚੈ ਮਨ ਸੁਰ ਰੂਪ ਭੁਖ ਭਾਗੇ ਕਰ ਭੋਗਨਾਹਿ
 ਤ ਬੈਠ ਤਫਲ ਫਲ ਫਲ ਮੇਰੇ ਜਗ ਲੋਗ
 ਨਾ ਗਛਿਤ ਪਤਿ ਬੈਠੇ ਛਾਹਿ ਚਾਹਿ ਪੁਰੇ ਮ
 ਭਿਲਾਖਤਾ ਹਰਿ ਦੇਵੇ ਦੇਸਾ ਚ ਪਾਚ ਏ
 ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਭਾਖਤਾ ॥ ੬੯ ॥ ਚੰਦਾ ॥ ਸਮਾਗ
 ਮ ਪਾਂਚੇ ਪਾਂਚ ਬਿਧ ਸ੍ਰੀ ਮਾਯਾ ਕੇ ਮੰਗਾ ॥
 ਇਨਹੀ ਲੈ ਭਵ ਸਿੰਧ ਮੇਛੁ ਹਰੇ ਬਿਖਯਤ
 ਰੰਗਾ ॥ ੭੦ ॥ ਏ ਪਾਂਚੇ ਰੀਝੀ ਰੀਝੀ ਮਾਗਮ

ਅਗਮਾਪਾਗਾਸਮਸ਼ਾਉਂਸੀਖੇਪਤੇ ੪੮
 ਲਖਮਨਸੁਖਮਸਾਗਾ ੧੧ ੧੨ ਤਉਤੇਤ
 ਮਮਨਬਚਨਪਨਇਨਹੀਬੁਜਤਜਮੇ
 ਗਾਸ਼ੀਜਗਜਨਿਨਿਪ੍ਰਸਾਦਤੇਦੁੱਧੇ
 ਸਬਸਿਰਮੇਰਾ ੧੧ ੧੨ ਅਬਮੰਤਜਾ
 ਲਾ ੧੧ ਜਗਹਾਂਜਖਤਤ੍ਰਿਹਲੇਕਮੋਖਿ
 ਰਚਰਹੇਤਪ੍ਰਸੰਨਾਸਤੁਗੁਰਦੀਸੇਮੰਤ੍ਰੇਸੇ
 ਚਿਤਦੀਛਿਤਅਸੀਨਾ ੧੧ ੧੨ ਸਦੇਯਾ
 ਜਾਹਿਜਪੇਜਲਮੇਬਲਮੇਨਭੁਭੁਤਲ
 ਸੁਠਗਪਤਾਲਸਿਪਾਵੇ ਮਾਰੇਨਕੋਈ
 ਮੰਰੇਨਹਿਕਾਉਪੈਸੀਕਰਭੀਤਨਨੀਤ
 ਬਹਾਵੇ ਕੇਦਲਮੰਤ੍ਰਿਕੇਬਲਰੇਵ
 ਸੁਕੇਦਲਸੀਮਹਾਂਗਜਕਹਾਵੇ ੧੧
 ਮੁਖਧੀਚਧਿਚਾਰੇਪਚੇਸਬਮੀਚਿਸੁ
 ਨੀਚਿਨਗੀਚਨਆਵੇ ੧੧ ੪੧ ਸਦੇਯਾ
 ਗਗਕਸੇਗਕਸਗਉਨਕੇਉਨਕਾਨਮੇਮੰ

ਜਿਹ

ਰਕਛੁਜਬਫੂਕਯੋਗਤਾਂਤ੍ਰਿਕਸਿੰਧਰਯੋ
 ਹਰਿਦ੍ਰੋਮਜਗਮਰਯੋਮੁਖਮੀਚਕੋਥੁਕ-
 ਤੀਨਿਯੋਲੋਕਲਿਯੋਜਿਹਤੀਤਸੁਦੇਵ
 ਤਿਲੋਕਪਤੀਭੁਜਿਲੁਕਯੋਗਮੀਤ੍ਰਹਿਕੇ
 ਬਸਿਬਿਸ੍ਵਕ੍ਰਕਯੋਮੁਮਰਯੋਤਬਯੀਜ
 ਬਮੀਤ੍ਰਤ੍ਰੇਚੁਕਯੋ॥੭੫॥ਤ੍ਰਿਜਗਲ॥
 ਦੇ॥ ॥ਇਸ੍ਵਰੇਵਬਸਕਰਨਕੇਸੁਤ੍ਰਕ
 ਹੇਯਤਤ੍ਰਿਸਾਧਕਤਾਂਤ੍ਰਿਸਿੰਧਮੇ
 ਤ੍ਰਿਭਵਨਕਰੇਸ੍ਵਤ੍ਰਿ॥੭੬॥ਸੈਵੇਯ
 ਤ੍ਰਿਤ੍ਰਹਿਕੇਪਰਤ੍ਰਿਸਦੇਵਕਰੇਵਸਦੇਵ
 ਸੁਦੇਵਕਯਾਦੇ॥ਬਾਧਕਬਾਧਕਮੀਤਰ
 ਬਾਹਰਸਾਧਕਯੋਪਨਿਰੰਤਰਪਾਦੇ॥
 ਆਠਤ੍ਰਿਸਿੰਧਨਵਨਿਧਿਸਾਨਿਧਦੇ
 ਰਕੋਮੇਰਸੁਮੇਰਲੁਟਾਵੇ॥ਬੁੱਧਿਬਿਰਿ
 ਸ੍ਵਰਹਿਸ੍ਵਿਦ੍ਰੋਮਾਧੀਇਸ੍ਵਰੀਭਿਟਅ
 ਰਿਸ੍ਵਬਾਦੇ॥੭੭॥ਯਥਾਯਸਤ

ਹੁੰਦੀ ਪਾਅਖੰਡੁ ਰਸੇ ਰਿਸਖੰਡੁ ਨਵੇਰੁ
 ਵੰਮੰਡੁ ਲਧਾਵੇ ॥ ਗਾਇ ਸੈ ਚੰਦਰੁ ਲੇ
 ਕ ਬਿਲੋਕ ਮਹੀਤ ਲਮੇ ਪਲ ਮੋਟਿਰ
 ਆਵੇ ਦੇਵਤ ਕੇ ਬਲ ਦੇਵਤ ਕੇ ਨਹਿ ਸੁੰ
 ਪਸੁਧਾ ਬਸੁਧਾ ਦੁਹਲਾਵੇ ॥ ਦੇਵ ਮੁ
 ਨੀਸਟ ਨੀਸ ਅਨੀ ਜਾ ਕਿਤੇ ਜਗ ਮੇਜਗ
 ਹੀਸ ਕਹਾਵੇ ॥ ੭੮ ॥ ਅਬ ਜੀਤ ਜਾਲਾ
 ਦੇ ॥ ॥ ਇਸੁ ਦੇਵ ਜੰਮੇ ਬੀਧੇ ਬਾਂਧੇ
 ਗਤ ਸਮੰਤ ॥ ਚਲਤ ਸਕੈ ਜੰਮੇ ਬੀਧੇ
 ਸੇਕਹਿ ਯਤੁ ਹੋ ਜੀਤ ॥ ੭੯ ॥ ਸਦੈ ਯਾ
 ਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਬੈਠ ਕਰੇ ਗਵਿਤੇ ਸਮਿ ਬਾਂਧੇ
 ਦਿਗ ਪਾਲ ਮੰਗਾਵੇ ॥ ਸੁਰਗ ਉਤਾਰ ਪਤੁ
 ਲਧੇ ਸੁਪਤਾਲ ਲੇ ਸਰਗੁ ਨ ਸਰਗ ਚਢਾ
 ਵੇ ॥ ਸੇ ਸਕੇ ਸੀਸ ਪਰੇ ਪਰੇ ਲਿਟ ਪਰਾਪਤਿ
 ਪਾਰ ਪਰੇ ਲੇ ਉਡਾਵੇ ॥ ਜੀਤ ਮੈ ਬਿੱਧੇ ਪਰੇ ਸੁ
 ਰਸਿ ਪਸਨ ਰਬ ਸੁਸਿੰਧੁ ਸਿੰਧ ਕਹਾਵੇ ॥

੮੦) ਯਥਾ ਕਿ ਪਤਰੁ ਦੁਸਮੁ ਦੁਚਦੁ ਜੇ
 ਸੁਚਦੁ ਜਲਬੁਤਲਫੇਰਕੁ ਆਸੇ ॥ ਸਾ
 ਤੇ ਪਤਾਲਚਲੇ ਏਵੇ ਏਵੇ ਕਪਤਾਲ
 ਪਯੋਬਕੁ ਆਸੇ ॥ ਕਾਲਬਲੀ ਕੇ ਪਯੋ
 ਜੋਗਜੀਤਗਯੇ ਉਤਪਰਬਤਪੁੰਜਪੁ
 ਆਸੇ ॥ ਬਾਰਜਮੇ ਬਿਧਪੇਠਗਯੇ
 ਰਿਬੈਠਰਯੇ ਬਟਪਤਸੁ ਆਸੇ ॥ ੮੧) ॥
 ਅਬਇੰਦੁ ਜਾਲ ॥ ਏ ॥ ॥ ਮਾਯਾਕੇ ਬ
 ਲਸੇ ਕਰੈ ਅਦਰੁਤਕਰਮਨਕੇ ॥ ਅਚ
 ਰਜਮਾਸੇ ਮੋਹਿਜਗਇੰਦੁ ਜਾਲ ਕਹਸੇ
 ਏ ॥ ੮੨) ॥ ਕਬਿਤੰ ॥ ਅੰਬਰੈਤੁ ਬਰਤਮ
 ਰੁਗਰਜਤ ਬਾਰਬਰਿਸਮਿਗਵੈ ਸੋਖੇ ਬ
 ਤਸੇ ਬਿਸਾਲਹੇ ॥ ਦੇਵਪਲਪਗੀਤ
 ਮੰਦੇਉਤ੍ਰਿਗਸੇਤਸਨਾਮਨਾਗੇ ਏਕਏਕ
 ਉੰਦਖੇਲਤਉਤਾਲਹੇ ॥ ਕੇਤਕਰਿਬਿਧਿਚਤੁ
 ਏਹਦੇਸਕਯੇ ਮੀਚਮੁਹਮੇ ਮਚਯੇ ਦਲਮ

ਚਲ ਨਿਚਾਲ ਹੋ ॥ ਖੇਲਤ ਖਲੋਯ ਖਾ
 ਲ ਬਕਸਿ ਰਾਤ ਕਾਲ ਮਾਯਾ ਗੁਨ ਜਾਲ ਮ
 ਦੁਤੁ ਇੰਦੁ ਜਾਲ ਹੋ ॥ ੮੩ ॥ ਅਬ ਬਧ ਗ
 ਜਾਲ ॥ ॥ ਮਿਥ ਜਾ ਬਾਤ ਬਨਾਇ ਕੇ ਸਰਸ
 ਨਦ ਸਨਦੇਤਾ ॥ ਬਜਾਗ ਜਾਲ ਫੇਲਾਯ ਕੈ
 ਬਿਥਾ ਬਾਂਧ ਮਨ ਲੇਤਾ ॥ ੮੪ ॥ ਰੁਚ ਰੀਤ
 ਮਨ ਜੀਤ ਕੇ ਮੇਹੇ ਗੂੜ ਅਗੂੜਾ ਬਜਾਗ ਜ
 ਲ ਗੁਨ ਮੇਥੇ ਧਾਲ ਕ ਬਾਲਾ ਮੁਦ ॥ ੮੫ ॥
 ਸ੍ਰੇਯਾ ॥ ॥ ਕੇਤ ਪਰੇ ਸੁਰਗ ਜ ਰੁਯੋ ਜ ਮਰਾਜ
 ਕੇ ਥੰਧ ਕੇ ਨੇ ਖੁਲਾਯੋ ॥ ਮੇਰੁ ਮਹੀ ਮੇ ਸਹੀਰ
 ਰ ਕੇ ਗਾਥ ਦੇਰ ਕੁਥੇ ਰ ਕੇ ਕੇ ਨੇ ਤੁਲਾਯੋ ॥ ੮੬ ॥
 ਪਨ ਪੁੰਨ ਨਨ ਰ ਕੁਨ ਸੁਰਗ ਮ ਕੇ ਸੁਮ ਕੇ ਯੋ
 ਰ ਕੇ ਨੇ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਸੁਭੇ ਹੀ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਨ ਬਾ
 ਚਲ ਵਾਰਨ ਲੇ ਗੁਭ ਲੇ ਕੈ ਭੁਲਾਯੋ ॥ ੮੭ ॥
 ਦੇ ॥ ॥ ਏਧਾਂ ਦੇ ਪਰਧੀ ਰਹੈ ਸੀ ਮਾਯਾ ਕੇ ਅੰਗ
 ਇਨ੍ਹੇ ਸਾਧ ਬ੍ਰਹਮਾ ਰਿਸ ਬ ਸਿੰਧ ਭਏ ਸੁਖ ਸੰ

ਗਾ ॥ ੮੭ ॥ ਏਪਾਂ ਚੋ ਕੇ ਦੇ ਦੁਤਾ ਬਰਦਾਸ ਕਰੋ ਮ
 ਪਾਗ ਬੁਝਾ ਦਿਕਲਗਾ ਬਿਸਤਰਤ ਕਰ ਕਰ ਜੰ
 ਕੇ ਜਪਾ ॥ ੮੮ ॥ ਏਤਿ ਮਾਯਾ ਜਾਲਾ ॥ ਮਾਯ
 ਮਾਯਾ ਸੁਤਿ ॥ ਏ ॥ ਮਸੀ ਮਾਯਾ ਪਰਮੇਸੁਰੀ
 ਸਕਲ ਦੇਵ ਮਾਧਿ ਦੇਵ ॥ ਕੇਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਭਏ
 ਜਾ ਕੇ ਚਰਨ ਨਖੇ ॥ ੮੯ ॥ ਕਾ ਬੀਤੁ ॥ ਮਜਾਹੀ
 ਕੀ ਸਿਕਤ ਏਕ ਪੁਰਖ ਪੁਰਾਨ ਦੇਉ ਮਸੂਨੀ
 ਕੁਦਰਤੀ ਨੇ ਦਾਨ ਬਹੁ ਬਨ ਪਰਾ ॥ ਚਾਕੇ
 ਜੁਗ ਧਾਂ ਚੋ ਬੂਤ ਛਹੇ ਰਿਤ ਸਾਤੇ ਮੁਨਿ ਮਾਰੇ
 ਬਸੁਨ ਦੇਹ ਰਹਿ ਉਨਿ ਹਰਹਿ ਉਦਨ ਪਰਾ ॥ ਦ
 ਸਤੁੰ ਦਿਗਿ ਸਿਏ ਸਿਏ ਕਦੇ ਸਦਿ ਨ ਕਰ
 ਦਾ ਦਸ ਕੇ ਦਸ ਮਸ ਮੁਦ ਕੇ ਸੁਦਨ ਪਰਾ ॥
 ਮਾਨਤ ਪੁਰ ਮਾਨ ਦੇਵ ਮਾਯਾ ਜੁ ਕੀ ਮਾਨ
 ਦੇਵ ਮਾਨ ਚਰਚਾਨ ਚਲੈ ਚੋ ਦਹੈ ਬੁਢ
 ਨ ਪਰਾ ॥ ੯੦ ॥ ਯਥਾ ਗਤਿ ਰਹੁ ਨ ਤੇ ਸਰਗੁ
 ਨ ਮਾਨਾ ਦਯੁ ਮਮਾ ਦਕਰਾ ਏ ਦੁੰ ਮਗ

ਚਰਸੁਗਚਰਚਾਏਹੈ॥ ਪ੍ਰਥਮਸੁਤ
 ਹੀਕੀ॥ ਸੁਤਾਏਸੁਤਸੁਤਕਰੀਪਤਿਕੀਨੇ
 ਨਾਹੀਏਦਸੁਤਕੇਬਚਾਏਹੈ॥ ਏਕੇਤੇ
 ਅਨੇਕਕਿਯੋਬਿਬਿਧਬਿਬੇਕਾਬਿਰ
 ਜੰਗਮਜਗਤੁਰੰਗਮਾਯਾਕੇਅਚਾ
 ਹੋ॥ ਤੀਨੇਲੋਕਕੋਤਕੁਲਾਨੇਕਰਉ
 ਪਰਹੀਤੀਨੇਗੁਨਬੰਧਿਤੀਨੇਨਾਇਕ
 ਨਚਾਏਹੈ॥ ੮੬॥ ਯਥਾਕਥਿੰਤਾ॥ ॥
 ਰਾਤਅਮਰਪਦਪਕਿਸੁਭਦਰਭਏ
 ਮੁਨਿਨਗਕਿਨਗਨਿਕੀਰਤਕਹਾਨੀ
 ਕੀ॥ ਏਸੁਰਅਹੀਸੁਰਅਸੁਰਪਸੁ
 ਖੰਧੀਕੀਟਕੋਟਕਕੁਟਿਯਮੇਮਹਮਾਮ
 ਹਾਨੀਕੀ॥ ਯਾਦੁਰਾਮੋਜੰਗਮਜਗਤੁ
 ਜਾਕੇਰੰਗਮਹਿਰਚੇਤਨਤੇਜਨਕੁਪਿ
 ਬੀਪੀਨਪਾਨੀਕੀ॥ ਜਾਨਅਨਮਾਨੀ
 ਯੇਸੇਕੇਨਅਨਮਾਨੀਤਿਹੁਲੋਕਰਾਜ

ਸਾਨੀਦੇਵਮਾਯਾਮਹਾਂਗਾਨੀਕੀ॥੮੩॥
 ਯਥਾਕਃ॥ ਸੋਘੋਹਰਿਮਿਤਾਬਿਧਬਰੇ
 ਚਰਿਤ੍ਰਦੇਵ ਮਹਾਂਰੁਦ੍ਰਸੇਵਕਸਮੁੰਦ੍ਰਜਲ
 ਪੰਤ੍ਰਹੋ॥ ਛਹੇਰਿਤਭੂਖਨਬਸਨਬਨਬੇਲੀ
 ਦਲਭੋਜਨਸਕਲਕਲਪਦ੍ਰੁਮਕਲੰਤ੍ਰਹੋ
 ਸਿੰਘਾਸਨਪ੍ਰਾਮੀਪਗਧੀਠਦੇਵਦੇਵਲੋ
 ਕਮੰਦਰਅਗਨਜਾਕੇਅੰਤ੍ਰਹੋ॥ ਚਤੁਰੰਸ
 ਚੌਰਸੋਚਲਾਦੇਰਿਗਧਤ੍ਰਿਪੰਨਾਦਿਦਾਕਰ
 ਮੁਕਟਾਛਿਪਾਕਰਸੋਛੰਤ੍ਰਹੋ॥੮੪॥ ਯਥਾ॥
 ਏਕੋਤ੍ਰਿਯੰਦ੍ਰਏਕਸੂਰਜਾਓਚੰਦ੍ਰਏਕੋ
 ਤ੍ਰਹੋਕੁਬੇਰਕਛੁਬੇਰਦੇਤਨਯਾਕੇਅਮ
 ਕੁਲਕੁਲੀਨੋਤਪਾਮਰਪ੍ਰਥੀਨੋਤਦੀ
 ਨੋਤਚੰਦ੍ਰਦੇਬਲਤਛਤ੍ਰਛਾਯਾਕੇਅਸੀ
 ਪਤਿਸੀਮਿਧਸਿੰਧਨਿੰਧਬਿਧਬੁਧਸਬ
 ਬੁਕੁਮੁਕੁਪੋਥਪਰਪਰੀਪ੍ਰਭਜਾਯਾਕੇਏ
 ਕੀਰਿਪਾਕਟਾਛਕੇਟਜਛਰਛਨਰਪਾਏ

ਪਤਾਲ

ਘਰਦਾਰਦਰਬਾਰਦੇਵਮਾਯਾਕੇ॥੮੬॥
 ਤਾਂ ਤੇ ਤੂੰ ਜੋਗਾਨਿਭਤੁਰਮਾਯਾਚਰਨਨਸੇਵਾ॥
 ਦੇਹੀਇਨਾਮਾਗਮਨਤੇਸਕਲਦੇਵਮਾਧਿਦੇਵਾ॥
 ੮੭॥ਸੋਤੁਰੀਪਲਕੇਗੁਰੂਯੇਹੈਸਾਤੋਸਿੰਘਾਚ
 ਮਤੀਭਖਸਬਧਸਿਕਰੇਕਰਕਰਿਦੇਵਨਾਥਿੰਘਾ॥
 ੮੮॥ਨਿਪਟਰਿਕਟੀਕਾਨਦੇਮਤ੍ਰਿਸੁਨਾਉ
 ਗੁਦਾਗਮਚੈਚਖਕਭਰਜਿਤਧਰਮਾਯਾਮ
 ਰਮਾਰੂਢਾ॥੮੯॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਦੇਵਮਾਯਾਪ੍ਰਥਮੇ
 ਧੰਬਮਪ੍ਰਕਾਰਃ॥੧॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਆਚ
 ਖਰਭੇਯੋਰਸਗਯਜੋਗਾਨਿਭਖਸਨਮੁਖ
 ਕੇਯੋਦੁਤਪੁਕਾਰਯੋਮਾਯਤਾਂਯੀਛਿਨੇ
 ਧਯਮੇ॥੧॥੧੦੮॥ਜੇਲੇਅਹਿਬੈਠੇਕਗੰਧੀ
 ਮੁਨਿਪੁਰਤਗੰਧਾਸ਼ੀਮਨਕੇਅਭਖੇਕੇਕਈ
 ਤਤਸਮੇਸਕਾਜਾ॥੨॥ਸੇਬਿਧਾਨਚਲਕੀ
 ਜੀਮੇਬੈਠਕੇਹਸੁਨਭੀਗਾਸੁਨਤਤਰੀਬਾਨ
 ਤੇਜਗੰਧਾਬਦਬਾਂਜਨਕੀਭੀਗਾ॥੩॥ਪੁਰਤ

ਬਚਸੁ ਨ ਦੂਤ ਕੇ ਚਪਲ ਚਲੇ ਅਕੁਲ
 ਏਕਰਗਾਲੀ ਨੀਜੇ ਗਾਨੀ ਨੀਜੇ ਸਿਖ
 ਬੁਲਾਇ ॥ ੪ ॥ ਸਿਖ ਪੈਰ ਭੀਤਰ ਪਸੇਜ
 ਗਾਗੁ ਨ ਨਿਕੋ ਗੋਤ ॥ ਨਿਤ ਅਗੀਤ ਉਰ ਸਾਹੁ
 ਧੁਨ ਸੁਰ ਕੇ ਲਾਹ ਲਹੇਤਾ ॥ ੫ ॥ ਲੇਕ ਪਾਲ
 ਏਕ ਪਾਲ ਸਬ ਭੁਮ ਪਾਲ ਕੁਲ ਭੀਗਾ
 ਨ ਸਮਾਜ ਨ ਸੁਖ ਸੈਫ ਠਾਢੇ ਮੰਦਰੀ ॥ ੬ ॥
 ॥ ਮਾਯਾ ਮੰਦਰ ਬਰਨਨੀ ॥ ਕਥਿਤਾ ॥
 ਫਟਕ ਕੀ ਭੀਤਰ ਅਨੇਕ ਭਾਂਤ ਮਨਿ ਪਾਂਤ
 ਮਰਕਤ ਖੰਭਾ ਨਿਰਤ ਨ ਧਾਨ ਖੁਟਰੀ ॥
 ਨਗਨ ਕੇ ਅਗੀ ਕੀ ਝਲ ਕਝ ਧਨ ਮੇ
 ਅਗਨ ਬਰਨ ਅਗਨ ਤੇ ਜੇਤੁ ਟਰੀ ॥
 ਛੀਰ ਸਿਖਰੀ ਸੀ ਦੁਤਿ ਹੀਰਨ ਕੀ ਧੋਈ ਬੀਰ
 ਮਾਠ ਦਲ ਕਮਲ ਤਿਲੇ ਕਰੁ ਚਿਲੂਟਰ
 ਹੀਰ ਕਰਨ ਗਾਸੁ ਦਰਨ ਕਾ ਪਗਾ ਪੁਖਰਗ
 ਕੁਟਕੇਟ ਕੇਟਰ ਵਿਨ ਕੀ ਛਬ ਛਟਾ ਛੁਟਰੀ ॥

[illegible]

ਸਤੁ ॥ ੧ ॥ ਯਥਾ ॥ ਤੀਨਿਯੇ ਲੋਕਾ ਲਿ
ਯੇ ਜੁਗਾਚਾਰਿਯੇ ਪਾਚਉ ਭੂਤ ਛਹੇਰਿ
ਤਕਾ ਛੀ ॥ ਬਿਦਾ ॥ ਦਸੈ ਤਿਹੁੰ ਸੀਧ
ਨਸੰਗ ਲੋਇੰਦ੍ਰਯ ਤੰਤ੍ਰ ਸਮੰਤ੍ਰ ਨਗਾ
ਛੀ ॥ ਸਾਤੁ ਰਸਾਤਲ ਮਾਹਾਗਨਤੀ
ਨਿਯੇ ਚਿੰਤਮਹਿ ਮਨਿਕੀ ਛਵਿਬਾ
ਛੀ ॥ ਮਾਠਹੂੰ ਜਗਮਛਹਾਂ ਕਰਿਜੇਰੇ
ਈ ਮਾਠਹੂੰ ਸਿੰਧੁ ਨਵੇ ਨਿਧਿਠਾ ਛੀ ॥
੧੦ ॥ ਸੇਰਠਾ ॥ ॥ ਤਨੁ ਮਨਬਚਨ
ਨਗੁ ਛਮਗਮ ਅਗਚਰ ਰੂਪ ਲਖ
ਜੇਗਨ ਦੇ ਮਨਿ ਮੂਛਕਿਯੇ ਦੇਵਵਤਿ
ਦੁਬਤੇ ॥ ੧੧ ॥ ਕਰਗਾ ਪੂਰਤਗਨ
ਸ੍ਰੀਚਰਨ ਸਿਮਾਗੇ ਕਰੀ ॥ ਪਧਚਪੀ
ਮਨਿਗਨ ਜੇਜੇਜੇ ਜੇਗਨਿ ਕਿਯੇ ॥
੧੨ ॥ ਚੋਰਾ ॥ ॥ ਕਰਤ ਮਾਦਿ ਮੰਤ੍ਰੀ

ਸਬੇ ਕਲਗਾਇਕ ਮੁਨਿਗ ਜਾ ਬੇਲ
 ਉਠੇ ਕਰ ਜੇ ਰਕੇ ਸਾਧਕ ਸਿੰਧ ਸਮਾਜ
 ੧੩) ਮਹਾਰਾਜੀ ਆਯੋ ਮਧੋ ਮਹਾਮ
 ਹੂਰ ਤੇ ਏਕਾ) ਯਾਗ ਛਿਨ ਹੀ ਉਠ ਕੀ ਜਿਯੇ
 ਸ਼ੀਮ ਨੇ ਕੇ ਅਥ ਏਕਾ) ੧੪) ਤੇ ਮਰਾ
 ਯੇ ਸੁਨ ਉਠੀ ਜਗ ਮਾਤਾ) ਜੋ ਸਥ ਦਸੰ
 ਆਇ ਦਾਤ) ਸੁਭ ਮੰਗ ਲੇ ਸੁਤ ਰਾਤਿ)
 ਅਪਦ ਬਾਨਿਤਾ ਬਿਨੀਤ) ੧੫) ਸੁਰ
 ਸਿੰਧ ਗਨ ਗੀਧ ਰਥ) ਆਇ ਦਾਧਰ
 ਆਇ ਕ ਸਰਬ) ਅਰ ਸੁਤ ਮਾਰਾ ਧਰੰ
 ਮੁਨਿ ਕੁਤ ਜਯ ਮਾਨੀਰ) ੧੬) ਸੈਯ
 ਰਾਗ ਮਿਦਿਰਾ ਮਹਾਰਾ ਵਿਸੇ ਸੁਨ ਕਾਰ
 ਤਸਾਂ ਸੁਨ ਕੇ ਗਨ ਜਾਮੇ) ਗੁੰ ਜਤ ਲੋਲ
 ਕੁੰਜ ਕਪੁੰਜ ਕੁਟਾਹਲ ਕਾਹਲ ਨਾ
 ਆਇ ਨਿਤਾਮੇ) ਭੇਰੀ ਘਨੇਰੀ ਨਰੀ ਸੁਰ
 ਨਾਰਿ ਨਰੀ ਸੁਰ ਨਾਰ ਮਲਾਪੀ ਸਿਭਾਮੇ)

ਗਾਜਤਮੇਘਘਨੇਸੁਰਸਾਜਤਧਾਜਤ
 ਮਾਯਾਕੇਦ੍ਵਾਰਦਮਾਮੇ॥੧੧॥ਦੇਅਸ
 ਨਿਖਚਤਬਰਬੇਦਕਾਮੇਤਨਪੂਰੇਚੈਕਾ॥
 ਬੈਠਠੇਮਨਪੀਠਪੈਬਹਿਸੁਰਪਤਿਸੋਕ
 ੨੮॥ਮੁਨਿਗਜਨਮਭਿਖੇਕਕਰਗ
 ਜਮੁਕਟਧਰਮੀਸਾ॥ਤਿਲਕੁਦਿਯੋਸ
 ਮਾਜਪਦਕਹਕਹਜੈਜਗਦੀਸਾ॥੨੯॥
 ਸਵੈਯਾ॥॥ਚੈਕਮੇਚਕੁਦੈਸੋਕਦਿ
 ਗੀਸਨਮੀਸਨਵਾਯੇਲੇਲੈਗਜਬਾਜੀ
 ਟੀਕੋਰਿਯੋਮਪਨੇਕਰਮਾਯਸੁਮੇਰੁਸੁ
 ਮੇਰੁਨਿਛਾਵਰਛਾਜੀ॥ਤਾਰਮਿਦੰਗ
 ਕੁਲਾਹਲਕਾਹਲਤੂਰਜਨਾਦਨਜੇਤ
 ਬਿਗਾਜੀ॥ਨਾਚੇਸੁਰੀਮਸੁਰੀਨਰੀ
 ਨਾਗਰੀਬਾਰਹਜਾਰਕਮਾਹਤੀਸਾਜੀ
 ੩੦॥ਯਥਾਮੈਯਾ॥॥ਕਾਮਕਿਕੀਤਕ
 ਲੇਭੁਕਿਲਾਭਾਬਿਮੋਹਤਮੋਹਕੁਏਮਨਭਾ

ੴ ਕੂਰਤ ਕ੍ਰੋਧ ਮਹਾਂ ਮੁਦੇ ਸੰਮਦ ਦੂਗਨ ੫੨
 ਦੰਭ ਮਠਿ ਗਬ ਦਾਏ ॥ ਧਾਮ ਪਰੇ ਕਲਸ
 ਕਲਿ ਕੇ ਕੁਲ ਦੇਵ ਜੇ ਮਨ ਰਾਜ ਕਹਾਏ ॥
 ਧਾਪ ਕੀ ਪੂਰ ਪੂਰੀ ਚਿਛ ਲੇਛ ਲਗਾਏ ॥
 ਧਨ ਪਰ ਧਤ ਪਾਏ ॥ ੩੧ ॥ ਗਲ ਬਾ ॥ ਬ
 ਹਰੀ ਤਰ ਪੂਰ ਰਹੇ ਪੂਰ ਮੰਗ ਲਨ ਦਾਇ
 ਨੇ ਦਥ ਪਾਏ ॥ ਸਿੰਧ ਸੁਗ ਸੁਰ ਪੰਨਿ ਗਮੇ
 ਨਗੇ ਕੇ ਤਕ ਕੇ ਨਗ ਕੇ ਨਰ ਪਾਏ ॥ ਜੀਤਾਇ
 ਰਾਜ ਹੀ ਗਾਜ ਲਿਯੇ ਮਨ ਸੀ ਮਹਾਰਾਜ
 ਧਿਰਾਜ ਕਹਾਏ ॥ ਦੇਵ ਦਿਗੀ ਸਦ ਸੋਦਿ
 ਸਮੀ ਸਧੇਰੇ ਚਿਪ ਹਾਰ ਜੁਗਾਰ ਕੇ ਆਏ ॥
 ੩੨ ॥ ਗਗਨ ਸਕਾ ਬੈਠੇ ਲਸੇ ਸੀ
 ਮਹਾਰਾਜ ਪਿਰਾਜਾ ॥ ਆਟੇ ਨਟ ਆਟੇ
 ਪਹੁਰਨ ਚਤੁਰਾਂ ਸੁਰ ਰਾਜ ॥ ੩੩ ॥ ਕ
 ਧਿੰਤਾ ॥ ਸੰਗ ਲੇ ਚਿਛਾਹਿ ਕੀ ਰੇ ਰੇ
 ਹੀ ਤਿਥਿ ਧਿਧੀ ਰਨਿ ਰਖੇ ਭਯਾਨ ਕਮਲ

ਨਭੀਤੁਰਾਰੇਮੇਗੁਰੀਤਰਸਤੀਜੇ ਜੁਮਸੀ
 ਗਨਿਰਾਧਾਮਸਾਨੁਅਚਰਜਮਾਂਸੁਅਦ
 ਉਤਉਰਧਾਰੇਮੇਗੁਰੂਤੇਸਿਗਾਰਤਿਹਾ
 ਸੀਹਾਸਕਰਨਾਸਸੇਕਮਧਮਰਤਰਿਸਰੋ
 ਫੇਜੂਸਿਕਾਰੇਮੇਗੁਆਠਹੁੰਪਹਰਾਠੇਮੁ
 ਠਪ੍ਪਰੀਆਠੇਭਾਂਤੁਆਠੇਨਰਨਚੇਦੇਦੁਮ
 ਯਾਕੇਅਖਾਰੇਮੇਗੁ ੨੪੦ ਸੇਰਠਾ ਨਾਚੇ
 ਪੇਤਮਸ਼ਾਨਕਰਯੇਭੁਮਾਨਕਕੀਪਡਗਾਛੁ
 ਦੇਪੁਰਖਪੁਰਾਨਸਤੁਸੀਗਤਸੰਮਤਿਮਿ
 ਲੀ ੨੫੦ ਦੋਹਾਯਹਸੁਨਕੇਮਨਗਜਕੀ
 ਉਠੀਸਭਾਸਭਕਾਂਪਾਗਚਿਤਏਤੋਮੇਰੀਤਨ
 ਕਲਦੀਤਨਾਨੀਗੁਰੀਚਾਂਪਾ ੨੬੦ ਅੰਦਰਕਾਂ
 ਗਯੇਅਬੈਯਹਸੁਨਕੇਮਨਗਜਕੀ ੨੭੦ ਸੇਰਠਾ
 ਸਮਾਜਕੇਕੀਪਚਿਠੇਭੁਯਭੀਤਾ ੨੮੦ ਸੇਰਠਾ
 ਗਪ੍ਤੀਹਾਰਕਰਜੇਦੇਰਤਅਯਦੁਰਤੋਗਕ
 ਹਦੇਰੋਤਸਿਹਾਰਨਿਹੁਠਕਯੇਕਲਿਕਾਨਮੇ ੨੯੦

ਸਾਤਕਜੂਕੇਦੂਤਪਠਏਸ੍ਰੀਮਹਾਂਗਾਜਪੇ
 ਸੁਨੇਸਤਯੋਕਪੁਤਚਾਰੇਮੁਨਿਆਏਅ
 ਕੇ॥੨॥ਗਿਰਾਜਪੇਰਮਹਾਰਾਜਦੇਚਾਹਤ
 ਸ੍ਰੀਪ੍ਰਭਆਨ॥ਪੂਛਦੇਖਿਯੋਨਿਕਰ
 ਤੇਆਦਨਕੇਹਾਂਕੀਜਾਨ॥੩੦॥ਸੰਜੁਤ
 ਛੰਦ॥ਕਲਗਾਜਚਲਮਹਾਂਗਾਜਪੇ
 ਧਿਨਤੀਕਰੀਸਮਸ਼ਾਏ॥ਦੁਰਦਾਸਨ
 ਮੁਨਿਕੇਦੇਖਕੈਸੰਗਕਲਹਲਿਯੋਬੁਲ
 ਏ॥ਕਲਕਲਹਮਿਲਮੁਨਦੁਰਦਾਸ
 ਨਸੰਗਗਏਮਾਯਾਤੀਗਾਸਮਸ਼ਾਯ
 ਕਹਿਮਤਕੀਕਥਾਸਤਸੰਗਤੀਕੀਭੀਕਾ
 ੩੧॥ਦੇ॥ਗਾਨੀਆਨਕਹਾਂਕਹੇਦੇ
 ਸੇਸੁਨੇਸੰਦੇਸ॥ਕੋਇਨਜਾਨੇਚਿੱਤਕੀ
 ਦੇਉਧਰੇਮੁਨਿਭੇਸਾ॥੩੨॥ਮਾਯਾਤੇਮਰਛੰ
 ਦਾ॥ਕਾਲਿਗਾਜਕੀਸੁਨਬਹੁਮੁ

ਭੇਸਬਨਉਤਪਾਤਾ ਕਹਯੋਮੁਨਨਲੇਹੁਬੁ

ਲਾਇਸੀਦੇਸਕਹੇਸੁਨਾਇ॥ ੩੩॥ ਦੂਤ

ਦੇਧਕਛੰਦਾ॥ ਅਮੁਨਲੇਗਨਤੇਹਮਹੀਪਹ

ਚਾਨਤਾ॥ ਪਰਆਏਸਬੇਸਬਹੀਸਨਮਾਨ

ਤਾ॥ ਦੂਤਕੀਬਾਤਾਵਿਕਲਪਨਮਾਨਤਾ॥ ਕ

ਹਛਾਹਿਸੀਦੇਸਕਹਯੋਕਛੁਮਾਨਤਾ॥ ੩੪॥

ਦੇ॥ ਅਸੇਸੁਨਿਕੇਪ੍ਰਤਿਗਰਹੂੰਚਾਕਯੋਲਿਸੇ

ਬੁਲਾਇ॥ ਗਜਸਭਾਮੈਸਾਮ੍ਹਰੇਠਾਛੇਭੁਏ

ਸੁਆਇ॥ ੩੫॥ ਮਾਯਾਕਿਮਥੇਲਚੇਮ

ਨਕੇਰਈਅਸੀਸਾਅਖਮਤਦੀਨੇਪਛਰ

ਯੇਜੈਜੈਸੀਜਗਦੀਸ॥ ੩੬॥ ਮਹਾਂਗਨੀ

ਹਮੇਕਛੁਸਾਤਕਕਯੋਸੀਦੇਸਾਸੇਕਹਵੇ

ਕੋਪਨਕਰੇਕੋਪਨਕਰੇਮਹੇਸ॥ ੩੭॥ ਜੇਗੀ

ਜਨਬਨਪਵਨਸਮਜਿਤਦੇਨਿਕਸਤਜ

ਲਾਗਤਿਤਕੀਸੁਮਨਸੁਦਾਸਨਾਮੀਤਦੇ

ਨਠੈ ਆਯਾ ॥ ੩੮ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਸੁਨ ਜੋ ਕੇ ਕਯੋ ਸਾ ॥ ੪੦ ॥
 ਨਤ ਰਿਪਾਇ ਪਾਨ ॥ ਮਨ ਮੋ ਮਾਯਾ ਸਬ ਨ ਕੇ ਸੀ ॥
 ਮਨ ਰਾਜ ਪ੍ਰਮਾਨ ॥ ੩੯ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਜੋ ਮਾਯਾ ਕਰੀ ॥
 ਸੋ ਮਨ ਲੀਨੀ ਮਾਨ ॥ ਚੂਕ ਬਡ ਨ ਕੀ ਕੇ ਗਨੇ ਪ ॥
 ਰਤੁ ਲਖੁ ਨ ਕੇ ਜਾਨ ॥ ੪੦ ॥ ਧਰੇ ਕੇ ਰੇ ਸੇ ਲਖੁ ॥
 ਕਰੇ ਚੂਚੇ ਹਿ ਵਿਨੀਚ ॥ ਧਰਾ ਪੁਰੰਧਰ ਸੁਤ ਪ ॥
 ਕੇਟੇ ਰੇ ਰੇ ਵਿਖੀਚ ॥ ੪੧ ॥ ਤੁਮ ਤਬ ਹੀ ਸਾਮ੍ਹ ॥
 ਜੋ ਪੈ ਧਿਗ ਜਿ ਕਈ ਸਾ ॥ ਚਿਰ ਸੈਨ ਕੇ ਗਜ ਕ ॥
 ਰਕ ਬਸੁਖ ਪਾਯੇ ਕੀ ਸਾ ॥ ੪੨ ॥ ਧਿਨ ਧਿਗਾਰ ॥
 ਪ੍ਰਨਾਮ ਕੀ ਰਿਪਾਧ ਡੀਆ ਪੰਤਾ ॥ ਮਧੁਰ ਸਾ ॥
 ਪ੍ਰਤਖਾਯ ਕੇ ਪ੍ਰਗਟੇ ਪ੍ਰਨ ਧਿਧੰਤ ॥ ੪੩ ॥ ਕੁਲੀ ॥
 ਕਰੀ ਜੇ ਤੁਮ ਕਰੀ ਤੁਮ ਜਾਨੇ ਮਰਨਾ ਮਾ ॥ ਜਾ ॥
 ਧਾਰਮਾਤਾ ਕੇ ਕਈ ਕਿਨੇ ਨ ਬਸੇ ਬਨਗਾ ॥ ੪੪ ॥
 ਧਿਨ ਤਿਰਿਯ ਨ ਤੇ ਜਗ ਬਯੋ ਤਿਰਿਯ ॥
 ਤੇ ਜਗ ਜਾਤਾ ॥ ਮਰ ਜਨ ਬਾਹੀ ਦੇ ਪਰੀ ਕਰ ॥
 ਕੁਲ ਕੇ ਮਪ ਪਾਤਾ ॥ ੪੫ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਕੇ ਬਡੇ ਬਕੇ

ਅਬਹੁਸਮਾਰੇਗੇਹ॥ਤਜੀਬੁਧਿਸੀਬਿਹਨਤੁ
 ਮਤਾਂਸੇਕਰੇਸਨੇ॥੬੬॥ਬੂਲੇਮਤਾਕੇਰੇ
 ਗੇਮੇਹਕੇਗਾਸ॥ਦੁਰਜੇਧਨਲਿਕਰਤਹੇਅ
 ਪਨੇਕੁਲਕੇਨਾਸ॥੬੭॥ਯਜੇਨਿਦਥੇਕੋਰਦਹੁ
 ਰਨਪਾਂਡਵਜਾਨਾਮਨਾਥਾਤੇਤੁਮਹੀਜਨ
 ਤਕਥਾਜੈਸੇਭਏਸਨਾਥ॥੬੮॥ਤੁਤੇਕਲ
 ਕਲਗਾਦਿਤਜਮਾਯਾਮੇਹਪ੍ਰਪੰਚਾਅਥ
 ਮਿਲੇਸਤਮੀਗਤਿਹਮਤੁਸੇਹਿਤਕਰਰੰਚ
 ੬੯॥ਹਉਤਨੀਸਾਰਕਦੇਵਜੂਕਹਨਕਹੀਰੀ
 ਬਾਤਾਕਹੀਸੁਹਮਮਹਾਂਗਜਸੇਅਬਆਸੁ
 ਮੇਰੇਜਾਤ॥੭੦॥ਯਹਕਹਕੇਵੇਚਲਭਏਅ
 ਪਨੇਜੀਬਿਬਚਾਏ॥ਰਹੇਨਚਾਇਨਜਾਇਵੇਗ
 ਮੁਖਲਚਾਯਮਨਚਾਯ॥੭੧॥ਕਲਿਉਠ
 ਬੇਲਮੇਕਲਹਸੇਕਹਾਂਲਚੇਯੇਕਨਾਦੂਤਨ
 ਸੇਕਹਿਯੇਨਕਛੁਜਾਨਦੇਹਮਾਨਿਜਾਨ॥੭੨॥
 ਦੁਧਪਾਯਪਮਾਲੀਜੁਹੀਬਮਾਲੀਦੀਸੀਛਾ

ਤੁਹਾਨੁ ਨ ਬਿਸਾਰੀ ਗੁਨ ਕੀ ਯੋਗਤ ਬਿਖ
 ਮੁਖ ਮਾਰੂ ॥ ੫੩ ॥ ਦੇਖ ਨ ਮਿਲਿ ਪੈਖ ਨ ਕੀਏ
 ਅੰਗ ਨੁਗ ਧੀ ਜਾਧਾ ਉਪ ਜਤ ਹੀ ਮਾਰੀ ਨ ਜੇ
 ਅਖ ਮੇ ਅੰਗ ਕੀਧ ਜਾਧਾ ॥ ੫੪ ॥ ਉਪ ਜੀ ਜਾਹੀ
 ਬੀਸ ਤੇ ਤਾਂ ਹੀ ਦੇਤ ਜਰਾ ਧਨਾ ਬੀਸ ਅਗ ਨਿ
 ਯਾ ਬੀਸ ਕੀ ਬੈਰ ਨਿਉਪ ਜੀ ਅਗ ॥ ੫੫ ॥ ਬਿ
 ਧਾ ਸਿਰ ਜਹ ਜੁਰ ਜਨ ਹਿ ਜਿਨ ਹੇ ਅਬੀ ਪਕੇ
 ਬੀਧਾ ਧੀ ਪਰ ਉਪ ਜੇ ਕੁਪ ਮੁਖ ਕਰੇ ਕੁਪ ਕੇ
 ਅਧਾ ॥ ੫੬ ॥ ਏਕੇ ਜੇ ਦੁਰ ਜਨ ਜਿਯੇ ਤੇ ਲੈ ਸੁਖ
 ਨ ਸੰਜੁਤਾ ਖਰੜੁ ਤਿਯੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਕੇ ਗਥਾ ਹਰੁ
 ਕੇ ਪੁਤਾ ॥ ੫੭ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਾਯਾ ਮਨ ਬੁਧਿ ਕੇ ਬਰ
 ਨ ਬਿਚਾਰੇ ਸੰਤਾ ਏਕ ਬੇਰ ਜੁਤ ਸੁਤਾ ਮਿ
 ਲ ਪਿਤ ਕੇ ਕਰੈ ਮਹੰਤਾ ॥ ੫੮ ॥ ਸੁਪਨੇ
 ਕਾਰਨ ਬੇਰੇ ਨਹਾਰ ਜੇ ਕਾਜਾ ਸੇ ਤੇ ਪੁਰਸ
 ਦੈ ਏਕੇ ਕੇ ਨੁਬਿਸਾ ਸੇ ਆਜਾ ॥ ੫੯ ॥ ਮਾਯਾ
 ਦਾ ਏਤੋ ਚਿਤੇ ਸੁਤ ਕੇ ਬਦਨ ਸੁਨ ਕੇ ਸਹਤ

ਚੀਲਾਨਾ ਗੁਰੂ ਚਿੰਤਾ ਦੇ ਰਤਾ ਹਿਸੇ ਭੂਪਰਕੁਲ
 ਕੀ ਕਾਨ ॥ ੬੦ ॥ ਉਤ ਕੀ ਠੀਤ ਮਾਤਿ ਮਿਲ ਨ ਕੇ
 ਮਨ ਕੀ ਗਤਿ ਪਹਿਚਾਨਾ ਕਾ ਆਦੇਵ ਮਾਸਾ
 ਬਚਨ ਕੇ ਵਿਦਸ ਕਲ ਕਲਾਨਾ ॥ ੬੧ ॥
 ਕਾਪ ਅੰਗੇ ਪੁਤ ਕੇ ਦੇਖੈ ਸੋ ਗਬਿਚਾਤਾ ਅ
 ਪਾਇ ਦੁਖ ਦਵੀਲਾ ਹੀ ਹਰਨਾ ਕਸ ਭਿਰਛਾਰ
 ੬੨ ॥ ਨਵਲ ਬਪੁ ਦੁਰਥਾਸ ਨਾ ਅਰਿਕਾਰ
 ਸੁਕੁ ਮਾਗਾ ਤੀਨ ਲੋਕ ਕੇ ਸਿਕਸੀਸ
 ਸੁਜ ਸੇ ਕੇ ਭਾਗਾ ॥ ੬੩ ॥ ਮੇਸੀ ਮਾਤਾ ਅ
 ਤਿ ਪ੍ਰਥਲ ਨਿਹਵਾ ਸਿਕੀ ਨੇ ਕੀਤਾ ਕਾਮ
 ਦਿਕ ਮੇਗਾ ਦਿਸੇ ਮੀਤ ਨੇ ਦੁਆ ਨੀਤਾ ॥ ੬੪ ॥
 ਰਾਮਾਨ ਕਰ ਮਾਇ ਦੁਖ ਸਥੇ ਜਗਾ
 ਕਰਾਂ ਵੇਂ ਭੋਗਾ ਜਗੈ ਕਰ ਜੇ ਰੇ ਰੇ ਹੋਤ੍ਰਿ
 ਰਵਨ ਵਿਖਾਈ ਲੋਗਾ ॥ ੬੫ ॥ ਆਠ ਸਿੱਖਿ
 ਨੀਨਿ ਧੀਨਿ ਤੁਝਾਂ ਕੇ ਰੇ ਅਧੀਨਾ ਸੇ ਮਤਿ
 ਕੇ ਗਹਿਤ ਮਿਲੇ ਅੰਤ ਦੀ ਨ ਕੇ ਦੀਨਾ ॥ ੬੬ ॥

ਤੰਗੇਕਾਭਿਕਲਗਾਦਿਲੇਚਛਗਾਦਿਲੇਸੰ
 ਗਾ॥ ਮੇਨਾਮਜਮੇਗਾਦਿਕੀਕਰੇਰਿਪਨਕੇਡੰ
 ਗਾ॥ ੬੩॥ ਯਹਕਹਮਾਯਾਕੇਪਕੈਰਾਜ
 ਸਭਾਮੈਆਯਾ॥ ਸਭਹੀਕੇਆਯਸ
 ਕੈਯੋਮੈਨਾਸਾਜੇਜਾਯਾ॥ ੬੪॥ ਛੰਦ॥
 ਪ੍ਰਥਮਕਾਲਿਗਵਿਕਲਸਕਲਬਲਜੇ॥
 ਜੁਪਕੇਦੂਤਤਿਲੁਕੇਡਲਜੇ॥ ਸੋਹਕ
 ਮਾਦਕਨੁਕੇਤੋਲਜੇ॥ ਅਸੁਸਸੁਦਿਕੇ
 ਸਾਜਪੋਲਜੇ॥ ੬੫॥ ਪ੍ਰਬਲਪਾਖੰਡ
 ਪਰਚੰਡਸਾਜੇ॥ ਸਕਲਨੁਨਿਸਿਧਿਰ
 ਨਰਿਗਗਾਜੇ॥ ਅਲਬਾਭਚਾਰਪਰ
 ਪਚਛਾਜੇ॥ ਦੁਦਰੀਦੰਭਰੀਭੀਰਗਾਜੇ
 ੭॥॥ ਬੂਤਇੰਦ੍ਰੀਆਬਿਖਧਰਗਾਲੀ
 ਨੇ॥ ਤੈਤ੍ਰਸੰਤਾਦਿਗੁਨਸਹਿਤਪੀਨੇ॥
 ਅੰਗਕੇਤੇਮਹਾਂਬੀਰਚੀਨੇ॥ ਜੀਤਜਿ

ਨਜਗਤ ਕੇ ਧਰਮ ਛੀਨੇ ॥ ੧੧ ॥ ਛੁ
 ਧਾਇਸਨ ਮੁਧਾ ਕੁ ਮਾਤਿ ਮਾਸਾ ਸੰ
 ਗਾਦੁਰ ਵਾਸ ਨਾਮੇ ਪਾਸਾ ॥ ੧੨ ॥ ਛੁ
 ਵਨਿ ਪਤਿ ਤਿਸਾ ਦੁਗਾਸਾ ॥ ਦੁਸਤਾ
 ਈਰਖਾ ਸੇਕਾ ॥ ੧੩ ॥ ਛੁ
 ਤਿਭਾਂਤਿ ਸੇਨਾ ਸਜੀ ਮਾਯਾ ਜੁ ਕੇਸਾ ਬ
 ਸਾਜ ਕਟਕ ਮਾਗੇ ਚਲੇ ॥ ਮਹਿ ਗਾ
 ਕੁਲ ਨਾਥਾ ॥ ੧੪ ॥ ਤਾਂ ਪੀਛੇ ਸਬਦ
 ਲਾਲਿਯੇ ਪ੍ਰਵਲ ਮਹਾਮ ਨਗਾਜ ॥
 ਚਲੇ ਚਮੁਚਤੁਰੰਗ ਕੇ ਕੇਟਕ ਕਟਕ
 ਸਮਾਜ ॥ ੧੫ ॥ ਨਿਕਸ ਨਗਰ ਤੇਸ
 ਕਲਦਲ ਪਰੇ ਨਦੀ ਕੇ ਕੁਲਾ ॥ ਪਰ
 ਨੀਪਰਬ ਆ ਕੁਲ ਭਯੋ ਪਸਕਤ ਪਰ
 ਸਮੁਲਾ ॥ ੧੬ ॥ ਮਾਯਾ ਮਿਲੇ ਸੁਰ
 ਮਸੁਰ ਨਗਰ ਆ ਕੇ ਸਬ ਭੁੰਦਾ ਬ

ਨਪਰਬਤਕਪਨਲਗੇਸੁਖਨਲਗੇ
 ਸਮੁਦ੍ਰਾਅਪਾਕੇਲਾਹਲਤਿਪੁੱਲੇ
 ਕਮੇਮਾਯਾਜੁਕੇਕੇਪਾਪ੍ਰਣਕੇਲਾਸੁ
 ਸ੍ਰੋਮਥਨਚੈਰਭਵਨਬਿਲੇਪਾ॥੭
 ੬॥ ਛਿਪੇਛਿਪਾਕਰਛਪਾਮਪਛਿਟਕੇ
 ਮਾਯੇਤਰਕਾਮਿਲਜੇਸੁਮਨਮਹਾਰ
 ਜਕੇਮਹਾਂਮੇਹਤਮਮਰਕਾ॥੭੭॥ ਸੇਈ
 ਜਬਦੁਬਥਾਸਨਮਹਾਂਗਾਜਕੇਮੀਕਾ॥
 ਮਹੀਕਾਰਕੇਸ੍ਰਾਇਕੇਭੂਪਤਭਮੇਨਿਸੇਕੇ
 ੭੮॥ ਮਾਯਾਕੁਲਕਲਕੁਲਸਕਲਕ
 ਕਾਇਕੇਮੀਗਾਇ॥ ਤਰਕਜਾਤਜਾਜੇ
 ਨਰਾਹਰੇਜਗਤਹੀਧਾਰਾ॥੭੯॥ ਤੁਹੰ
 ਤਰਕਮੁਨਿਭੇਸੇਵੈਨਿਪਤਿਮਿਲਜੇਮ
 ਕੀਤਾਸਤਮੀਗਤਕੀਸਭਕਥਾਕਹੀਮ
 ਦਿਤੇਮੀਤਾ॥੮੦॥ ਸਮਸ਼ਾਯੇਮਨਤਰਕ

ਮੁਨਿਤੁਹੰਜਨਜੈਤਿਜਗਤਿ॥ਮਿਲੀਨ੍ਹਿ
ਪਤਿਕੇਜਨੈਸੁਤਿਦੇਵਜੇਗਤੇਆਗਿ॥

੮੩॥ਜਨੈਸੁਤਿ॥ ॥ਮਹਾਂਗਜਮੁਨ

ਦੇਵਮਨਮਬਤੁਮਏਕਮਪਾਰਾਗਿ॥

ਤੰਤ੍ਰਿਹੰਸਬਧੀਆਪਨਕੀਜੇਸਮਸ਼੍ਰ

ਬਿਚਾਰਾ॥੮੩॥ਗਜਮਨਮਰਕੇਤਰ

ਕਮੁਨਿਪੂਜੇਪਰਮਪ੍ਰਧੀਨਾ॥ਮੰਤ੍ਰਕਹੇ

ਸੇਈਮਾਗਿਯੇਕਹਹਬਹੁਰਕਹੀਨਾ॥

੮੪॥ਦਲਮਾਸਾਕੇਸਕਲਜੇਚਲੇ

ਜੈਯਕੇਜੇਏਦੈਹੈਮਤਿਮੁਖਜੇਮਗ

ਨਿਸਨਮੁਖਗਿਰਗਿਰਕੇਏ॥੮੫॥ਏ

ਕੇਦੇਵੀਤ੍ਰਿਹੰਸਬਜਗਤੀਤਨਹਾਰਾ॥

ਸਤਿਮੀਗਤਿਕੇਗੁਨਕੇਹੇਭਾਜਹੁਬਿ

ਸ੍ਰਧਿਸਾਰਾ॥੮੬॥ਸ਼੍ਰੀਮੁਨਿਸਾਤੁਰ

ਦੇਵਜੁਬਹਿਯੇਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਾ॥ਸੰਨਿ

੪੬

ਧਾਨਉਨਕੇਚਲੇਕੀਜੇਬੁਧਿਬਿਧਾ
 ਨਾ ॥੮੭॥ ਏਤੁਮਹੀਚਾਹਿਤਸਬੇਤੁ
 ਮਆਤਮਕੁਲਚੰਦਾਹਿਉਨੇਮਿ
 ਲਮਾਜਹੀਆਪਅਖੰਡਾਨੰਦ੮੮
 ਭੂਠਸਬਸੀਸਾਰਕੇਨੁਪਨੇਕਸੇਰੁਪ
 ਕੇਸਾਰਕੇਪੂਤਹੈਕੋਨਪ੍ਰਯਾਕੇਭੂਪਾ ॥
 ੮੯॥ ਸਾਂਤੋਤਜਦੁਰਦਾਸਨਾਅਹਿ
 ਕਾਰਕੇਛਾਬਾਦ੍ਵਾਦਸਦੇਦੀਸ੍ਰੀਦਰੀ
 ਰਹਿਤਿਨੇਹਿਤੁਮਾਂਬਾ ॥੯੦॥ ਸੀਗਤਿ
 ਕੇਮਿਲਮਤਿਹਮਿਲਮਿਲਏਸਾਤ
 ਕਦੇਦਾਪੁਰਖਪੁਰਾਨਹਿਛੇਡਕੇਹੋ
 ਹੁਦੇਦਮਾਪਿਦੇਦਾ ॥੯੧॥ ਮਾਯਾਅ
 ਪਨੇਕਾਜਤਜਤੁਮੇਧਿਗੋਦਨਕਾਜ
 ਤਜਮਾਯਾਭਾਜੇਅਥੈਕਾਲਮਰੇ
 ਗੋਲਾਜਾ ॥੯੨॥ ਕਟਕਟਤਹਾਦਿਕ

ਬੀਰਸਬ ਅਰਸੇ ਗਾਇਕ ਮੀਤਾ ॥ ੨ ॥
 ਬਲਸਿੰਧ ਸਾਧਿਕ ਸਬੇ ਰਾਜ ਹਿੰਦੁਖ
 ਤਰੀਤਾ ॥ ੮੩ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਤਿ ਮਿ
 ਲਨ ਕੇ ਕੀਜੇ ਆਬਿਨ ਬਿਲੰਬ ॥ ੮੪ ॥
 ਯੇ ਸਾਤ ਕਦੇ ਵਦਲ ਦਹ ਬਾਜਤ ਪੇਕ
 ਬੁਧ ॥ ੮੫ ॥ ਛੂਟ ਰਹੇ ਗੀਛਿ ਨ ਕਮੇ ਛੇ
 ਖਿਛੁ ਹੋ ਨੀਛਾਇ ॥ ਛੀਨ ਦੇਖ ਬਲ
 ਆਪੇ ਨ ਬਾਜਤ ਛਿਪੇ ਗੀਛਾਇ ॥ ੮੬ ॥
 ਆਗੇ ਸਾਤ ਕਦੇ ਵਦਲ ਤਾਂ ਮੇਸੀਰ
 ਤੁਧੁ ਪਿਛਾ ਪੀਛੇ ਦੇਵੀ ਦ੍ਰਾਵਸੇ ਰ
 ਹੀ ਜਗਤ ਸਬ ਰੁਧ ॥ ੮੭ ॥ ਨਿਪਟ
 ਨਿਕਟ ਮਾਯੇ ਕਰ ਕਰ ਯੇ ਸਰੰਚਕ
 ਬੀਚਾ ॥ ਨਿਪਟੇ ਲਖੇ ਨਗੀਚ ਹੀਦ
 ਮਾਯਾ ਕੀ ਮੀਚਾ ॥ ੮੮ ॥ ਮਾਯਾ ਪੇਰੀ
 ਕਾਟੁ ਰੁਧ ॥ ਤ੍ਰਿਪੇ ਰੁਧੇ ਨ ਕਰੁ ਮੇਰੇ

ਫੌਜ

ਮੇਰੇ ਕਾਲ ਸਬ ਲਗਾਧਾਂਧੇ ਮਾਭਿ ੬੨
 ਯਤਾ ॥ ੮੦ ॥ ਯੇ ॥ ॥ ਯਿਤ ਨੀਕਰਿਯੇ
 ਚਲਨ ਕਉਤੇ ਜਨੈ ਸੁਤਿਤ ਕਾ ॥ ॥
 ਪਰਾਯੇ ਮਨ ਕੇ ਮਨੈ ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਸੰਪ
 ਰਕਾ ॥ ੮੧ ॥ ਮਨਾ ਸੇਰਠਾ ॥ ॥ ਤੁਰਕ
 ਜਨੈ ਸੁਤਿਸਾ ਬਲਖ ਸੁਕਾ ਜਮਹੇਰ
 ਜਮਨਾ ॥ ਮਿਲੇ ਤੇਰੇ ਹਾਥ ਸੰਗਤਿ
 ਸੰਕਰ ਪ੍ਰੇਮ ਪਨਾ ॥ ੮੨ ॥ ਯੇ ॥ ॥ ਸਾ
 ਤਕ ਰਿਪਾਨਿ ਪਾਨ ਕੇ ਕਰਦੇ ਭੁਵਨ
 ਨਾਮ ॥ ਮਿਲੇ ਸਕਲ ਦੇਵੀ ਨ ਕੇ ਚਲ
 ਬੈਠੇ ਸੁਖ ਪਾਮਾ ॥ ੮੩ ॥ ਯੈ ਯਾ
 ਭੁਲ ਗਯੇ ਕਲ ਮਾਯਾ ਬਿਮੇਰਨ ਕਾ
 ਮਨ ਕ੍ਰੋਧ ਨ ਲੋਭ ਕੀ ਬਾਨ ਨਾ ॥ ਦੇਵ
 ਟੇ ਅਧ ਗਰਬ ਨ ਕੇ ਗੇਰੇ ਦੁਰਬ
 ਸੈ ਕਲੇਰੇ ਉਲਹਾਤ ਨਾ ॥ ਪੈਯੇ ਕਹਾ

ਅਬਦੰਤੁ ਅਹੰਤੁ ਕਵਿੰਦੁ ਹੈ ਮਾਨੰਦਸਿ
ਧਸਮਾਨ ਨਾ ਸਿੰਗਤਿ ਕੋ ਮਤਿ ਕੋ ਮਿਲ ਕੇ
ਮਨ ਦੇ ਵਖੁ ਧੁੰਧਾ ਬਿਜੁੰਧ ਸਨਾਤਨ ॥ ੧੦੨ ॥
੨੦ ॥ ਅਉਤਤੇ ਮਾਯਾ ਕਟ ਕਰੇ ਬਿਨਰਗਯੇ
ਸਭੁ ਭਗਾਨ ਜੇ ਮਨਾ ਬਿਨ ਜੀ ਹਨੁ ਬਿਖਾ
ਤੇ ਮਨਾ ਬਿਨ ਸਬ ਲੋਗ ॥ ੧੦੩ ॥ ਕਲਹ
ਦਕ ਕਲ ਕੁਲ ਸਕਲ ਧਨ ਕੁਲ ਸੁਭਟ
ਸਮਾਜਾ ਚਲ ਦਲ ਦਲ ਲੋਹ ਲਤਦ
ਲ ਨਿਰਥ ਲਾਧਿਨ ਮਨਗਾਜਾ ॥ ੧੦੪ ॥ ਸ
ਮਾਧਾਨੁ ਮਾਯਾ ਕਿਯੇ ਸਬ ਕੇ ਸਿਰ ਦੇਹਾ ਥਾ
ਅਹੰਕਾਰ ਕੇ ਰਾਜ ਦੇ ਕਲ ਸਮਾਜ ਕਰਸਾ
ਥਾ ॥ ੧੦੫ ॥ ਕੇਟ ਕੇਟ ਭਟਕਟ ਕੇਟ ਚਟੇ
ਜੁਥ ਪਤਿੰਦੁ ॥ ਸੇਨਾ ਪਤਿ ਕਰਿ ਗਰਬ ਕੇ
ਕਿਯੇ ਜੁੰਧ ਅਰਿਭਾ ॥ ੧੦੬ ॥ ਬਿਕਟ ਸੁ
ਭਟ ਕੇਟ ਸੁ ਕਰ ਕਥ ਜੁਥ ਸੁ ਭਾਜਿ ਸੁ ॥

ਰੋਨਨਸੇਏਘਮਕੇਘੇਰਹੇਰਨਭੁਮ ੬੩
 ੧੦੭) ਸੇਰਠਾ ॥ ਧੀਰਿਧਰਤਨਹਿਧੀ
 ਰਛਪਾਛਪਾਕਰਕੇਮੁਦੇ ॥ ਬਾਜਰਿਠੇਰੀ
 ਭੀਰਤੁਰਜਸੂਰਜਕੇਉਦੇ ॥ ੧੦੮) ਦੁਹੂੰ
 ਰਲਨਦੁਹੂੰਭਰਮਾਤਿਕੋਲਾਹਲੋਦੇਉ
 ਠਾ ॥ ਗਯਹਯਗਰਜਤਰੇਰਭੇਰੀਹਵ
 ਘਟਿਸੁਨਯੋ ॥ ੧੦੯) ਹੋਦੇ ॥ ਅਤਿ
 ਅਰਭੁਤਪੁਰਬਦਿਸਾਸੁਲੇਬਨਨਿ
 ਸਾਨਾ ॥ ਮਹਾਰਾਜਨਲੇਕਤਲੁਕਤ
 ਰੇਕਤਰਮੇਰਿਸਾਨਾ ॥ ੧੧੦) ਹੁੰਦੁਬਥਾ
 ਲਤਗਾਜਸੇਗਜਗਨਕੇਈਸਾ ॥ ਘੁ
 ਲੇਕਾਲਕੇਘਨਨਜਯੋਘੰਘਲਚਦੇ
 ਰੀਰੀਸਾ ॥ ੧੧੧) ਬ੍ਰਹਮਦੇਦਾਨਿਰਦੇ
 ਦਮਰੁਉਤੋਰੀਮਾਨਬੋਰਾਗਾ ॥ ਅਪਨੇ
 ਅਪੇਨਚਰਤੇਚਾਹੇਸੁਭਯਸੁਭਾਗਾ ॥ ੧੧

३॥ गृह्यसूत्रम् अथ यज्ञोपवेष्टि
गृह्यसूत्रम् अथ यज्ञोपवेष्टि
गृह्यसूत्रम् अथ यज्ञोपवेष्टि

ਸਾ ॥ ਉਤੋਬਿਜੇਰੇਸੰਖਾਜਮਸਤ

बरेहरे गुरुजी वर्य धारिणी

यथाश्रियमहरे॥२२४॥

ਧਰਮ ਕੁਲ ਕੀ ਉਤਮਤੀ ਪਠਮਾਧਿਧਰਮ

ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਹਰਿ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਹਰਿ ॥ ੧ ॥

क्राट्ट नारायणुचुयालुमवचलच
नरसीनरुचुयलुमवचलच

३३ गुड (बुन गड्डल वन) मिली
गया १९६३ ई.

वर्गवर्गवेसगभिलेलेवेयानभाषिबेव

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ਅਨੇਕਾ ੧੨੧੦ ਸਮਿਤ ਸਾਸੰਗ

000 Punjab University Candidate No. 8549005 Valda Bhaakal, India

ਕਾਤਨਮਨਸਗਿਲੈਦਸਦੇਵੀਸਿਜ
 ਕਾਗਜਾ ॥ ੨੧੮ ॥ ਛਪੈ ॥ ਖੁਲਖੁਲ
 ਖੰਗਅਲੈਗਅੰਗਬਲਥੰਗਨਲ
 ਗਤਾਗਬਾਢਚਾਢਜਮਦਾਢਗਾਢਹ
 ਨਗੂਢਨਖੰਗਗਾਤੇਮਰਸਕਤਿਤਿਸੁ
 ਲਫਰਸਪਰਸਸਰਉਝੰਗਾਢੇਤੁ
 ਤੁਝੰਤੀਧਿਤੁਪਾਲਅਗੰਲਗੰਦਸੁ
 ਹੁਹਕਰਕਬਿਕਰਬੀਤਿਸਮਰਤੁਮ
 ਰਬਜਤਜੰਗਨਜਿਯਤੁਪੈਰਤਪਰੇ
 ਤਰੁਹਰਾਰਨਵਰੁਕਪਾਲਕਾਲੀ
 ਧਿਯਤੁ ॥ ੨੧੯ ॥ ਸਿਗਤਦਲਬਲ
 ਵੰਤਬਿਕਲਕਰੇਖਲਦਲਸਕਲ
 ਏਰੇਦੁਰੇਦਿਰੀਤਅਹਿਤਭੀਤਨਿਤ
 ਹੁੰਨਕਲਾ ॥ ੨੨੦ ॥ ਸਾਨਤਸਿਗਤਿ
 ਕੇਕਰਕਜੇਤੇਸੁਭਟਅਖੇਦਾਅਮਰ

ਕਾਰਕਲੇਗਏਜਿਯਤਏਕਰਨਖੇਦ
 ੧੨੧॥ ਛਪਸਾ॥ ਜਜੇਗਜੁਕੁਕਥ
 ਸਾਂਤਕਲਹਸੰਤਕ੍ਰਿਯਾਦੁਰਬਖਸਾ
 ਛਿਮਕ੍ਰੋਧਸੰਤੁਸ਼ਟਲਭਸੁਧਾਅ
 ਲਸਹਨਾ॥ ਤੰਤ੍ਰਚਿੰਤਚਿੰਤਚਿੰਤਭੁ
 ਅਧਮੀਧਸੰਧਕਮੋ॥ ਬੁਧਮੋ
 ਸੁਧਪ੍ਰਚਿਮਦਸੁਮਿਤਗਮਨਸੋਹ
 ਤਕੋਕਮੋ॥ ਸੰਤਅਤਾਦੰਭਕਰਨਾਰਾ
 ਰੰਭੁਜੀਤਮੋਸੁਨਿਧੀਰਜੁਧਰਨਾ॥ ਕੈ
 ਦੇਵਦੇਵਸੁਨਮੰਖਧੁਨਿਗਗਨਸੁਮ
 ਨਬਰਖੇਸੁਰਨਾ॥ ੧੨੨॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਫਿ
 ਮਾਧਾਭਜੀਪ੍ਰਚਿਠੇਫੂਠੇਸਾਧਕ
 ਸੰਧਾਕਲਹਾਦਿਕੋਕੋਮੁਤਿਠੇਨਭ
 ਮੰਤ੍ਰਗਨੇਗਿਧਾ॥ ੧੨੩॥ ਜਯਸਤ
 ਸੰਗਤਿਦੇਵਿਜਯਸਾਤਤਕ੍ਰਿਪਾਨਿ

ਧਾਨੁ ॥ ਬਿਮਲ ਬੁੱਧੀ ਸਿਰਮਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿ
ਤਿ ਮਿਲੇ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਗਾਨ ॥ ੧੨੪ ॥ ਇ
ਓ ਸੀ ਦੇਵ ਮਾਯਾ ਪ੍ਰਪੰਚਾਖ ਯਾਟ ਕੇ ਬੁੱ
ਧਿ ਬਿਜਲ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸ੍ਵਰੂਪ ਲਾਭਿਖ
ਮੁਖ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ਸਾਧ ਪਤੰ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥

ਸੰਮਤ

੧੮੩੦

ਅਖ ਮਾਸੇ ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਬੇਦੀ ਲਿਖਾ
ਗੁਰੀ ਗਮ ਸਿੰਘ ਲਹਰ ਦਾ ਸੀ ਭਿਲੇ ਕੇ
ਪਠਨਾਰਥ ॥ ੨ ॥ ॥ ਦੇਵ ਕਵੀ ਕ੍ਰਿਤ
ਕੀ ਬਾਇਹ ਕਰਨ ਪਦਾਰਥ ਗੁਣ ॥ ਮਾਯਾ
ਨਾਟ ਕਰਨ ਨਾ ਕ੍ਰਿਤ ਜਾਨ ਤੇ ਜੇ ਮਾਤਿ ਰੁਝ ॥ ੧

ਸ੍ਰੀ ਗਮ ਜੀ ॥

ਸ੍ਰੀ ਦਾਤ ਗੁਰੂ

ਜੀ ॥

